

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

వైశ్యవిద్యాభానుదయము

తెనాలి, 1929

Record no. 780

Vaiśyavidyābhānuḍayamu

Tenāli, 1929

Record no. 780

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

వైశ్యవిద్యాభానుదయము.- తెనాలి : భారతీ ముద్రాక్షరశాల, 1929.

200 p. :ports. ;18 cm.

Record no. 780

Vaiśyavidyābhānodayamu.- Tenāli : Bhāratī Mudrākṣaraśāla,
1929.

200 p. :ports. ;18 cm.

Record no. 780

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

వై.పి.ఎ.ఎ. ఇ.సి.ఎ.ఎ.ఎ.

ప.సి.ఎ.

Swo 496

Acme 12807

780

1106
1934
P No 283
S No 48

శ్రీ మామిడి వేంకటాచ్యుల వారి జీవితచరిత్ర సంగ్రహము.

వైశ్యమలాద్భవుండును, శ్రీమద్వేంకటాచ్యులవైతమతము వద్దరించినవారును, సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యములచే ప్రకాశించినవారును, సంస్కృతాంధ్రా లంకారాది గ్రంథరచనలయందు నేర్పరులును, బృందావన, నగర సంస్థానముల యందు పండితకట్నములచే సన్మానింపబడినవారును, శబ్దార్థ కల్పతరూపి నానాగ్రంథములను రచించిన సమర్థులును, అష్టావధాన శతావధానముల యందు నిపుణులును, ఇంగ్లీషువారివలన వేయివగహలచే సన్మానింప బడిన వారును, పండితరాయలను బిరుదము వహించినవారును, అద్వైత మతనిష్ఠులైన వారును, చెన్నపురి పండిత న్యాయసభయందు ప్రథమ పండితులును, శ్రీ శంక రాచార్య శిష్యులును, నానామతములు దెలిసినవారును, అగు శ్రీ మామిడి వేంకటాచ్యులవారు.

జననం 1764.

నిర్యాణం 1845.

శ్రీ ఆ॥ లక్ష్మీనృసింహ సోమయాజులవారి జీవితచరిత్ర
సంగ్రహము

వైశ్యకులార్ధ్యవుండును, సుస్మృత, ఆంధ్ర, ఆంధ్ర, జర్మన్ భాషా ప్రవీణుండును, బి. యే., బి. యల్., డి.జి. డబ్లియు. సి. టి., ఇత్యాది బిరుదాంకితులును, వేద వేదాంత పురాణోదాస గూఢార్థ ప్రతిపాదకుండును, డిప్టీ కమిషనర్స్ వ్యాయస్థానాలంకృతుండును, కరింగల్ జమీన్దారును, నకుర్చుద పట్టణాశ్రమ పారాయణుండును, వేదోక్త ధర్మ ప్రచారకుండును, అగు బ్రహ్మశ్రీ ఆత్మారి లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులవారు.

జననం 1845.

నిర్యాణం 1901.

చీ రిక

బెజవాడ వైశ్యులకు విజ్ఞాపనము.

అను శీర్షికతో పదికరపత్రము లిందు సంపుటికరణము గావింపబడినది. ఇయ్యది ప్రత్యేకముగ బెజవాడ వైశ్యుల కొరకు ఉద్దేశింపబడినను, యిందలి ప్రబోధము వైశ్యమహా జనులందరికి నుపయుక్తమగునని మాయాశయము. ప్రతిదినము అనేక ప్రాంతములనుండి ఈ కరపత్రములను బంపుడని నూ సంఘము వారికి నర్తమానములు వచ్చుచుండుటచే, కర్పకాగా శేషించిన కొలది పత్రములను మాత్రము మేము ఒకసంపు టము క్రిందచేర్చి వారికి పంపదలచుకొనియున్నాము.

ప్రపంచమునందంతటను ఒకగొప్ప సంఘటనముకలిగి మానవాభ్యుదయమునకై తీవ్రసంఘర్షణ జరుగు చున్నది. రాజ్యాంగములు తారుమారగుచున్నవి. మతములు నూతన చైతన్యముతో నింపబడుచున్నవి. సంఘములు దేశకాలాను గుణ్యముగ సంస్కారము నొందుచున్నవి. ప్రతివర్ణమువారును తమ జన్మహక్కులకై సోరాటములు సల్పుచున్నారు. ఇవి యన్నియు దేశకల్యాణమునకే తోడ్పడుచున్నవనుటకు సంది యములేదు. అజ్ఞానమొత్తవరకు వ్యాపించియుండునో అంత వరకు సోమరితనము దాస్యము దరిద్రము దుఃఖము ఇవి ప్రబల ముగా నుండును. అట్టి అజ్ఞానమును నశింపజేయునది విద్య యొక్కటియే అయియున్నది. ఈమూలకారణమును గురైతిగి,

హిందూదేశములోని ప్రతిసంఘమువారును, తమ తమ సంఘములలోని లోపములను సవరించుకొనుచు విద్యావ్యాప్తికై విశేషవిద్యానిధిని వసూలుపఱచి తమసంఘములోని బీదవిద్యార్థులకు విద్యాదానముచేయుచు విద్యావ్యాప్తి చేయుచున్నారు. మాలమాదిగెలు, పాకీవాండ్లు, పల్లెవాండ్లు భోగమువాండ్లు నిమ్మజాతులు యిత్యాది సంఘముల వారిదివరకే మేలుకొని తాముకూడ పవిత్రమైన హిందూజాతికి చెందిన వారమని వాదించి తమహక్కులు నిలువబెట్టుకొనుచుండుటయేగాక, తమ సంఘములలో విద్యావ్యాప్తికూడ చేయుచున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో పరమేశ్వరుని ఊరుభాగము (తొడలు) నుండి యుద్భవించి వేదాధికారముగల ద్విజులలోచేరి, అనేక చక్రవర్తులు, వీరులు పండితాగ్రేసరులు, దానపరులు, యజ్ఞయాగాది శ్రేతకర్మానుషాతలు వణిక్ శ్రేష్ఠులు మున్నగు మహనీయులకాలవాలమైన ఈ వైశ్యజాతిసంతను సంకరులని కొందరు స్వార్థపరులు దూషించియుండినను దానియందు దోషములేదని వాదించు వైశ్యప్రముఖులు మన సంఘములో నేటివరకు నిలిచియుండుటచే వైశ్యులలో విద్య ఎంతహీనస్థితియందున్నదో తెలియగలదు.

భారతదేశమునంగల సంఘములన్నియు దేశమంతకు శరీరావయవములు. ఇందులో వైశ్యసంఘము ఆమెకు ఊరు [తొడలు] ప్రదేశమైయున్నది. దేశమంతయు ఆరోగ్యముగా నుండవలెనన్న ఊరుభాగము కూడ ఆరోగ్యముగానున్నప్పుడే అట్లుజరుగగలదు. కాని దేశజననియొక్క ఊరుభాగ

మైన వైశ్యజాతియిప్పుడు బొత్తిగా విద్యాశూన్యులై వికాసరహితులై, సంచలనములేక స్తబ్ధతజెంది యున్నారు. ఊరు భాగమున నాడీచలనము లేనట్టియు, ప్రాణస్పందము కనుపర్చనట్టియు, ఈవైశ్యసంఘము దేశమంతకు నష్టదాయకము కాగలదు. దేశమంత అభ్యుదయము జెందవలెనన్న తక్కిన అన్నిసంఘములవలె వైశ్యసంఘముకూడ ప్రాణశక్తిని సంపాదించి విద్యావ్యాప్తివలన అజ్ఞాన దాస్యకూపములనుండి లేచి జ్ఞానస్వాతంత్ర్యమును పొందవలసిన అవసరముకలదు. వైశ్యులు ఆగర్భశ్రీమంతులయ్యును ఇట్టి అజ్ఞానదాస్యమున మునిగియుండి యితరులచే నీచులుగ పరిగణింపబడుటకు కారణము విద్య లేకపోవుటయే అయియున్నది. మేమిప్పుడు ప్రచురించిన ఈ కరపత్రములయొక్క యుద్దేశ్యములు రెండు-వైశ్యులు అనాది నుండియు పరిశుద్ధులనియు వీరికిశ్రోతస్మాత్తాది సంపూర్ణకర్మాధికారముగలదనియు స్థాపించుట మొదటియుద్దేశ్యము. విద్యలేని కారణమున వైశ్యులు పరనిందలకు పాల్పడియున్నందున, అన్ని సంఘములతోబాటు తామును శీఘ్రముగా విద్యావంతులై తిరిగి గౌరవమును సంపాదించవలయునని ప్రబోధమొనర్చుట రెండవయుద్దేశ్యము! ఈరెండు యుద్దేశ్యములే మమ్మియుద్యమమునకు బురికొల్పినవి కాని అన్యముకాదు. వైశ్యవిద్యా వ్యాపనకై మేముకావించు కృషికి తక్కిన వర్ణములవారు కూడ మాకుతోడ్పడగలందులకు ప్రార్థితులు. ఇతరులసహాయ మొకవేళలేకున్నను వైశ్యవర్ణమువారింకను నిద్రబోవుచుండుట పాడికాదు. వైశ్యవిద్యాభివృద్ధికై అవలంబించవలసిన విధా

నము 10 నెంజరు కరపత్రములో వివరింపబడియున్నది. కేవల విద్యావిషయమైయ్యేగాక తక్కినవిషయములలోకూడా వైశ్యులు అభివృద్ధిమార్గములనుదొక్కవలసియున్నారు. ఈయభివృద్ధి మార్గములను సూచింపుచు 1925 సంవత్సరములో ప్రకటింపబడిన “బెజవాడ వైశ్యసోదరులకు విజ్ఞాపనము” అను వ్యాసమును నె1రు అనుబంధముగాను వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థకు ‘మండనముండనము’ అనుపేరుతో 1926లో ప్రకటింపబడిన ఖండనవ్యాసమును నె2రు అనుబంధముగాను ఇందులో చేర్చడమైనది. ఈసంపుటమును సావధానముగ చిత్తగించి వైశ్యులు తమతమ గ్రామములలో వైశ్యవిద్యాభివృద్ధికి పూనుకొనగలందులకు ప్రార్థించుచున్నాము.

బెజవాడ } ఇట్లువిన్నవించు
24—10—29 } వైశ్యవేదోక్తసంస్కారప్రోత్సాహక
సంఘము.

ద్వితీయముద్రణమునకు

ప్రీతి క.

ఈగ్రంథముయొక్క ప్రథమ ముద్రణమునకు కొలది ప్రతులు మాత్రమే ముద్రింపబడినవి. ఆప్రతులు ఆంధ్ర రాష్ట్రములోని వైశ్యప్రముఖులందరకు నుచితముగాపంపబడెను. ఈగ్రంథమును పఠించినవారు న్యాయమును సత్వమును గ్రహించినవారై యిందలి విషయములను జనసామాన్యమునకు కూడ తెలుపుట అవశ్యకమని తలంచి దీనిని ద్వితీయ ముద్రణము కావింపవలసినదిగా విజయవాడ వైశ్యమహాసభా వైదికశాఖ వారిని కోరియున్నారు. కాని ధనలోపముచే వైదికశాఖవారు ఆకార్యమునకు పూనుకొనియుండలేదు. కాని గడచిన మహాలయ అమావాస్యనాడు బందరు పురమున శ్రీ లక్ష్మీనృసింహ సోమయాజీ వైశ్యసమాజ భవనమున బందరు వైశ్యులు సమావేశమై యీ గ్రంథములోని కొన్ని ప్రకరణములను శ్రవణ మొనర్చినప్పుడు యీ గ్రంథమును పునర్ముద్రణము కావింపవలసిన ఆవశ్యకతను గ్రహించినవారై. వెంటనే శ్రీయుత ఉడత్తు వెంకటేశ్వర్లు గుప్తగారు మున్నగు ప్రముఖులు యీ కార్యమును నెరవేర్చుటకు పూనుకొని కొంత చందాధనము వసూలుపరచి యీ ద్వితీయముద్రణమును కావించిన పుణ్యమునకు పాత్రులైరి.

ప్రథమ ముద్రణమునకంటె యీ ద్వితీయ ముద్రణమునందు అధికముగా నూతన విషయములు చేర్చబడి యున్నవి.

ఈ గ్రంథమునందలి ప్రథమరంగము అనునది ప్రథమ ముద్రణములోని విషయములను కలిగియున్నది. దరిమిలాను జరిగిన విషయములు ద్వితీయరంగమునందు చేర్చబడినవి. పవిత్ర ఋషిసంతతిలోచేరి వైశ్యసంఘాభి వృద్ధినిగోరు ప్రతివైశ్యుడును పక్షపాతములేక సమదృష్టితో విమర్శింపనెంచు తక్కిన వర్ణస్థులును, యీ గ్రంథమును ఆమూలాగ్రముగ పఠించి ఇందులో న్యాయమున్నంతవరకు వైశ్యవర్ణాభివృద్ధికి పాలుబడుటగాని, తోడ్పడుటగాని జరుపగలందులకు ప్రార్థితులు. తక్కిన వర్ణములతోపాటు వైశ్యవర్ణముకూడ పవిత్రవంతమైనదని ఋజువు చేయుటకును, లోపములున్నంతవరకు స్వసంఘమును సంస్కరించుకొనుటకును ఉద్దేశించి యీ గ్రంథము వెలువడినదిగాని, వర్ణద్వేషమును పురిగొల్పుటకుగాదు. స్వార్థపరులైన పీతాధిపతులును, కొందరు బ్రాహ్మణ పండితులును, వైశ్యవర్ణముపై దాడివెడలుటచే ఆత్మసంరక్షణార్థము స్వసంఘముయొక్క గౌరవమును, స్వాతంత్ర్యమును కాపాడుటకే యీ గ్రంథము ప్రకటింపబడినది.

ఇట్లు విన్నవించు,
బృందావన నగరవైశ్యులు.

వైశ్యవిద్యా భానూదయము.

ప్రథమ రంగము.

ఈ రంగము 1929 సం॥ సెప్టెంబరు నెలలో ప్రారంభమైనది. ఆంధ్రదేశము నందుగల పట్టణము లన్నింటిలోకంటె వైశ్యులు విద్యావిషయమునందు మిక్కిలి వెనుకబడియుండుట యీ బెజవాడ పురమునందేయని చెప్పవలసియున్నది. ఇందుకు కారణమేమని ప్రశ్నించువారికి సమాధానము గలదు. ధనలోపముచేతనని చెప్పనచ్చునాయనిన, కాదు. ఏలనన యీ పురవైశ్యులలో పెక్కుండు లక్షాధికారులు గలరు. పోనిండు. వీరిలో వీరికి వైషమ్యము లేవైన యున్నవాయనిన, తక్కిన చోట్లకంటె నిచ్చట విరోధములు తక్కువే. ఒకవేళ భక్తిశ్రద్ధలలో లోటు యేమైనయున్నదా యనిన, తక్కిన ప్రాంతములలోకంటె యీపురవైశ్యులు ఆవిషయమై యెంతమాత్రమును వెనుకాడరు. దాన ధర్మములను గూర్చి విచారించెదమా, విజయవాడ వైశ్యులు దాతృత్వమునందు ప్రఖ్యాతి వహించిన వారే. అయితే యికను లోపమెక్కడ? వైశ్యులకు ముక్తి మార్గము దేవబ్రాహ్మణ పూజద్వారా తప్ప గత్యంతరము లేదనినాదించు కొందరు స్వార్థపరుల బోధలను నమ్మి యీ పురవైశ్యులలో పెక్కురు తమ సర్వస్వమును బ్రాహ్మణ సమారాధనలకు, సంతర్పణలు, ఉత్సవములు మున్నగు కార్య

సమర్పించి తమశక్తులను అందుకై ధారపోయుచు. మఱియు “విద్యనేర్చినందున మీరు చెడిపోవు

దురు." అని ఆస్వార్థపరులు కావించు ఉపదేశములకు లోనై వీరు తమ వర్ణస్తులకు విద్యావకాశంబులను కలుగనీయక నిరోధించు చున్నారు. ఇంతేగాక వైశ్యులు పూర్వకాలమున పవిత్రులై యున్నను, యిటీవల వీరు సంగరులై, గాయత్రీ భ్రష్టులై, గోత్ర సూత్రములను విసర్జించి, శూద్రకర్మల నాచరించుచు ద్విజత్వమును కోల్పోయిరని వాదించు పండితులు యీ పురమునందు నివాసము చేయుచున్నారు. వీరు యీ పురవైశ్యులలో కొందరిని మాయమాటలచే లోబరచుకొని తమసిద్ధాంతమును ప్రచారము చేయుచున్నారు. వైశ్యులయందు విద్యావ్యాప్తి కలిగినయెడల వారు తమ పలుకుబడిలోనుండుట సంభవించదని యెరిగి, పైనచెల్పిన స్వార్థపరులు వైశ్య విద్యాప్రచారమునకు అడ్డుతగులుచు యిందుకుగాను కొందరు వైశ్యులను తమ వశమునందుంచుకొని వారిచేతనే ప్రతికూలప్రచారము సహితము చేయించు చుండుటచే యీ పురమునందు వైశ్య విద్యావ్యాప్తి కుంటుబడుట సంభవించినది. వైశ్యవిద్యను నిరసించు పండితులకు వేలకొలది ధనమును పండిత కట్టుములక్రిందను వార్షికముల క్రిందను, పూజలు, సప్తాహములు అను పేరుతోను, వైశ్యులు సమర్పించుచు, వారిని పోషించుచుండుటచే యీ పురమున వైశ్యులలో విద్యపెరుగుట కవకాశము లేకపోయినది.

ఇట్టి పండితులు వైశ్యులవలన ఎట్టి సత్కారమును పొందుట కర్హతలేదని అనేక సభలలో తీర్మానములు కావింపబడి యున్నను, యీ పురవైశ్యులలో కొందరు తమ పంత

మును నెగ్గించుకొనవలెనని పట్టుపట్టి శుక్లనామ సం॥ భాద్రపద శు ౯ (నవమి) గురువారం ది, 12—9—29 మొదలు పూర్ణిమ పర్యంతము బెజవాడ శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నసత్రం మేడమీదను వైశ్యులను నిందించిన పండితులవారిచే భాగవత సప్తాహమును చేయించి వారికి వెయ్యిరూప్యములు పారిలోషికము నిప్పింప పూనుకొనిరి. ఈ సంగతి పురములోని తక్కిన వైశ్యబృందము వారికి తెలిసి వైశ్యమహాసభా తీర్మానమునకు విరుద్ధముగ జరుపుట తగదని యెంచి వెంటనే ప్రచారమునకు పూనుకొనిరి. ఈ ప్రచారము 10 కరపత్రముల మూలమున జరుపబడెను. ఈ కరపత్ర ప్రచారమువలన యీ పురవైశ్యులయందు ఆత్మగౌరవము అభివృద్ధిచొంది తమ అభ్యుదయమును నిరోధించుచున్న పండితులు వైశ్యులవలన నెట్టి సత్కారమును పొందకుండ జేయగలిగిరి. మరియు యీ పురములోని శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నసత్రం ఘండులోనుండి ప్రతి సంవత్సరమును కొంతసామ్మ బీదవిద్యార్థుల జీతములకై వినియోగ పడునట్లు చేయగలిగిరి. ఈ వ్యవహారమంతయు యీ గ్రంథముయొక్క ప్రథమరంగమునకు విషయమైయున్నది.

నెం 1 రు కరపత్రము.

ఆర్యులారా! స్వస్తి శ్రీ శుక్ల నామ సం॥ భాద్రపద శుక్ల
గురువారం ది 12-9-29 మొదలు పూర్ణిమాపర్యంతము శ్రీ॥
బెజవాడ కన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నసత్రంమేడమీద బ్ర॥ శ్రీ
మల్లాది రామకృష్ణ చయనులవారు భాగవత సప్తాహము
కావించుచున్నారనియు అందరును ప్రతిదినమువచ్చి కథాశ్రవ
ణము గావించవలెననియు కోరుచు అవైతభక్త సమాజమువారు
11-9-29 తేదీన కరపత్రములను పంచిపెట్టియున్నారు. ఆప్రకా
రం వైశ్యులు మొదలగువారు శ్రీ పురుషులు ఆ కాలక్షేపము
నకు వెళ్లి చయనులగారిని సత్కరించుచున్నారు. యీచయను
లుగారు ఇదివరలో వైశ్యజాతినంతను దూషించిన గ్రంథమును
సమర్థింప బూనియుండుటచే యీ బెజవాడ పురవైశ్యసంఘము
వారును ఇతరగ్రామ వైశ్యసంఘములును వారిని సత్కరించ
కూడదని తీర్మానములు కావించియున్నారు. కొన్ని ముఖ్య
తీర్మానములను యీదిగువ వివరించుచున్నాము.

(1) 30-3-1926 తేదీన బెజవాడ పురవైశ్యులు జరి
పినసభలో కావించబడిన తీర్మానము.

వైశ్యులనుగూర్చి వ్రాయబడిన నిందావాక్యములను
(గుంటూరు శివాలయముయొద్ద) బహిరంగసభలో సమర్థింప
దుర్వాదముచేసిన బెజవాడవాస్తవ్యులగు మల్లాది రామకృష్ణ
చయనులవారికి వైశ్యులెట్టి సత్కారము చేయకూడదని
యీసభవారు వైశ్యసోదర సోదరీమణులను కోరుచున్నారు.

(2) 7-4-26 తేదీన బందరు పురవైశ్యులు మ.రా.శ్రీ.
ఉదయగిరి గోపాలరత్నంగారి ఆధిపత్యముక్రింద సభగావించి
చేసిన తీర్మానములు. (a) “యోనిబీజాభ్యాంపరిశుద్ధాః
వైశ్యాశ్చ ఇదానీం నోపలభ్యంత ఏవ”. అనగా పరిశుద్ధయోని
కిని పరిశుద్ధబీజమునకును పుట్టిన వైశ్యులిప్పుడు లేనేలేరు.

(b) “తేషామూద్రాది నిషిద్ధకర్మాచరణ మాశ్రితాః
సంకీర్ణాః “అనగా వీరు శూద్రవిహితములయిన పురాణోక్త
కర్మలను చేయుచుండుటచేత సంకరులై యున్నారు.

(c) “వైశ్యత్వేన వ్యవహారవిషయాపేక్షయా అతినీచ
వృత్తయో బభూవు” అనగావారు అతి నీచవృత్తులయం
దున్నారు.

“ఇత్యాదివైశ్య దూషణకరములగు వాక్యములతో
పీతాధిపతులు ప్రచురించిన గ్రంథమును బెజవాడ వాస్తవ్య
లును వైశ్యులునుండి సదా బహుమతులను గ్రహించుచు
విశేష ధనము నార్జించియున్నట్టి మల్లాది రామకృష్ణ చయనుల
వారు బహిరంగముగా శ్రవణముచేసి యుండుటచేతను... వీరలు
వైశ్యకులముయొక్క పరువునష్టమును పవిత్రతా భంగమును
గావించినటుల యీసభవారు భావించుచున్నారు. రోషము
గల యే మానవుడును కులాభిమానముగల యే వైశ్యుడును
సహింపరాని దూషణవిషయములు సదరు గ్రంథమునందు
న్నట్టుటికి జరిగించబడిన యిట్టికార్యముల నీసభవారు ఖండిం
చుచు వైవారివలన తగుసంజాయిషీని పొందిననేగాని వీరు

వైశ్యకులమును అవమానపరచినందుకు వీరిపై తగినచర్యను తీసుకొనవలెనని యీసభవారు కోరుచున్నారు. వైదూషణ గ్రంథమును బహిరంగముగ శ్రవణముచేయించి బెజవాడ వాస్తవ్యులు మల్లాది రామకృష్ణ చయనులవారికి వైశ్యులెవరును ఎట్టి సత్కారములుగాని బహుమతులుగాని చేయరాదని యీసభవారు కోరుచున్నారు”.

ఇట్టి తీర్మానములింక ననేక గ్రామములలో జరిగియున్నవి. వైశ్యులను దూషించుచు వ్రాయబడిన వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచారవ్యవస్థా అను దూషణగ్రంథమునకు మండనముండునము అనుపేరుతో బెజవాడ వైశ్యమహాజనులు 1926 సం॥ లో ఖండనమును వ్రాసి ప్రకటించియుండిరి.

ఇట్టిస్థితిలో మల్లాదిరామకృష్ణ చయనులవారి భాగవత సప్తహ కాలక్షేపమును బెజవాడ కన్యకాపరమేశ్వరీ అన్న సత్రమున జరిగించుటయు, వారికాలక్షేపమునందు వైశ్యస్త్రీ పురుషులు వెళ్లి పాల్గొనుటయు, వారికి సత్కారములు చేయుటయు, పై నచెప్పిన వైశ్యమహాజనసభవారి తీర్మానముల నుల్లంఘించి నల్లెంచబడుచున్నదా? వైశ్యసోదరులారా! కర్తవ్యమును ఆలోచించుడు.

ఇట్లు

కోట నాగభూషణం వ్రాలు
త్రిపురమల్లు సరసింహం వ్రాలు
శలపాటి పున్నయ్య వ్రాలు
కోట శీతారామయ్య వ్రాలు

సుంకు రామగాజగోపాలరావు వ్రాలు
చుండూరి రంగరావు వ్రాలు
కూరపాటి వీరయ్య వ్రాలు
మునగాల వెంకటరత్నం వ్రాలు
అన్నవరపు వెంకట్రామయ్య వ్రాలు
గమిన జ్వాలానరసింహం వ్రాలు
కోట జ్వాలానరసింహం వ్రాలు
పాదర్తి సరసింహం వ్రాలు

ఇట్లు విన్నవించు,

వైశ్య వేదోక్తసంస్కార ప్రోత్సాహక సంఘము.

నె 1 రు కరపత్రమునకు ప్రత్యుత్తరమిచ్చుచు మల్లాది
రామకృష్ణచయనులవారు యీ దిగువ ప్రకటన
ము వెల్లడించి యున్నారు.

ప్రకటనము.

ఆర్యవైశ్యమహాజనులలో కొందరు నేను వారిసంఘమును దూషించినట్లు అభిప్రాయపడినట్లు ఈదినమున పంచి పెట్టిన పత్రికలవలన తెలియవచ్చినది. తాత్రబలము తగ్గిననాట నుండియు దేవబ్రాహ్మణ భక్త్యుత్సాహముతో దేవస్థానముల విషయమునను, బ్రాహ్మణజీవన విషయమునను సర్వవిధముల పాటుపడెడి వైశ్యసంఘముపైనాకు ద్వేషమేమాత్రమునులేదు. గుంటూరులోన కొందరు వైశ్యులు శ్రీ శృంగిరిస్వామివారు వ్రాసిన “వైశ్యవేదోక్త క్రియాచారవ్యవస్థ”యను గ్రంథము నాంధ్రభాషలో వినగోరినందున నాగ్రంథమున కర్థమును బహుపండిత సమక్షములో జెప్పితిని. నాకు వైశ్యసంఘము యొక్క శ్రేయోభివృద్ధియందే అభిప్రాయము కలదు. శ్రీ శృంగిరిస్వామివారు తద్గ్రంథమందుగాని, నేనుగాని, వైశ్యులను వర్ణసంకరులనిగాని, మరియేవిధముగాగాని దూషించి యుండలేదు.

గనుక వైశ్యమహాశయులు శాంతచిత్తులై యుందురుగాక.

నేను సన్మానమును గోరి ఈభాగవత సప్తాహమును జేయుట కారంభించలేదు. కేవల పరమేశ్వరప్రీత్యర్థమే జేయుచున్నాను గాన, నెవ్వరును అన్యధాతలంచ నవరసములేదు.

బె జ వా డ,
16—9—29. }

ఇట్లు,
మల్లాది రామకృష్ణచయనులు.

(నెం 2 రు క ర ప త్ర ము.)

మల్లాది చయనులవారి మృదువచనములకు

మె త్త బ డ కూ డ దు .

అర్యులారా !

మేము ప్రకటించిన నెం1 రు కరపత్రమునకు జవాబుగా చయనులవారు 16—9—29 తేదీన నొక ప్రకటనమును వెల్లడించిరి.

“వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థ” అను గ్రంథ మునకర్థమును బహుపండిత సమక్షములో జెప్పితిని. శ్రీశృంగ గిరిస్వామి తద్గ్రంథమందుగాని, నేనుగాని వైశ్యులను వర్ణసంకరులనిగాని, మరియేవిధముగాగాని దూషించి యుండలేదు”- అని చయనులుగారు తెలిపిరి. ఈమృదు మధురవచనము లెంత వరకు సత్యములో అగ్రంథము లోని వాక్యములను కొన్నింటిని మచ్చునకు యీదిగువ కనుపరుచుచున్నాము.

1. పూర్వం యుగాంతరేస్థిత జాతీయానాం । శుద్ధానాం వైశ్య త్వేన వ్యవహీయ మాణానాం ప్రాయశోన్యత్వాత్ । యేకేచేన స్థితాః తేషి శూద్రాది నిషిద్ధ కర్మాచరణ మాశ్రితాః సంకీర్ణాః । కిం ఇదాసీంతన వైశ్య త్వేన వ్యవహారవిషయా పేక్షయా అతిసీచవృత్తయో బభూవుః॥

= పూర్వమందున్న పరిశుద్ధ వైశ్యులు చాలవరకు నశించుటచేతను ఎవరేని జీవించియున్న యెడల వారు వైశ్యులకు నిషిద్ధములగు శూద్రవిహితములైన పురాణోక్త కర్మములు

(2)

17

చేయుచుండుటచేత సంకరులై అతి సీచవృత్తి గలిగి యున్నారు.

2. “యోనిబీజాభ్యాం పరి శుద్ధాః శాస్త్రోక్త కర్మానుష్ఠాతారః వైశ్యాశ్చ ఇదాసీం నోపలభ్యంత ఏవ” = పరిశుద్ధ యోనిబీజములకు జన్మించిన వైశ్యులును శాస్త్రోక్త కర్మానుష్ఠానము నాచరించు వైశ్యులును ఇప్పుడు దొరకనే దొరకరు.

3. “ఇదాసీంతన వైశ్యానాం । పితృపితామహాది పరం పరయా । ఉపనయనాది సంస్కరణాం । యథావిధ్యభావేన సావిత్రి పతిత్వరూపదోష ఉపనయనాధ్యధికారం ప్రతిబధ్నాతి॥

= ఇప్పటి వైశ్యులకు పితృ పితామహాది పూర్వుల నాటిననుండియు ఉపనయనాది సంస్కారములు శాస్త్రోక్తరీతిని జరిగియుండక పోవుటచే వీరందరు గాయత్రీ భ్రష్టులైరి.

4. “తాదృశదోషనివర్తకం పురుషాయుషేణాపి నిష్పాద్యం ప్రాయశ్చిత్త మపినా స్తీత్యయమేకస్తేషా ముపనయనాద్యధికార ప్రయోజకోపేతుః॥”

= ఇట్టిదోషముగల యీ వైశ్యులకు ఉపనయనాది అధికారములేదు. ఇట్టిదోషములను పోగొట్టు ప్రాయశ్చిత్త మేదేని చేసికొందురనుకొన్నను అట్టి ప్రాయశ్చిత్తమునకు వీరి జీవితకాలం సరిపడదు.

5. “అన్యచ్ఛతేషాం పారంపర్యేణ ఋషుగోత్ర ప్రవరజ్ఞానాభావః । అపరశ్చతేషాం శాఖా నిణాయాభావశ్చేతి” — మరియు వీరికి వరుసగా ఈఋషులు ఈగోత్రములు, ఈప్ర

వర అనుజ్ఞానములేదు. అదియునుంగాక వీరికి శాఖానిణాయ ముకూడలేదు.

6. “కేచనవయం వైశ్యాః అస్మాకం శ్రుతిస్మృత్యాభిః వేదోక్తమంత్రైః షోడశకర్మాణి యాగాదికర్మాణిచ విహితానితాన్యస్మాభిర్బ్రాహ్మణాః నకారయంతీ త్యాగ్రహేణస్వయముచ్చంఖలాసస్సంతః । కతిచన బ్రాహ్మణాన్ ధనాధిభిర్వంచయిత్వా స్వవశమాసీయ తద్వారా వైదికమంత్రైః షోడశకర్మాణి అత్యల్పకాలమారభ్యకర్తుముచ చక్రముః తేషుక శ్చనలక్ష్మీనరసింహ నామకః గతసంవత్సరే అగ్న్యాధానమపిచకారేతి కింవదంతీతి శూయతే”॥

—కొంతమంది వైశ్యులు - “మేము వైశ్యులము మాకు శ్రుతిస్మృతులచే వేదోక్తమంత్రములతో షోడశకర్మలును, యాగాదికర్మలును విహితములైయున్నవి. కాని వానిని మాచే బ్రాహ్మణులు చేయించుటలేదు” అని ఆగ్రహముతో వారుచ్చంఖలులై కొంతమంది బ్రాహ్మణులను లంచము మున్నగువానిచే వంచించి వారిని తాము లోబర్చుకొని వారి వలన వైదికమంత్రములతో కొలదికాలమునుండి షోడశకర్మలను చేయవారంభించిరి. వారిలో నొకడు లక్ష్మీనరసింహం అను పేరుగలవాడు గతసంవత్సరమున అగ్న్యాధానమును గూడ చేసివాడని యొక వదంతి వినవచ్చినది.

వైశ్యసోదరులారా! పైన తెల్పినవాక్యములు దూషణములుకావనియు, ఆప్రకారము బహుపండిత సమక్షములో

తానుచెప్పిననియు చయనులవారు 16-9-29 తేదీగల తమ కరపత్రములో ప్రకటించియుండుటేగాక వైశ్యమహాశయులను ‘శాంతదిత్తులై యుందురుగాక, అని ఆశీర్వదించుచున్నారు. బెజవాడ వైశ్యులు చయనులవారి మృదువచనములకుమోహముజెంది ప్రశాంతులై యుండిన యుండవచ్చును.

కాని, (1) గుంటూరు వైశ్యమహాజనులు దీనిని ఖండిచియుండుటయేగాక పీఠమువారికి భిక్షలను నిరాకరించి వారిని బహిష్కారముకూడ చేసియున్నారు.

2. బందరు పురజనులును యింక యితర ఆంధ్ర వైశ్యమహాజనులును, పీఠస్థులను, ఈచయనులవారిని సత్కరించరాదని తీర్మానించి ఆదూషణ గ్రంథమును నిరసించిరి.

3. ఆంధ్ర వైశ్యులేగాక కర్ణాటక వైశ్యులు సహితము 1911 సం॥ ఫిబ్రవరి 8 మొదలు 11వ తేదీవరకు శ్రీ గదగ్ బేటగిరిలో శ్రీ శ్రీ శ్రీ పరమహంస బాలసుబ్రహ్మణ్య స్వాములవారి యాజమాన్యమున నొక పండితసభ గావించిరి. ఆసభకు అఖిలభారతదేశమునుండి అనేక పండిత ప్రకాండులు దయచేసియుండిరి. వారిలో బ్రాహ్మణ విద్వాంసులు 69మంది కలరు. (a) శ్రీ జగద్గురు శృంగేరి మఠమునుండి వెలువడిన “వైశ్య వేదోక్త క్రియావిచారవ్యవస్థా” అను గ్రంథమునందలి యంశములు లోపముచే నిండినవిగాను అవమాన కరములైనవిగాను మనోవ్యాకులతను కలిగించునవిగాను ఉండుటవలన ఆ గ్రంథములో నిరూపింపబడిన కొన్ని ప్రమాణములు ప్రాచీన

శ్రీవిరూపాక్ష శ్రీవిద్యాశంకర పదమావేశ ప్రకాశిత జగద్గురు
శ్రీ కళ్యాణానంద భారతీ మాంతాచార్యస్వామి బి. ఎ. వారు
తమపీఠపు వైదికధర్మ పరిషత్తుండలి యందలి బ్రహ్మశ్రీ మహా
మహాపాధ్యాయ తాతా సుబ్బరాయశాస్త్రి మున్నగు
పండితవర్యులచే రచింపించిన వైదిక ధర్మసంజీవనీ అను గ్రంథ
ములో “వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థ” అను గ్రంథమును
ఖండించుచు పీఠిక యందు ఇట్లు వ్రాసిరి.

“గుంటూరు పురవాసులు ఈదురాత్ముల తత్వమును
లెస్సగా నెఱింగిన వారగుటజేసి వారి వలలో జిక్కరైరి.
దానంజేసి వైశ్యులమోసబుచ్చి ద్వివ్యర్జనము జేయుటకు నవ
కాశము జిక్కమి నసూయజెంది వైశ్యులు సంకరులనియు,
యోనిబీజములచే నపరిశుద్ధులనియు నిందింప మొదలుపెట్టి
పైనుదహరింపబడిన పత్రికాభాసము నొకప్రమాణ గ్రంథము
వలె, నభినయింపుచు, నద్దానిని దేవాలయమున జదివింపించి
వైశ్యుల నవమానించుటయు, నద్దానిచే గుంటూరు పురమున
నేమి, మండలముననేమి, వైశ్యులకును బ్రాహ్మణులకును
నన్యోన్యద్వేషములు పుట్టికలవరములు గలుగుట ముల్లోకము
లెరింగిన విషయమే.”

చూచితిరా! ఇట్టి స్వాములవారును, మహాపండితులును
చయనులవారి వాదనను నిరసించియుండగా చయనులవారు

ఆ గ్రంథము సద్గ్రంథమేయని ఈరోజువరకు వాదించుచుండ
యాపురవైశ్యులు ఎట్లు నమ్ముచుండిరో ఆశ్చర్యము.

తెజవాడ.
19—9—29

}

ఇట్లు విన్నవించు,
మల్లాది రామకృష్ణ చయనుల
సచ్చాన నిరసన సంఘము.

నెం 3 రు - క ర పత్రము.

“యోని బీజాభ్యాం పరిశుద్ధాః

వైశ్యాశ్చ ఇదానీంసోపలభ్యంతపివ”

అనగా” పరిశుద్ధ యోనికిని పరిశుద్ధ బీజమునకును పుట్టిన వైశ్యులిప్పుడు లేనేలేరు. మొదలగు వైశ్యజాతి దూషణవాక్యములతో వ్రాయబడిన గ్రంథమును పండితులైన మల్లాది చయనులవారు నిరసించుటకు బదులుగ ఈ గ్రంథమునందు దోషమేమియులేదని చయనులవారు వాదించుచున్నారు. ఆయన చేయువాదము దుర్వాదమైనట్లు నెం 2 రు కరపత్రములోని బహు పండితాభిప్రాయములను చూచిన స్పష్టపడగలదు. ఇందరి మహా పండితాభిప్రాయమునకు భిన్నముగ వైశ్యజాతిని నిందించు గ్రంథమును సమర్థింపబూనుకొనిన యీ చయనులవారిని వైశ్యులు సత్కరించకూడదని అఖిల భారత వైశ్యసంఘములన్నియు నిదివరలోనే తీర్మానించి యున్నవి. ఈ తీర్మానానుసారము చయనులవారి కాలక్షేపమునకు వైశ్యులెవరును పోకూడదనియు సంతర్పణ సమారాధనల కెవరును సహాయము చేయరాదనియు ఒకనోటీసును వ్రాసి దానినొక అట్టపై అటించి దానిని 18-9-29 తేదీన మేము శ్రీ బెజవాడ కన్యకాపరమేశ్వరి అన్నసత్రభవన ముఖద్వారమున తగిలించి దానినెవరును భంగపరచకుండులాగున నొక కాషలామనుష్యు నేర్పాటుచేసియుంటిమి. కాని యనమండ్ర సీతారామయ్య అను పేరుగలయొక బ్రాహ్మణమిత్రుడు

భారతవర్షమంతయు ప్రబోధమునకు బూనుకొని భారత సేవాదళములు నల్లజండాలు చేబూని సైమన్ గారి నెదుర్కొనుచు సన్మాన నిరసనము గావించియుండెను. కాని సైమను సంఘమునందు ప్రేమగల కొందరువ్యక్తులు అట్టినిరసన ప్రబోధమున పాల్గొనక యుండుటయు, పై గా సైమనుగారికి విందులు మొదలగునవి గావించుటయు జరిపియుండెను. ఎవరెవరి జన్మ హక్కులువారివారి కేగలవు. అట్లనైవైశ్యులు వర్ణసంకరులని ఒక వ్యక్తి సమర్థింపబూనుకొనునప్పుడు, అట్టి వాదనశాస్త్ర సమ్మతముకాదని దృఢపరచుటకును, ఈ విషయమై శాస్త్రజ్ఞానము లేని కొందరు వైశ్యసోదరులకు మేము శాస్త్రధర్మముల నెఱిగించుటకును, తమ్ము దూషణకు బూనుకొనినవారిని సత్కరింపవలదనియు, శాంతమార్గమున ప్రబోధించుటకు మాకును హక్కుకలదు. అంతేకాని ఈ వ్యక్తివ్యవహారమును సర్వ బ్రాహ్మణ సమన్యగ పరిణమింపజేయుట ఎవరికిని శ్రేయము కాదు. ఆ గ్రంథమును రద్దుపరచుటకు చయనులవారు సమ్మతించి ఆ ప్రకారము తమ సంతకముతో ఖండనమును ప్రకటించుచో వారినిగూర్చిన మా యుద్యమమును మేము ఉపసంహరించుకొనుట కెంతమాత్రమును సందియములేదు. వైశ్యులు విద్యావిషయమై యంతకాలము అలక్ష్యముచేసిన కారణముననే వైశ్యులనుగూర్చి అనేక దూషణ గ్రంథములు యిటీవల బయలు పడుచున్నవి. వైశ్యులు ధనవంతులయ్యి, తమధనమును గుట్లు, గోపురములు, సంతర్పణలు, సమారాధనలకు వినియోగించుచు తమబిడ్డలకు విద్య చెప్పించక అంధ

ప్రాయలుగ నుంచుచున్నంతవరకు వైశ్యులు యితరజాతుల వలన అశౌరవము పొందకతప్పదు. ఎంతధనము సంపాదించిన నేమి ఎంతవ్యాపారమును వృద్ధిచేసిననేమి ఇతరులచే సంకర జాతిగ నెన్నబడుటకు సమ్మతించిన ఓ వైశ్యసోదరులారా ! మీకు ఆత్మగౌరవము లేదా, ధనమే శాశ్వతమనుకొను చున్నారా, మీరు కోట్లకొలది ధనమును సంపాదించినను విద్యలేనిబ్రతుకు పశుజీవనముతో సమానము. విద్యాగౌరవము లేకపోవుటచేతనే వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థా అను వైశ్యదూషణ గ్రంథము యీ దినమువరకును సజీవముగా నున్నది. పునర్ముద్రణమున నూతన ప్రతులుకూడ బయలుదేరినవి. ఈ గ్రంథమునందు దూషణలేనట్లు కొందరు గ్రాహ్యులు వాదించుటలో అర్థముకలదుగాని సద్వంశ సంభూతులైన బెజవాడ వైశ్యప్రముఖుడు ఆ గ్రంథమునందలి వాక్యములలో దోషములేదని చెప్పటయు అతికించిన కరపత్రములు చేతులతో చించుటయు వైశ్యజాతికంతకును కళంకమును కలుగజేయక మానదు.

కాన వైశ్యసోదరులారా, మీ వంశీయుల పవిత్రతను కాపాడుకొనుడు. మీ పితృపితామహులను సంకరులని పిలిపింపకుడు. మీ మాతృదేవతల మానమును కాపాడుడు

ఇట్లు విన్నవించు,

వైశ్యవేదోక్త సంస్కార ప్రోత్సాహక సంఘము.

నెం 4 రు. కరపత్రము.

ద్విజులగు వైశ్యులు శ్రౌతస్మార్త కర్మాధికారముస్వతస్సిద్ధముగ గలిగియున్నను కొంతకాలముక్రిందట బ్రాహ్మణప్రతిపక్షులు కొందఱు నిరోధము గలిగించి కొందరి వైశ్యులను విధ్యుక్త కర్మలనుండి తప్పించియుండిరి. అట్టి బ్రాహ్మణనిరోధమును ప్రతిఘటించుచు బ్రహ్మశ్రీ మామిడి వెంకటార్య పండితులు అనేక బాధలకోర్చి ధననష్టమునకుబాల్పడి బ్రాహ్మణులమీద సివిల్ దావాలు క్రిమినల్ చార్జీలు దాఖలుచేసి పోరాడియున్నారు. తుదకు సీమలో ప్రీవికౌన్సిలువారు తీర్పు నిచ్చియున్నారు. ఆ తీర్పులో వైశ్యులు వేదమంత్రములతో శుభాశుభ కర్మలను జరుపుకొనునప్పుడు బ్రాహ్మణులు అడ్డగించినచో శిక్షకు పాత్రులుకాగలరని కోర్టువారు డిక్రీని వ్యాసు చేసిరి. ఇయ్యది 27-6-1818 సంవత్సరమున జరిగినది. అనగా ఇప్పటికి నూటపది సంవత్సరములక్రిందట తీర్పు కాబడెను. ఈ దావాలో

వాదులు } మామిడి లింగయ్య, చిట్టూరు వీరయ్య
(వైశ్యులు) } నంబూరి వెంకటదాసు.

ప్రతివాదులు— కాజ కొండావధానులు, కానుకొలను నాగన్న, యీ రామయ్య (బ్రాహ్మణులు) ఈ తీర్పు జరిగి యున్నను బ్రాహ్మణులు అమాయకులును శాస్త్రపరిచయము లేనట్టియు కొందరు వైశ్యులకు పురాణోక్తముగానే కర్మలు బుప్పటివరకును చేయించుచున్నారు. వైశ్యులకు జన్మతఃగల

“శ్రీ శ్రీ శ్రీ విరూపాక్ష స్వాములవారు వైశ్యులకు వేదచోదితమైన కర్మలు అన్నిటికిని అధికారమున్నట్లు విరోధి సంఘం వైశాఖశుకీ లు రోజున శ్రీముఖం జారీచేయించినారు గనుక శ్రీ ఆత్మకూరి లక్ష్మీనరసింహంగారు జరుపుచున్న ఆధానమునకు మేము వెళ్ళడమునకు యెంతమాత్రము అభ్యంతరములేనట్లు తెలియపరచుచున్నాము.

(సంతకములు)

- 1 కవిలిగ వెంకట రమణాచార్య సోమయాజివ్రాలు
- 2 చట్టి శ్రీరంగా చార్యులు వ్రాలు
- 20 దేవులపిల్లి అచ్చన్నశాస్త్రి వ్రాలు
- 46 కొడవంటి రాఘవులు సిద్ధాంతి వ్రాలు
- 93 కాందేగుల సీతాపతిరావు పంతులు వ్రాలు
- 116 సోమయాజుల రాంభోట్లవాల్మీకి
- 144 పెద్దింటి శింగరాచార్యులు వ్రాలు
- 156 కప్పగంతుల నరసింహావధానులు వ్రాలు
- 175 వేలూరి వెంకటనరసావధానులు వ్రాలు
- 194 అయిల సోమయాజుల పేరయ్య వ్రాలు

(స్థలమాక్రమించుకొనునని తలంపుతో అచ్చటచ్చటికొన్ని సంతకములనే తెలిపినాము)

ఇట్లు మొత్తం నూటతొంబది నలుగురు ఘనపండితుల సమక్షమున జరిపిన అగ్వ్యాధానము లంచములచే జరిగించినట్లు తెలుపుట ఎంతసాహసము? ఒకవేళ యీ పండితులందరును

మొదలగు అనేక వేద వేదాంత గ్రంథములను నూతనముగ రచించిరి. స్మారకర్మ భాగమునంతను అందరకు సులభముగ తెలియునట్లుల తెనుగుతో అచ్చొత్తించి ప్రకటించిరి. వీరు సంస్కృతాంధ్ర ఆంగ్ల జర్మన్ భాషలయందు అసమాన ప్రజ్ఞాదురంధరులు. మాక్సిముల్లర్ మున్నగుజర్మన్ వేదశాస్త్ర పరిశోధకులచే గౌరవపత్రములను బడసియుండిరి. గవర్న మెంటువారివలన 1900 వ సంవత్సరమున ఉపకారవేతనమును గైకొని యుద్యోగమును చాలించి 1901 సం॥ న వేదార్థ ప్రకాశిక యను సంస్కృత మాసపత్రికను నడపుచు, తుదకు ఏకాదశి మహాపర్వడి పుణ్యకాలమున వైకుంఠమున కేగి విష్ణు సాయుజ్యము నొందిరి.

ఇట్టి పుణ్యపురుషుడు బ్రాహ్మణులకు లంచమిచ్చి అగ్వ్యాధానమును చేసియుండిరిని పీఠాధిపతులు వ్రాయుటయు, అట్లు వ్రాయుట దూషణ మెంతమాత్రము కాదని చయనుల వారు సమర్థింపబూనుటయు, దానిని ఒక బెజవాడ వైశ్య ప్రముఖుడు అంగీకరించుటయు, పౌరుషమింకను నిలిచియున్న ప్రతివైశ్యునకును పరితాపము కలిగించకమానదు.

లంచమిచ్చినట్లు ఒకరిపై నారోపించుట ఇండియన్ పీనల్ కోడ్డు (శిక్షాస్మృతి) ను ఒట్టి యొక గోప్పనేరమగును. నిజముగ మన లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులవారే యిప్పుడు సజీవులై యున్నచో మాననస్థము ప్రతిష్ఠాభంగము, కలిగించి నందుకు ఆ దూషణ గ్రంథమును వ్రాసిన శృంగేరిపీఠాధిపతుల మీదను, ఆ గ్రంథమును సమర్థింప బూనినవారిమీదను, ఆ

పుత్రికను వ్రాసుకొని తాను వాసినిగ్రంథము పొరపాటు అనియు, తాను బ్రాహ్మణుడును, వైదికియును అయియున్నందున తన గ్రంథమును రద్దుపర్చుకొనుటకగు ఖర్చును వైశ్యులను ప్రార్థించి మిగుల సంతాపము నొందినందున మన్నింపబడెను.

(3) డిప్యూటీ కలెక్టరు హోదాలోనుండినట్టియు; రామ బహద్దూర్ బిరుదాంకితులును, బ్రహ్మసూత్రార్థమును రచించినట్టియు, శ్రీ వల్లూరి జగన్నాథరావు పంతుగారు “ఆర్యవైశ్యులు యావన్ముది సంపూర్ణముగా నశించినారు” అని వైశ్యులను దూషణచేసినందుకు మన సోమయాజులవారు, ఆ పంతులవారిపై విశాఖపట్టణం సబ్ కోర్టులో 1893 సం॥రం లో దావా దాఖలుచేసిరి. అంతట పంతులుగారు తాము కావించిన ప్రసంగమునకు పరితాపమునొంది సమాధానమును కుదుర్చుకొని రాజీపడిరి.

ఈ విధముగా అనేక ప్రైవర్టుమును జయించి వైశ్యులకు శ్రౌతస్మార్త హక్కులను స్థిరపరచిపోయిన మనలక్ష్మీ నరసింహసోమయాజులవారిని గూర్చి వ్రాయబడిన ఈ వైశ్యవేదోక్తక్రియావిచారవ్యవస్థ అను దూషణగ్రంథమును శృంగేరీస్వాములవారు 1893 సం॥లో మనసోమయాజులవారుజీవించియుండగనే పూర్తిచేసిరి. కాని శ్రీలక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులవారు 1901 సం॥ లో పరమపదించిన పిమ్మటనే శృంగేరీవారు తమగ్రంథమును అచ్చువేయించి ప్రకటింప గలిగిరి. దీనినిబట్టి చూడగ యిప్పుడా దూషణగ్రంథముపై చర్యతీసికొన సమర్థు

లైన వైశ్యులు లేరుగదాయనెడి దైర్యమే శృంగేరీస్వాములవారి ప్రకటనకు కారణభూతమని కనబడుచున్నది. నిజముగ శృంగేరివారు అభిప్రాయపడినట్లు, చర్యతీసుకొనుటకు తగిన పాండిత్యము గలవారుగాని సమర్థులుగాని రోషముగలవారుగాని వైశ్యులలో ప్రస్తుతము కనిపించనిమాట సత్యము. కాని ఆదూషణగ్రంథమును ఖండించుచు అనేక సభలిదివరలోనే జరిగి యుండెను. ఖండనగ్రంథములును వెలువడెను. ఇందుకు గాను నెం॥రు. కరపత్రమును చిత్తగించుడు. పాండిత్యమంతగా లేకపోయినను వైశ్యులలో నింక కొందరి శరీరములయందు ఆర్యుల పవిత్రరక్తము నిలిచియున్నందున చయనులవారి మృదున చనములకు మోహముజెందుటలేదు. కాని చయనులవారి వాదమునందింకను విశ్వాసముజూపుచున్న ఒక బెజవాడ వైశ్యప్రముఖుడు మా కరపత్రములను చించివేయక సావధానముగ చిత్తగించిన యెడల వైశ్యదూషణ గ్రంథమును ఆయనకూడ సమర్థింప జాలడు, అని సవినయముగ విన్నవించుకొనుచున్నాము.

ఇట్లు విన్నవించు,
వైశ్యవేదోక్త సంస్కార
ప్రోత్సాహక సంఘము.

(నెం 5 రు-కరవత్రము.)

“శేషి శూద్రాది నిషిద్ధ కర్మాచరణ మాశ్రితాః సంకీర్ణాః” — అనగా వైశ్యులు శూద్రవిహితములైన పురాణోక్త కర్మలు చేయుచుండుటచేత సంకరులైయున్నారు.

ఈవిధముగ వైశ్యదూషణ గ్రంథమునగలదు. “ఊరూ తదస్యయద్యైశ్యః” పరమేశ్వరుని ఊరుభాగములనుండి యుద్భవించి పవిత్రమైన వైశ్యజాతి ద్విజాతులలో చేరియున్నదని యెల్లరు సంగీకరించవలసినదియే. అట్టి ద్విజులైన వైశ్యులకు వేదాధికారము సృష్ట్యాదినండియు కలదు. అప్పటినుండియు బ్రాహ్మణ క్షత్రియులతోబాటు వైశ్యులును వేదకర్మాన్యప్రాసమునే జరుపుకొనుచుండిరి. కాని అసూయాపరులైన కొందరు బ్రాహ్మణులు విద్యాలోపముగల వైశ్యులను గూర్చి చాల కాలముక్రిందట కొన్ని గ్రంథములను వ్రాసిరి. ఆగ్రంథములలో వైశ్యులకు శూద్రవిహితమైన పురాణకర్మాధికారమే కలదనియు వారు వేదమంత్రములతో కర్మలు చేసికొనరాదనియు వ్రాసి ఆగ్రంథములు ప్రమాణగ్రంథములని వాదించుచుండిరి. అంతేగాక వేదోక్తముగ కర్మలుచేసుకొనుచుండిన వైశ్యులను బాధపెట్టి, కొన్నిచోట్ల దెబ్బలుకొట్టియు, చాణ్డీలుపెట్టియు, పౌరోహిత్యము చేయించకయును వైశ్యులకు బహుయిక్కట్లు దెచ్చిపెట్టిరి. దృష్టాంతముకొఱకు రెండుమూడు యంశముల నీదిగువ నుదహరించుచున్నాము.

“కోమటివర్ణస్థులు వారివారియొక్క శుభాశుభ కర్మలను వారిగృహములయందు వేదమంత్రములుతోటి బ్రాహ్మణులచేత శాస్త్రోక్తముగ జరిగించుకొనవలసియున్నది. ఎవరైన ఆటంకపెట్టినను ఆటంకపెట్టుటకు ప్రయత్నించినను కోర్టువారి డిక్రీని తీరస్కరించినట్లు ఎంచబడి శిక్షకు అర్హులగుదురు.” అని కోర్టువారు తీర్పునిచ్చిరి.

(3) 11-7-1891 తేదీన కడపజిల్లా ప్రొద్దుటూరు కాపురస్తులు దుర్భాక వెంకటాచలశాస్త్రిగారు వైశ్య శాంకరీయను నొక గ్రంథమును ప్రకటించిరి. దానిలో వైశ్యులు “బహు శాపగ్రస్తానాం వైశ్యానాం” అని శాలంకాయనముపైయొక్క శాపములు బొందియుండిరనియు, వారువేదోక్త కర్మల కనర్హులనియు పురాణకర్మలనే చేసికొనవలసిన దనియు వ్రాసియున్నారు. ఈగ్రంథమును ప్రమాణమనిచెప్పి బ్రాహ్మణ పౌరోహితులు వైశ్యులను మాయపుచ్చి కొన్నిచోట్ల పురాణకర్మలను చేయించుచుండిరి.

ఈసంగతి శ్రీలక్ష్మీనరసింహ సోమయాజిగారికి తెలిసి ఆగ్రంథము వ్రాసిన శాస్త్రులవారికి లాయరు నోటీసునిచ్చి చాణ్డీదాఖలు చేయబోగా ఆశాస్త్రులవారు “నేను వైదికిని తమిళుడు పౌరబడి గ్రంథమును వ్రాసితి” నని జవాబునీయ అప్పుడు కేసును విరమించిరి.

(4) గండ్రకోట కుమారస్వామి శాస్త్రియను మరియుక వైదిక వండితుడు ప్రాధసరస్వతీ యను పేరుబెట్టుకొని ఒకవైశ్యదూషణగ్రంథమును ప్రకటించెను. అందులో నిట్లువ్రాసిరి.

మాటలయందు భక్తివిశ్వాసములుంచియు తమపొరోహితులు చేయించు పురాణోక్త కర్మలనుచేసియుండిరి. వారివంశీకులును పారంపర్యముగ పురాణోక్తముగనే కర్మలుచేయుచుండిరి. ఇట్టి వారినిగూర్చియే “వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచారవ్యవస్థా” అను దూషణగ్రంథములోనిట్లు శృంగేరిస్వాములవారు తెలిపిరి.

“వైశ్యులు శూద్రవిహితములైన పురాణోక్త కర్మలు చేయుచుండుటచే సంకరులై అతినీచవృత్తియందున్నారు.”

ఈసంగతియే మనచయనులవారు సమర్థింపబూనినట్లు చెప్పబడినది.

“అమ్మ తాపెట్టనూపెట్టదు, ఇతరులు పెట్టితే ఓర్పునూ లేదు.” అను సామెతప్రకారము వైశ్యులకు వేదోక్తకర్మలు బ్రాహ్మణులు తాముచేయించరు. వైశ్యులేచేసికొనగా చూచి ఓర్పునుచెందరు. వీరిబాధపడలేక కొందరు వైశ్యులు పురాణోక్తకర్మలు చేసికొనుచుండిరి. పురాణోక్తకర్మలు చేసికొనుచున్నారు గనుక వీరు సంకరులైరి అని శృంగేరిస్వాములవారి వంటి సర్వసంగ పరిత్యాగియు, రామకృష్ణ చయనులవంటి ఘన పండితులును వాదించుచున్నారు. ముందుకు పోతే న్యూయిజ్ వెనుకకుపోతే గొయ్యి, పురాణోక్తకర్మలెవరైన వైశ్యులు యిప్పటికినిచేయుచుండినచో అందువలన కలిగిన పాదిత్యము మా అభిప్రాయప్రకారము అడ్డుపెట్టిన బ్రాహ్మణులకేతగులునుగాని ఆచరించుచున్న అమాయక వైశ్యులకు అంటదు. పైగా అట్టి వైశ్యులకు ప్రాయశ్చితముచేయుట

కూడ వీలులేదని తెల్పినారు. దీనినిగూర్చి ముందు సంచికలో వ్రాయబడును. బెజవాడపురములో నేటికి పురాణోక్తకర్మలు జరుపు వారుందరని మేము నమ్మజాలము.

ఇట్లు, విన్నవించు,

వై శ్య వేదోక్త సంసార ప్రోత్సాహక సంఘము.

నెం 6 రు—కర పత్రము.

“ప్రాయశ్చిత్త మపినాస్తి”—ఇట్టి దోషములుగల వైశ్యులకు ప్రాయశ్చిత్తముకూడలేదు, అని వైశ్యదూషణ గ్రంథము తెలిపియున్నది. దీనినే చయనులవారు సమర్థింప బూనిరి. బెజవాడ వైశ్యప్రముఖుడు అంగీకరించినదియు నీ గ్రంథమునే.

వైశ్యమహాశయలారా:—ఈకలికాలమున ప్రతివర్ణము వారికిని ధర్మశాస్త్రమునందలి ప్రమాణబుద్ధియు, వేదోక్త కర్మలయందు విశ్వాసమును తఱుగుచున్న సంగతి సర్వజనవిది తమైయున్నది. కాని తెలిసియో తెలియకయో మొండి పట్టుతో యింకను వైశ్యులు కర్మలను జరుపుకొనుచునే యున్నారు. ధర్మశాస్త్రములయందు ప్రమాణబుద్ధియు వారల కింకను నశించలేదు. పూర్వసాంప్రదాయముల నింకను పట్టు కొని వ్రేలాడుచున్నవారు. వైశ్యులే దేవాలయములను కట్టించియు సత్రముల స్థాపించి బ్రాహ్మణభోజన వసతులకై తంటాలు పడుచున్నవారును వైశ్యులే. ఎచ్చటసమారాధన సంతర్పణ జరుగవలసియున్నను చందాజాపితా వైశ్యులే తయారు చేయ వలసివచ్చుచున్నది. దానధర్మములింకను బ్రాహ్మణులకు చెల్లించుచున్నవారును వైశ్యులే. ఇట్టిస్థితిలో వైశ్యజాతినొత్తన బ్రహ్మదేవుడిట్లు వ్రాయుటకేమికారణము? వైశ్యులకు ప్రాయ శ్చిత్తములుకూడ పనికిరావట” వారు యేమిట్టకార్యములను చేసిరి? యే బ్రహ్మ హత్యాది మహాపాతకములకు లోనైరి?

పోనిండు తమవర్ణధర్మమేమైన తప్పించియుండిరా? ఇంకను నాఁ డి లో పెక్కండు తమస్వధర్మమైన వ్యాపారమును ముఖ్యవృత్తి గానవలించుచున్నారే! కాని సర్వార్థకొలుపుకూటములలో నొకరివృత్తిని చేబట్టి దాసులై పోలేమగదా!! తమవర్ణధర్మము లైన స్వాధ్యాయ తపస్సులుమాని గవర్నమెంటు నవుకరివృత్తిని గౌరవముగా చలాయించుచున్న అగ్రజన్మలను ప్రాయశ్చిత్త ములుకూడ అక్కరలేక పవిత్రులుగా నెంచుటయేమి? కుల ధర్మమును పాటించుచున్న వైశ్యులకు ప్రాయశ్చిత్తములు కూడ పనికిరాని పాత్రమేల?

పంచములకుకూడ గాయత్రీమంత్రానుష్ఠానముగలదని స్వామి శ్రద్ధానంద మున్నగు మహానీయులు ప్రచారముచేసి వ్యాని అన్యమతములలోనికి బహిష్కృతులుగాక హిందూ మతములోనే వారికి గౌరవస్థానములు కల్పించుచున్న యీరో జులలో సృష్ట్యాదినుండి ద్విజులని ప్రసిద్ధిపడసిన యీ వైశ్యజాతి కర్మమేమి తగలబడినదని, వైశ్యదూషణ గ్రంథములో “వైశ్యులు గాయత్రీ పఠితులైరి.” అని వ్రాసిరి? అర్థము తెలియకనో యింకను సంధ్యావందన మాచరించు చున్నవారు వైశ్యులే యని చెప్పవచ్చును. పుణ్యమువచ్చునను యుద్దేశ్యముతో నైతేనేమి, మరి యేయుద్దేశ్యముతో నైతేనేమి బ్రాహ్మణ భోజనములకై కొందరుపగలుసత్రములను కొందరు రాత్రిసత్రములను నిర్మించుచున్నవారును వైశ్యులే. భయ ముతోనేమి భక్తితోనేమి యింకను నూతన దేవాలయములను స్థాపించుచున్నవారును, ప్రాతదేవాలయములను జీర్ణోద్ధారణము

గావించుచున్న వారలును వైశ్యులే. నోములు వ్రతములు అని పేరుబెట్టి చీటికిమాటికి బ్రాహ్మణులను పిలిచి పూజించుచున్న వారును వైశ్యులే. అన్నివర్ణములవారును గుళ్ళు గోపురముల మీద విశేషధనమును వినియోగించకూడదని తీర్మానించి ఆ ధనమును తమవర్ణముల విద్యాభివృద్ధికై ఖర్చుపెట్టుచుండ విద్యను సున్నజుట్టుకొనికూడ దేవబ్రాహ్మణ పూజలు విరివిగా జేయుచున్నవారును వైశ్యులే.

ఇట్టిసితిలో చేసినమేలును మఱచువారుందురా? తాము చేసినమేలుకు నిజముగా వైశ్యులు హిందూసంఘములో నెంతగౌరవముగ చూడబడవలెను? ఇదివరకులేని మాలమాది గలకు గాయత్రీయపదేశములు సంఘములోను దేశములోను సమ్మతములగుచుండగ అనాదినుండి వచ్చుచున్న వైశ్యులకు గాయత్ర్యధికారము అడుగంటిసోవలసినదేనా?

ధర్మశాస్త్ర నిబంధనలనుబట్టియు, వేదసూత్ర నియమములనుబట్టియు పరీక్షింప మొదలుపెట్టితిమేని, యిప్పుడు ధర్మముల నుల్లంఘించక అగ్నిహోత్రతుల్యముగ పవిత్రజీవనము గడుపుచున్న వారెవరో ముందుకువచ్చి “నేను” అని నిలువబడనిండు. ధర్మవ్యవస్థాధికారముగలిగి ఆంక్షలు చేయగలిగిన పీఠాధిపతులయొక్క మఠములలోనే కూనీకేసులు, వారసత్వపు తగాదాలు చెలరేగి వారికింకను వ్యవహారములు తెగక విదేశపరిపాలకుల కోర్టుచూరులను బట్టుకొని వ్రేలాడుచున్నారు. ఇట్టి పీఠాధిపతులకే మన సరసింహ సోమయాజులవారు రు.200 జరిమానావేయించియుండినది. ఇంకను సర్వసంగపరిత్యాగు

లైన కొందరు సన్యాసులవిషయమై ఆలోచించెదమనినవారు కఠోరములైన తమసన్యాసధర్మములను తప్పించియుండుటేగాక వారుకావించుచున్న నీతివిదూరకరములైన చేష్టలు నిత్యము మన వార్తాపత్రికలయందు ఘంటా ఘోషమగుచునేయున్నవి. ఇంకను బ్రాహ్మణాది వర్ణములను విచారించెదమనుకొనినవీరిలో ఎన్ని వర్ణదేవములు, వర్ణాంతరతగాదాలు, అధికారానధికార తగాదాలు, యిన్నిచెలరేగి సంఘమును చికాకుపఱచుచున్నవి? మరియు ధర్మమును వ్యవస్థచేయుటకై యేర్పడు సభలు, పరిషత్తులు వీనితరహాను చూచెదమా? ఆసభలనొక్క పర్యాయము దర్శించినవారికి సంగతులు చక్కగ దృఢపడగలవు. కేకలు, అల్లరులు, గడవిడలు, వ్యక్తిదూషణలు, సూటీసోటీలు, తుదకు మానసవృత్తు దావాలతో పరిసమాప్తియగుచున్నవి. ఇంకను ఆశ్రమధర్మములను పరిశీలించెదమనిన బ్రహ్మచారులను తయారుచేయు గురుకులాశ్రమములునున్న. ఏబదియేండ్లు దాటిన తరువాత వనప్రస్థులయ్యేవారు నిండునున్న. కలియుగమునందు నిషేధింపబడిన సన్యాసులసంఖ్య మాత్రము సవ్యముగా సాగుచున్నది. ఇంకను నిజమైన గృహస్థులు కంచుకాగడాబెట్టి వెదకినను దొరకుట దుర్లభము. ఈవిధముగ వర్ణాశ్రమ ధర్మములడుగంటిసోగా వీటిని చక్కపఱచుట పీఠాధిపతుల యొక్కయు చయనులవారువంటి పండితోత్తముల యొక్కయు విధియైయుండ వారందునుగూర్చి ప్యవస్థచేయబూనలేదు. అట్టిధర్మోల్లంఘనమునకు ప్రాయశ్చిత్తము యవసరమే వారిదృష్టికి తగులలేదు. కాని పురాణోక్తకర్మలుచేసి

కొనుచున్న వైశ్యులను సంస్కరించుటకు ప్రాయశ్చిత్తములు కూడ లేవట. కర్మలను అసలే ఎగబెట్టినవారు నిర్దోషులట. ఏదోవిధముగ జరుపుకొనుచున్నవారు పాపులట?

(1) పంచపంచ ఉషకాలమున నిద్రలేచి సున్నాత్తులై ఆదిత్యునకు అర్ఘ్యప్రదానముల నిచ్చుటకుమారు లంబోదరాయనము; ఉదరం పూజయామి; అని నిద్రలేచుటతోడనే కాఫీ హోటలుకు బోయి ఉపమా, యిడ్డెనలను నాలుకలమ్మకు నైవేద్యమిచ్చు ద్విజోత్తములు కొందరు.

(2) న్యాయస్థానములకేగి తమ కేసులను నిర్వహించుటకై ఎట్టి అసత్యపు బోధలచేనైనను సాక్ష్య సాధనములను తయారుచేయు పెద్దలు కొందరు.

(3) బూట్సుకాళ్ళతోనే భోజనములుచేయుట కంగీకరించు ఫ్యాషనెబుల్ జంటిల్ మేన్లు కొందరు.

(4) తెల్లదొరల ప్రాపు సంపాదించుటకై గోమాంస భక్షణాదికములతో గూడిన దొరల విందులలో పాల్గొనుచున్న సంస్కారప్రియులు కొందరు.

(5) జంధ్యములను బొడ్డులలో పూడ్చిపెట్టి సీమసారాయి, బోలోన్ బ్రాండి మున్నగు సురాసానముల నందిచ్చు ఇంగ్లీషు క్లబ్బులకేగు ఘనులు కొందరు.

(6) షష్టి పూర్వతనములు జరుపుకొనియు కామవాంఛా నివృత్తిగాక, అమాయకస్త్రీలైన భోగమువాండ్రకు

కన్నెరికములు బెట్టి, మర్నీతిపాలై, వైకిమాత్రము నిష్కతో వర్తించు శిష్యులు కొందరు.

(7) డెబ్బదియేండ్లు దాటి కాటికి కాళ్ళుజాచియు అష్టవర్ష ప్రాయముగల నోరులేని కన్యలను శాస్త్రవిధి తప్పకుండ పాణిగ్రహణ మహోత్సవములను జరుపుకొనుచున్న ముసలి పెండ్లికొడుకులు కొందరు.

(8) ఆప్టేలియా దొరలనిగాని, అమెరికా దొరసానులని గాని దేశభేదములను పాటించకయు, హిందూ మతమని గాని, క్రైస్తవసిద్ధాంతమనిగానియాలోచింపక సివిల్ మ్యారేజి ఆక్తుప్రకారం ఒక్క తృటిలో గాంధర్వ వివాహములను జేసి కొనుచున్న అగ్రజాతి స్త్రీ పురుషులు కొందరు.

(9) మలయాళ కన్యలను దెచ్చుకొని రహస్యముగా బెండ్లియాడి తుదకు ఆకన్యలు శూద్రజాతివారమనియు వారలకిదివరకే వివాహములైనవనియు పిమ్మట తెలిసి, పోలీసు నేరములక్రింద శిక్ష ననుభవించుచున్న పెద్దమనుష్యులు కొందరు.

(10) యజ్ఞయాగాదులకని వేలకొలది చందాధనమును వసూలుపరచి అందులో కొలదిభాగము మాత్రమే యజ్ఞమునకై ఖర్చుపెట్టి మిగిలిన హెచ్చుమొత్తమునుగూర్చి ప్రజలకు లెక్క జమాఖర్చు చెప్పక తామకైంకర్యముజేసి ధనవంతులైన మహామహలు కొందరు.

హిందూసంఘమున ఈ ప్రకారము చతుర్వర్ణముల లోను పెద్దలు ప్రవర్తింపుచుండ వీరలందరును ప్రాయశ్చిత్తము లేకయే పవిత్రులని యెంచబడుచుండగ కొందరు పురాణోక్త కర్మ చేయుచున్నారని సాకుజెప్పి వైశ్యులకు ప్రాయశ్చిత్తములు కూడ పనికిరావని శృంగేరిపీఠస్థులును, వీరిసిద్ధాంతమును బలపరచు చయనులవారును, ఇట్లు కఠోక్తిగపలుకుట సాహసము.

“హిందూసంఘమునందు వైశ్యులకు గల స్థానము” అను శీర్షికతో వాసవియను మాసపత్రికయందు శ్రీయుత నంబూరి వెంకట్రాయ గుప్తగారు వ్రాసిన ఈ దిగువ సమాచారమును చదివిన ప్రతివైశ్యుడును తాను ఎంత హీనస్థితి యందున్నట్లెంచబడుచున్నాడో తెలిసికొనగలడు.

“బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యులను మూడుజాతులకును ద్విజులని పేరు. కానవేదాధ్యయనమునకు బ్రాహ్మణులతోబాటు వైశ్యులకు కూడ హక్కుగలదు. కాని రాను రాను వైశ్యుల విషయమై బ్రాహ్మణుల భావము లెట్లు పరిణమించుచున్నదియు తెలిసికొనుటకు ఒక చిన్న దృష్టాంతమును కనుపరచుచున్నాము. మన వైశ్యసోదరులలో నొకరికి వేదగ్రంథములు కావలసియుండి పై డిపోకు ఆర్డరునీయగ ఆ బ్రాహ్మణ వర్తకుడు యిచ్చినజవాబు (ఇంగ్లీషుజాబుకు) తెలుగుతర్జుమాయీ క్రింద వివరించడమైనది.

(జాబు)

జి. ఎస్. జోసియర్ అండు సన్సు. } మైసూరు
ప్రాయశ్చిత్తము-ముత్తిక్కులు-చండితులు } 1923 ఏప్రిల్ 29
ప్రియమైన అయ్యా!

తామువ్రాసిన 17 తేదీ గల జాబు చేరినది. అందుకు మేము మీకు బదులువ్రాయు నదేమనగ:—వేదాధ్యయన పరులగు బ్రాహ్మణులకుమాత్రమే మేము గ్రంథములను విక్రయించెదము. లేదా అట్టి బ్రాహ్మణులకు ధర్మము చేయదలచినవారికి విక్రయించెదము.

ఇట్లు

జి. ఎస్. జోసియర్ అండు సన్సు

వైశ్యసోదరులారా! చిత్తగించితిరా! పైన తెల్పిన బ్రాహ్మణ వేదగ్రంథ విక్రయదారుడు వైశ్యులకు తమవేదగ్రంథములను విక్రయించడట. వేదవిక్రయమే దూష్యముగదా! అది అట్లుండనిండు. తనసరుకునువిడుదలజేసిలాభమును పొందుటకు కొనువారు బ్రాహ్మణులైన నేమి, వైశ్యులైననేమి? వైగా బ్రాహ్మణునకు వైశ్యుడు దానముచేసెదనని చెప్పినట్లైన అప్పుడు ఆ గ్రంథములను వైశ్యులకు విక్రయించెదరట. ఇయ్యదికేవలము వైశ్యులయెడగలఅసూయాబుద్ధినే వెల్లడించునుగాని మరియొకటికాదు. ఇట్టిసంగతులు బ్రాహ్మణవర్తకుడు చెప్పినాడుగనుక సరిపోయినది. ఒకవేళ తెలిసి తెలియక యే వైశ్యవర్తకుడైనను, “బ్రాహ్మణులకుముక్కుపొడిని విక్రయించు

చము." అని చెప్పి నిరాకరించినచో "నశ్వదానం మహాదానం" అని బోధించు మహాపాడి ప్రియు ఆ వైశ్యుని భరతం కట్టించక యుగసురా? జర్మనీ, ఆమెరికా, మొదలగు క్రిష్టియన్ దేశములలో వేదపాఠశాలలను స్థాపించి వేదవిద్యను పంచముల యందు సహితము వ్యాపింపజేయుచున్న యూదీయములలో హిందూదేశములో పుట్టి దీప్తిజలలో చేరిన శ్మశులకు వేదాధ్యయనము వేర్పూట మొదలగు విషయముల నటుండనిచ్చి తుదకు ఆ వైశ్యులకు వేదగ్రంథములను అమ్ముటకుకూడ బ్రాహ్మణులకు ఆక్షేపణ కలిగియుండుట మిగుల శోచనీయము. ఈ సమాచారము తెలిసిన పిమ్మట నైనను మన బెజవాడ వైశ్య ప్రముఖుని యభిప్రాయము మాగునా? ఆయన హృదయ మేమైన కరుగునా? ఇంతటనుండియైవ. తన వర్ణము వారిమీద ఆయనకు అభిమానము కలుగునా?

ఇట్లు విన్నవించు;

వైశ్య వేదోక్తసంస్కార ప్రోత్సాహక సంఘము.

నెం 7 రు క ర పత్రము

ప్రాయశ్చిత్త మెవ్వరికి? తప్పచేయించినవానికి? చేసినవానికి?

వైశ్యులు వేదోక్తాధికారమును సృష్ట్యాదినండియు కలిగియుండి, విధిగా నాచరించుచుండగా, మధ్యలో మాన్పించిన వారెవరు? పురాణగ్రంథములను ప్రయోగగ్రంథములను కల్పించి వైశ్యులకు శాలాకాయన ఋషిశాపము తగిలిన వనియు వారలకు పురాణోక్తకర్మయే కర్తవ్యమనియు బోధించిన వారెవరు? అనాది గోత్రసూత్రములుండగా వికారగోత్ర సూత్రములను సృష్టించినవారెవరు? వైశ్యులు సంకరులనియు గాయత్రీపతితులనియు నిరూపించుచు వైశ్యవేదోక్తక్రియా విచారవ్యవస్థ యను గ్రంథమును తయారుచేసినది యెవరు? వైశ్యులకు పురాణోక్తప్రయోగ గ్రంథమును ప్రకటించిన చుర్రాక వేంకటాచలశాస్త్రిలనా రేవర్ణస్థులు? వైశ్యులు అను లోమవిలోమ జాతిసంతతివారని వ్రాసిన ప్రౌఢసరస్వతీ నామకు డగు గొండకోట కుమారస్వామి శాస్త్రిగా రేవర్ణస్థులు? మామిడి వేంకటాచలవారు తనపుత్రునకు వేదోక్త విధానమున ఉపనయనము చేసికొనుచుండగా వైశ్యులట్లు చేసికొనుట కధికారములేదని మేష్టరు పద్మిరుధారగారియొద్ద కేసును దాఖలుచేసిన కాండ్రేగుల జగ్గప్ప మొదలగువారు బ్రాహ్మణులేగదా? నంబూరు వేంకటదాసుగారు తనకుమారునకు వైదికోపనయనము గావించుచుండ వారియింటిపై కెక్కి పెంకులను చితగద్రొక్కి అల్లరిచేసి రక్తగాత్రములగునట్లు కొట్లుటలు

జరిపించిన కాజ కొండావధానులు మున్నగువారు బ్రాహ్మణులే గదా? ఆహూరి లక్ష్మీనరసింహ దీక్షితులవారు రాజమహేంద్ర వరములో డిప్టీ స్ట్రమునసబు హోదాలోనుండగ నారియింటి లోని వేదపుస్తక భాండాగారమును తగులబెట్టినవారెవరు? బ్రాహ్మణులు ఈ ప్రకారముగ ప్రవర్తించి పురాణకల్పములను తయారు జేసినప్పటికిని వానిని నిరాకరించి వైశ్యులు వేదకర్మ లనే జరుపుకొనుచుండగా నార్జన్యముచేసి బలవంతముగ కొంద రిని పురాణకర్మలలోనికి దింపినవారు బ్రాహ్మణులేగదా? ధర్మ శాస్త్ర పరిచయముగలవారు బ్రాహ్మణులు; ధర్మశాస్త్రజ్ఞా నము లేనివారు బ్రాహ్మణేతరులు, ఇట్టి సిథిలో బ్రాహ్మణేతరు లవరైనను వైశ్యులమీద శాస్త్రవిరుద్ధ గ్రంథములను సృష్టించి యున్నయెడల బ్రాహ్మణులప్పుడు వైశ్యుల పక్షమున జేరి శాస్త్రప్రమాణములను రుజువుచేసి ద్విజులలో చేరిన వైశ్యుల వేదిక హక్కులను కాపాడుటకై తాము నడుముబిగించి అట్టి దూషణ గ్రంథములను రద్దుపరిపించవలసిన బాధ్యతగలవారై యున్నారగుదా? ఇట్టిపని జరుగకపోగా ధర్మవిరుద్ధములైన గ్రంథములను తామే తయారుచేసి వైశ్యుల వేదోక్తకర్మను రద్దుపరిపింప బూనుటయా? బ్రాహ్మణులు చేయవలసినపని?

రామక్రిష్ణ చయనులవారు 16.9-29 తేదీన తమ సంత కముతో ప్రకటించిన నోటీసులో, శ్మశ్రియపరిపాలకులు గతించి నప్పటినుండియు దేవబ్రాహ్మణపూజలుగావించుచు బ్రాహ్మణ జీవనము విషయమై సర్వవిధముల పాటుబడుచున్నవారు వైశ్యులేయని తెలిపియున్నారు. అట్టి వైశ్యుల విషయములో

ప్రాయశ్చిత్త మెవ్వరికి? తప్పచేయించినవానికా? చేసినవానికా?

వైశ్యులు వేదోక్తాధికారమును సృష్ట్యాదినుండియు కలిగియుండి, విధిగా నాచరించుచుండగా, మధ్యలో మాన్పించిన వారెవరు? పురాణగ్రంథములను ప్రయోగగ్రంథములను కల్పించి వైశ్యులకు శాలంకాయన ఋషిశాపము తగిలిన వనియు వారలకు పురాణోక్తకర్మయే కర్తవ్యమనియు బోధించిన వారెవరు? అనాది గోత్రసూత్రములుండగా వికారగోత్ర సూత్రములను సృష్టించినవారెవరు? వైశ్యుల సంతకులనియు గాయత్రీపతితులనియు నిరూపించుచు వైశ్యవేదోక్తక్రియా విచారవ్యవస్థా యను గ్రంథమును తయారుచేసినది యెవరు? వైశ్యులకు పురాణోక్తప్రయోగ గ్రంథమును ప్రకటించిన చుర్రాక వేంకటాచలశాస్త్రిలనా రేవరస్థులు? వైశ్యులు అను లోమవిలోమ జాతినుతతివారని న్రాసిన ప్రాసనరస్వతి నామకు డగు గండ్లకోట కుమారస్వామి శాస్త్రిగా రేవరస్థులు? మామిడి వేంకటాచ్యులనారు తనపుత్రునకు వేదోక్త విభాన మున ఉపనయనము చేసికొనుచుండగా వైశ్యులట్లు చేసికొ నుట కధికారములేదని మేష్టరు పట్టురుఘోరగామొద్ద కేసును దాఖలుచేసిన కాగ్రేగుల జగ్గప్ప మొదలగువారు బ్రాహ్మ ణులేగదా? సంబూతు వేంకటదాసుగారు తనకుమారునకు వైది కోపనయనము గావించుచుండ వారియింటిపై కెక్కి పెంకులను చితగద్రొక్కి అల్లరిచేసి రక్తగాత్రములగునట్లు కొట్లాటలు

జరిపించిన కాజ కొండవధానులు మున్నగువారు బ్రాహ్మణులే గదా? అహ్మరి లక్ష్మీనరసింహ దీక్షితులవారు రాజమహేంద్ర వరములో డిప్రీటుమునసబు హోదాలోనుండగ వారియింటి లోని వేసపుస్తక భాండాగారమును తగులబెట్టినవారెవరు? బ్రాహ్మణులు ఈ ప్రకారముగ ప్రవర్తించి పురాణకల్పములను తయారు చేసినప్పటికిని వానిని నిరాకరించి వైశ్యులు వేదకర్మ లనే జరుపుకొనుచుండగా తార్జన్యముచేసి బలవంతముగ కొంద రిని పురాణకర్మలలోనికి దింపినవారు బ్రాహ్మణులేగదా? ధర్మ శాస్త్ర పరిచయముగలవారు బ్రాహ్మణులు; ధర్మశాస్త్రజ్ఞు లును లేనివారు బ్రాహ్మణేతరులు, ఇట్టి స్థితిలో బ్రాహ్మణేతరు లైనరైనను వైశ్యులమీద శాస్త్రవిరుద్ధ గ్రంథములను సృష్టించి యున్నయెడల బ్రాహ్మణులప్పుడు వైశ్యుల పక్షమున జేరి శాస్త్రప్రమాణములను రుజువుచేసి ద్వితీయలో చేరిన వైశ్యుల వైదిక హక్కులను కాపాడుటకై తాము నడుముదిగించి అట్టి మాషణ గ్రంథములను రద్దుపరిపించవలసిన బాధ్యతగలవారై యున్నారా? ఇట్టివిని జరుగకపోగా ధర్మవిరుద్ధములైన గ్రంథములను తామే తయారుచేసి వైశ్యుల వేదోక్తకర్మను రద్దుపరిపాప బూనుటయా? బ్రాహ్మణులు చేయవలసినవి?

రామక్రిష్ణ చయనులవారు 16.9.29 తేదీన తమ సంత కముతో ప్రకటించిన నోటీసులో, త్రితీయపరిపాలకులు గావించి నప్పటినుండియు దేవబ్రాహ్మణపూజలుగావించుచు బ్రాహ్మణ జీవనము విషయమై సర్వవిధముల పాటుబడుచున్నవారు వైశ్యులేయని తెలిపియున్నారు. అట్టి వైశ్యుల విషయములో

నేనా? బ్రాహ్మణుల్లిట్లు ప్రవర్తించవలసినది? వైశ్యులప్పుడై నను వేదోక్తకర్మలను మానెదమని చెప్పియుండిరా? పాపము వారికి అభము శుభము తెలియదు. బ్రాహ్మణులేమి భోధించిన అయ్యది వేదమంత్ర ప్రమాణమని శిరసావహించి వారుచేయుడనిచెప్పిన ఘనలన్నియు చేయబూనిన సాధు మూర్తులు. “వైశ్యులారా! మీరు బహుశాషగ్రస్తులు” అని ధుర్భాగ వేంకటాచలశాస్త్రిగారు కేకవేసినప్పుడు “చిత్తము స్వామీ, మాగతియేమి? అని అడిగిరి. కడప, కర్నూలు, బల్లారి జిల్లావైశ్యులు “వేదోక్తకర్మలను వెంటనేమాని వేనుభోధించు పురాణోక్తవిధానము నాచరించినయెడల మీకు శాపవిముక్తి యగును” అని శాస్త్రిగారు ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి. “స్వామీ! ఇట్లు మమ్ముకృతార్థుల. జేసినందుకు మీకు ప్రత్యుపకారమెట్లు చెల్లించుకొనవలసి యుండును?” అని వైశ్యులు కావించిన విన్నపము నాదరించికాబోలు, వారు రచించిన వైశ్యశాంకరీ యను ప్రయోగ గ్రంథములో సీమంతము అను కర్మనుగూర్చి వ్రాయుచు ఇట్లు తెలిపిరి.

“లడ్డుకాదిఫలదత్తావిప్రేభ్యః.”

అనగ, బ్రాహ్మణులకు లడ్లులు పంచివెట్టవలసినదని వ్రాసిరి. సంతకాలము ఆ వైశ్యుప్రకారము కర్మలుచేయు చుండిరో తెలియదుకాని, 1892 సం॥న పాపము మనలక్ష్మీ నరసింహ సోమయాజులుగారు ఆ శాస్త్రిగారికి సివిల్ నోటీసు విచ్చి కేసు దాఖలు చేయబోగా, వారు తుమాపణగోరి సవరణ

వృత్తికను ప్రచురించిక ఆయు తర ప్రత్యుత్తరముల సారాంశము
వినతగియున్నది.

ఆ. లక్ష్మీనరసింహాంగారు.— “శాస్త్రిగారు! వైశ్యులకు
శాలంకాయనముపై శాపమిచ్చి నట్లెక్కడయున్నది? శల
పియుడు.”

శాస్త్రిగారు—“అయ్యాపద్మపురాణమందున్నది”

ఆ. ల. నరసింహాంగారు.— స్వామి, పద్మపురాణమును నేను
చూచితిని, అందెచ్చటను మీరు చెప్పినసంగతి కానరాదే?
మరియెచ్చట నున్నది?”

శాస్త్రిగారు:— అయ్యా! నేను స్వతహాగా పద్మపురాణ
మునుజూచి నేనాగ్రంథమునందు వ్రాయలేదు. నామిత్రుడొ
కడు తనయింటి అడపమీద నొక పద్మపురాణముతో అట్లున్న
దని నాతో చెప్పగా, ఆ మాటలను నమ్మివ్రాసితిని.”

ఆ-లక్ష్మీనరసింహాంగారు.— శాస్త్రిగారు! మీ మిత్రునడిగి,
ఆ పద్మపురాణమును నాకుబంపుడు?”

శాస్త్రిగారు:— “అయ్యా, నామిత్రునియొద్దనున్న గ్రంథము
పద్మపురాణము కాదట. అదియేదో ఒక పాతపుస్తకమట”

ఆ. ల. నరసింహాంగారు:— “స్వామి! ఆ పాతపుస్తకము నొక
పర్యాయము నాకు బంపుడు”

శాస్త్రిగారు:—“అయ్యా! నన్నీ తిప్పలు పెట్టకుడు. నేను
బ్రాహ్మణుడను వైదికిని, ఏవో, నామిత్రుడు చెప్పినమాటల
నునమ్మి గ్రంథమును వ్రాసినాను. వేంటనే ఆగ్రంథమును
రద్దుపఱచి నవరణ వ్రతకను ప్రకటించెదను.”

వైశ్యసోదరులారా! చిత్తగించితిరా, వైశ్యులకు వేదోక్తకర్మ
విధానము నశించుటకు కారణము, వైశ్యులయొక్క కర్మలో
పముచేతనో, లేక, విద్యావంతులై ధర్మశాస్త్ర పరిజ్ఞానము
కలిగి, వైశ్యులవలన దేవబ్రాహ్మణ పూజలు గ్రహించున్న
బ్రాహ్మణ మహానుభావులయొక్క పురాణకల్పముల కల్పనచే
తనో, తమచే సత్యమును గ్రహింప గలుగుదురు.

ఇంతియేగాదు. కొన్నిచోట్ల పోరోహితులు విద్యా
గ్రంథమేమియులేని వైశ్యులగృహములలో వివాహోపనయన
ములు జరిపించునప్పుడు ఆపురోహితులు వైదిక వివాహమంత్ర
ములనుగాని లేక తుదకు పురాణోక్త వివాహశ్లోకములను
గాని ఉచ్చరించుటకు బదులుగా సుమతీశతకములోనిపద్యములు,
గంగానమ్మ, పోలేరమ్మలమీది సువ్దలు, దండకాలు, పాడి
మేళాల గల్లెతులు ముచ్చటగానడిపి, ఉపనయనములు, వివా
హములు చేయించుచుండిరి. పాపము అమాయకులైన వైశ్యు
లకేమి తెలియగలదు?

విఘ్నేశ్వరపూజకు సోలెడుగిడ్డెడు, శారీపూజకు
తవ్వెణ్ణరసోలెడు, పుణ్యాహవచన నానికి మానెడుసోలెడు,
మామూర్ని బ్రాహ్మణున కొప్పచెప్పి బ్రహ్మముడిలో వరహా
బిగించి, ముత్తైదులకు మూడు వాయినాలిప్పించి, అలకలో
అల్లునికి అయిదు వరహాలు అర్పించుకొని ఈవరాలకు దొంగ
చెంబుక్రింద దోనెడురూపాయలుపోసి బ్రహ్మత్వ దక్షిణక్రింద
అడబడుచు యొక్క హరితిరూపాయలు చెల్లించమని పురో
హితబ్రాహ్మణులు చెప్పినట్లుచేసి యిల్లు నాగవల్లి తీర్చినట్లుచేసు

కొని పెండ్లిదిగదాయని పదిలముగా పడక బెట్టుదురు. ఈ విధముగ కొన్నిచోట్ల వినాహతంతు, బాత్తుగా మంత్రశూన్యమై కర్మరహితమై జరుపబడుచున్నది.

ఇంకను దృష్టాంతము కావలెనన్న దుర్భాగ వేంకటాచల శాస్త్రిగారు ప్రకటించిన సవరణపత్రికలో నిట్లు వ్రాసిరి.

“ఒక్కొక్కచోట వైశ్యులు గృహ్యగ్రంథములేక, నారినారి పురోహితులుచెప్పు గణాష్టకములు, అమరము, బాలరామాయణము, మహిమ్నము మొదలగు గ్రంథముల యొక్క శ్లోకములే, వినాహ ఉపనయనమంత్రములుగ నుపయోగించుచున్నారు.” చిత్తగించితిరా! శుద్ధమైన వినాహ వైదిక మంత్రములనుబడులు పురోహితులు బాలరామాయణ పద్యాలుపాడి, కర్మలు చేయించుచున్నారని శాస్త్రిగారే సాక్ష్యమిచ్చు చున్నారుగదా? ఈ పాదిత్యమెవరిది? ఇక ప్రాయశ్చిత్తమెవరికి? దీర్ఘముగ నాలోచించుడు.

మరియు, పురోహితులు కొన్నిచోట్ల తెలియక పొగ పాట్లు చెప్పుటచే మహాదోషములను మూట గట్టుకొనవలసి వచ్చుచున్నది. ఈ బెజవాడ పురములో నొక వైశ్యసోదరుని యింట్లో ఉపనయనము జరిగియుండెను. సుముహూర్త కాలమున పురోహితుడు చూర్ణికా పతనముచేయుచు, సీతార్కు ధత్యహల్యా క్రౌపదీ తారామంజోదరీ పాంచాలీ దమయంత్యాది మహాపర్యాయగనానా” అనిచెప్పెను. ఈవాక్యములో మహాదోష పద మొకటి ప్రయోగింపబడెను. అది యేమన,

పర్యాయగన అని చదువకూడదు. పుర్యాయగన అని యుండవలెను. శబ్దములో లోపము ఆవగించయంతమాత్రమే కలదు. అనగ ప అనే అక్షరమునకు కొమ్ముమాత్రము లేదు. కాన అర్థములో హస్తిమశక తారతమ్యము కలదు. పర్యాయగన యనగ, వెలమాలి (మానమును విక్రయించు కొనునది) పుర్యాయగన యనగ, పతీవ్రతాస్త్రి యనియర్థము. సీతా దమయంత్యాదులను మహాపుర్యాయగనలనుమంత్రము చెప్పుటవలన మన ఉపనయనకర్మకు మంగళము సేకూరునుగాని అట్టివారిని భోగమువాండ్రైన పర్యాయగనలు అని పేర్కొనుటచే మహాపాదిత్యము కలుగక మానగ, ఇట్టిస్థితిలో ఒకమిత్రుడు లేచి ఆ పురోహితుని మందలించి, అయ్యా, సీత మొదలగుస్త్రీలను గూర్చి పర్యాయగనలని పలుకవలదు. “పుర్యాయగనలని దిద్దగోరుచున్నాను” అని నుడువగా ఆ పురోహితునకు అగ్రహము వచ్చెను. ఈపాదిత్యమెవరిది? ఇయ్యది అర్థము. తెలియని పాపము.

ఇకను తెలిసి మోసబుద్ధితో చేయునవియు అనేకములు గలవు. కొన్నిచోట్ల వైశ్యులు తమ పురోహితులను విలిచి “అయ్యా! మాకు కర్మలు వేదోక్త విధానమున చేయించండి” అని ఆడిగెడివారికి పురోహితు లీదిగువ విధముగ చెప్పి భయపెట్టిరి. “వేదోక్తము కావలెనంటే నట్టింట నిప్పుపెట్టవలెను. నట్టింట నిప్పుపెట్టిన మరునాడు యింట్లోపీనుగ బయలుదేరును” అని జఫాబు చెప్పుటచే బ్రాహ్మణుల మాటలు నమ్మి కొన్ని జిల్లాలలోని వైశ్యులు భీతావహము జెంది, వేదోక్త కర్మలకు

స్వస్తి జెప్పిరి. కొన్ని ప్రాంతములలో పురోహితులట్టి జవాబీ యక, వేదోక్త విధానమే యని చెప్పి పురాణోక్తములనే నల్లించి కర్మలు చేయుచున్నారు. వేదోక్తమునకును పురాణోక్తమునకు కర్మభేదముగాని మంత్ర వ్యత్యాసముగాని గ్రహించ జాలని అమాయకులైన వైశ్యులకా, లేక మోసగించిన బ్రాహ్మణ యాజ్ఞీకులకా, ఈ పాతకము చుట్టుకొనుట.

మరియొక విచిత్రనాటకముకూడా కొన్ని చోట్ల జరిగిన దట. ఒక సాహుకారు గృహములో గ్రహశాంతి జరుపవలసి యుండి, బ్రాహ్మణుడు హోమగుండములో నాహుతులను విడుచుచు నీకింది విధముగ మంత్రములను జెప్పుచుండెను.

- [1] ఓం, కట్టా, యస్వాహా, కట్టా ఇదం నమమ.
[2] ఓం, కంపా, యస్వాహా, కంపా, ఇదం నమమ.

అనగా ఓకట్టిపుడకా, ఓకంప పేడా! మిమ్ముహోమము చేయుచున్నాను, చక్కగా హుతమగుచురుగాక, అని మంత్రము. ఇంతలో మరియొక శాస్త్రులవారువచ్చి, ఈ దిగుత్ర మంత్రమును చెప్పెను.

“ఇదేమిటయ్యా, స్వాహా, ఇదేమిటి, ఇదం నమమ.” అనగా, “ఇదేమిహోమము, ఇదేమిమంత్రమయ్యా,” అని అర్థము. (4)

ఇందుకు జవాబుగ పురోహితుడు, ఈ క్రింద హోమ మంత్రమును ప్రయోగించెను.

“అమైతే, నీకూనాకూ, చెరిసగాయస్వాహా, నీకూ నాకూ చెరిసగం, ఇదం నమమ.”

“అట్లాగైతే, ఓ బ్రాహ్మణుడా, శెట్టిగారినుండి నేను సంగ్రహించబోవు డబ్బులో నీకూనాకూ చెరిసగమేగాని అంతానాకుగాదు. సుమా” అని అర్థము. ఈ ప్రకారముగ దొంగలూ దొంగలూ కలిసి ఊళ్లు పంచుకొన్నట్లుగ, కొన్ని ప్రాంతములలో బొత్తుగ చదువునంద్య లేని పల్లెటూరు శెట్టిగార్ల కష్టార్జితద్రవ్యము, కట్టెకంపలతో హోమమగుచున్నది. ఈ పాతకమును ఎవరెవరికి ఎన్నెన్ని పాళ్లు పంచిపెట్టవలయునో ఆ కట్టెకంప, బ్రాహ్మణులే చెప్పవలెను.

ఈ కరపత్రమును సానభాసముగ చిత్తగించినవారికి, నిజస్థితి తెలియకమానదు. వైశ్యులు అనాదినుండియే వేదోక్త కర్మలయందు శ్రద్ధాభక్తిగలవారలై బహుకాల మాచరించు చుండిరి. కాని కొలదికాలముక్రిందట కొందరు బ్రాహ్మణులు అసూయాగ్రస్తలై, దూషణగ్రంథములను ప్రకటించి, ఆ గ్రంథములలో.

- (1) వైశ్యులు కలియుగమున పూర్తిగ నశించిరి.
- (2) నశించిపోగా ఉన్నవారు సంకరజాతులు.
- (3) వారు గాయత్రీపఠితులు.
- (4) వారికి ఋషిగోత్రసూత్రములు లేవు.
- (5) పురాణోక్త కర్మలు చేయుచు చుండుటచే అతిసీచ వృత్తిలో నున్నారు.

- (6) వారిని సంఘములో కలుపుకొనుటకు ప్రాయశ్చిత్తములు కూడ పనికిరావు.
- (7) అక్కడక్కడ కొందరు వైశ్యులు ఇటీవల లంచములనిచ్చి బ్రాహ్మణులను వంచించి, వేదోక్తముగ కర్మలుచేయుచు కొను చున్నారు.
- (8) వారిలో నొకడు ఆత్మర లక్ష్మీవరసింహం అనువాడు అగ్ర్యధానముకూడ చేసినాడు.

ఇట్టి సంగతులను ప్రకటించుచు సిద్ధాంతగ్రంథములను, ప్రయోగ గ్రంథములను, సంగ్రహగ్రంథములను, పురాణ కల్పనా గ్రంథములను, చిత్రవిచిత్రములుగ వ్రాసి వెదజల్లిరి. ఈగ్రంథముల నాధారపరచుకొని పోరోహితులు, కొన్నిచోట్ల తెలియకను, కొన్నిచోట్ల తెలిసియు, మరికొన్నిచోట్ల మోస బుచ్చియు, కొన్నిప్రాంతములలో నార్జనములు జరిపి, దెబ్బలుకొట్టి, పుస్తకములను తగలబెట్టి, చార్జీలు దాఖలుచేసి, అంక్షపత్రికలను పెట్టించి, పరిపరివిధముల వ్యాఖ్యానములు వ్రాసి, వివరతార్థములను చెప్పి, వైశ్యులను నానాతంటాలు పెట్టినప్పటికిని, ఇన్ని శ్రమలకోర్చియు బహుమంది వేదోక్తముగనే కర్మలాచరించు చున్నారు. ఇట్లు తమవేదమతము నశించిపోకుండ, సృష్ట్యాదినుండియు పెనుగులాడి పట్టుకొని వచ్చుచున్న వైశ్యులకిప్పుడు ప్రాయశ్చిత్తములుకూడా పనికిరావట. ఈ చరిత్రను సాకల్యముగ చిత్తగించిన పిమ్మట నైనా, ప్రాయశ్చిత్తము నిజముగ నెవ కి చేయించవలెనో, ప్రాజ్ఞులు గ్రహించెదరుగాక!

ఇదియంతయు, దేవబ్రాహ్మణ పూజలముగాక మరే యేమైయుండును? దేవబ్రాహ్మణ పూజలను బాహుటముగా నిరాకరించి, బ్రాహ్మణేతరోద్వేషమును సాగించి స్వకులపరో హిత్యముచే కర్మలను జరుపుకొనుచున్న బ్రాహ్మణేతరసాధుల యొక్క సంఘగౌరవము, విద్యాభివృద్ధి, వ్యాపారవిజృంభణము, కులాభిమానము, పరదూషణా సహిష్ణుణ, స్వదేశభక్తి, స్త్రీ విద్యాన్యాసకము, సంస్కృతవిద్యాప్రచారము, శాజకీయస్థాన ములయందు పలుకుబడి, ఉన్నతోద్వేగములసంపాదన, ఖడ్గరు దీక్షాశత్రుము, స్థానికపరిపాలనా కౌశలము తక్కువజాతుల వారియెడల సహకారచింతను పరికింపును. ఇట్టి సాభాగ్యముల బ్రాహ్మణేతరులు సంపాదించగలిగిరిగాదా! “దేవబ్రాహ్మణులకై మన సర్వస్వమును ధారబోయండి” అని నిత్యము చెవులు తడకలుకట్టునట్లుబోధించు మనబెజవాడ వైశ్యప్రముఖుని మాటనునమ్మి నడుచుకొనిన మనవైశ్యులస్థితియెట్లున్నదియు తెలిసి కొనుటకు శాంతకుతో, ఓషికతో, కరవత్రమును చిత్తు తాగితాంబుట్టలో దాఖలుచేయక, శిష్టతోచిత్తగింపుడనియే మాప్రార్థన.

ఇట్లు, విన్నవించు.

వైశ్య వేదోక్తసంస్కార ప్రోత్సాహక సంఘము.

నెం 8 రు కరవ త్రము.

“మా కమారిత ధనమంతయు, దేవబ్రాహ్మణుల
స్థింపుడు” అని ప్రబోధము చేయుచున్న బెజవాడ వైశ్య
కముఖుని నమ్మి నడుచుకొని నందుకు వైశ్యులు పొందిన
ఫలితములు.

(1) గతసంవత్సరము కార్తీకమాసములో శ్రీమల్లే
శ్వరస్వామివారి శివాలయమున నిత్యము పూజలు, లింగాభిషే
కములు, దీపదానములు, కర్పూరహారతులు మున్నగునవి
స్వామికి భక్తుల సేకులు శ్రీ పురుషులువచ్చి ఉపచారములు
సలపుచుండిరి. ఇట్లుండనొకనాడు మామూలు ప్రకారము
కొందరు వైశ్యులు గుడిలోనికిబోయి స్వామికి అర్చనాదులు
జరుపవలెననిసంకల్పించిరి. కాని అచ్చటనున్న అర్చకులు వైశ్యు
లను లోపలకు బోనియక అడ్డుపడచిరి. కారణమేమని యడు
గగా, “యూదినము పార్థమిసోమవారం జననవర్గ ముండును.
అర్చకుల రాకపోకలకు యిబ్బందిగానుండును. అందుచేత
ఈనాడు యెవరును లోనికి రాకూడదను నియమమేర్పాటు
చేసిసాము” అని అర్చకులు జవాబుచెప్పిరి. ఈయేర్పాటు
న్యాయమైనదియు, అందరును ఆమోదించవలసినదే అయి
యున్నది. ఏలననగా, కార్తీకసోమవారం ఉపవాసపుదినము
గనుక పెక్కుమంది శ్రీ పురుషులు ఆనాడు దేవాలయమునకు
వచ్చి పూజలొనర్తురు. వారందరిని లోనికి పోనిచ్చేయెడల
ఆలయములోపల యిబ్బంది కలుగుననుమాట వాస్తవమే.

కాన అట్టి యేర్పాటు సమాజసముగనే యున్నదని నమ్మి
మన వైశ్యసోదరులు లోనికివెళ్లక అర్చకులయాజ్ఞను శిరసా
వహించి జైటనే తమ పూజాదులు జరుపుకొనుచుండిరి.

ఇట్లుండ కొందరు బ్రాహ్మణులు ఆలయములోనికి
ప్రవేశించిరి. అర్చకులు వారి ఆటంకపరచక పోవుటయేగాక,
ఆసనముతో లోనికిపోనిచ్చిరి. ఈ వివరతచర్య మనసోదరు
లకు కొంతన్యాయము కలిగించిననున వెంటనే ఒకరిద్దరు
చేచి ఆలయములోనికి ప్రవేశపరుపజేసిరి. అర్చకులు
వారిని అడ్డుపెట్టిరి. కారణమేమని వైశ్యసోదరులడుగగా
“వైశ్యులు లోనికిరాకూడదు.” అని బహుళచెప్పిరి. వైశ్యులు
లోనికిరాకూడదని మీరు ఇదివరకు అజ్ఞచేయలేదు. జనసమ్మ
ర్థమగును గనుక నెవరును లోనికి పోకూడదని మీరు ఉత్తరు
వును కావించిరి. ఇప్పుడు బ్రాహ్మణులనుమాత్రమే పోనిచ్చె
నము, అని మొదటి ఉత్తరువును మార్పుటవలన మీ కేదియో
గురుద్దేశ్యముండి యుండవచ్చునని వారిలో మనవారనిరి. కాని
వైశ్యులు సాధారణముగ బ్రాహ్మణులను పూనుకొనరు.
ప్రశాంతముగ బహుట నేనిలవబడియుండిరి. కాని వారిమనసులో
బ్రాహ్మణులుకావించిన ఉపాయము, పన్నుగడ, గురుద్దేశ్యము
వలెనిగూర్చి పరితాపములేకపోలేదు. ఇంతలో ఒక శూద్రశ్రీ
లోనికి బ్రాహ్మణముగ ప్రవేశించెను. అర్చకులు అడ్డుచెప్పుక
పోనిచ్చిరి. ప్రపంచములో యేమానవృక్షమును యిట్టి అవమా
నముచుబొంది సహించియుండునా? జనసమ్మర్థమునకై
యేర్పాటు చేసిన ఆటంకమును యిప్పుడు రెండువరములనా

విషయమై పాటించక, ఒక్క వైశ్యవర్ణముమీదనే ప్రయోగించిరి. బ్రాహ్మణులును శూద్రులును లోనికివెట్లటకు హక్కు కలిగియుండ అట్టిపని జరుపుటకు వైశ్యులకేల హక్కులేదో తెలియలేదు.

కాని ఈ యన్యాయమును, అవమానమును సహించలేని కొందరు ఆర్యవైశ్యులు యింకను లేకపోలేదు. కేవలధనసంపాదనకే మనుజుడు పుట్టలేదు. వైశ్యచక్రవర్తులనాటి రక్తమును, వైశ్యశూరాగ్రేసరులనాటి పౌరుషమును యింకను కొందరిలో దాగియున్నమాట వాస్తవము. పూర్తిగ నశించలేదు. మన వైశ్యపోదరులు అన్నవరపు వెంకట్రామయ్యగారు మొదలగు కొందరు లోనికివెట్టిరి. కాని మేటనే అర్చకులును బ్రాహ్మణులును యేకమై వాణి బయటకులాగినైచిరి. అప్పుడు ఉభయపక్షములకును కొంతపోరాటము కలిగినది. చేతులు కలుపుకొనిరి. “వైశ్యులు దేవాలయములో ప్రవేశించిరి. గనుక దేవునికి మైలపోకినది. సంహోత్రుణకానిదే పూజాదులు జరుపము” అని బ్రాహ్మణులు కలనరచడిరి. అర్చకులు వారందినములు దేవాలయమునకు బీగంవేసిరి.

ఏమిచిత్తము! శూద్రస్త్రీ ప్రవేశమువలన అపవిత్రము జెందజాలని దేవాలయము వైశ్యప్రవేశమువలన అంటుపడినది. సంహోత్రుణ బ్రాహ్మణ సమారాధనలచే గాని దేవుడు తిరిగి శుద్ధిపడడం-ఈ దేవాలయమునకు ధర్మకర్తలు వైశ్యులు ఈ ధర్మకర్తలేమైన విచారణ చేయగలిగరా? చేసియున్న యెడల న్యాయమును విమర్శించిరా? ప్రయోజన మేమైన

యుండెనా? అర్చకులుగాని బ్రాహ్మణులుగాని ధర్మకర్తలమాటను అత్యుత్తములు. లోచనము. అత్యుత్తమతనని ధర్మకర్తలగుదు. మరద్యమున్నట్లు కనుపించలేదు. ఎవరు ఖర్చు పెట్టిననో? పిమ్మట సహోత్రుణజరిచి, వైశ్యసంపరకచోషము దేవాలయ సహస్థులనుండి తొలగిపోవుటకై బ్రాహ్మణ సంకల్పణమాత్రము తృప్తికరముగ జరిగింది. ఇయ్యది దేవ బ్రాహ్మణ పూజామొక్కి మొదటి ఫలితము.

[2] గడచిన కృష్ణవ్యాధికి కొందరు స్వాములును బ్రాహ్మణులును స్త్రీ జేజవాడ కన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నసత్రాని మేడమీదను, కృష్ణజయంత్యుత్సవమును జరిపించిరి. ఆయుర్నిశ సూదర్శమున పురములోని బ్రాహ్మణులును, వైశ్యులును స్త్రీ పురుషసమేతముగ మామూలుచిత్రాకరము భక్తులు కాలక్షేపమునకు వేరవేసిరి. అప్పుడు సమావేశమై స్త్రీ బృందములోని బ్రాహ్మణ ముత్తైదువులకుమాత్రము గంధము, పసుపు, కుంకుమ, రవిరసస్థానమున్నగు సువాసనీ మర్యాదలను జరిపిరి. వైశ్యస్త్రీలకు అట్టిమర్యాదలను జరుపక పంపివేసినసంగతి యెల్లరుకును తెలిసియేయున్నది. సర్వమును తెలిసిన బ్రాహ్మణోత్తము లిట్లుకావించుట పాడేయనా? పండ్లఫలములుగాని, దక్షిణ తాంబూలాదులుగాని, పసువాహనాలుగాని, కావలెనని తంటాలుపడువారుకారు, మన వైశ్య స్త్రీ సోదరీమణులు, వారును సువాసనలతో గనుక, బ్రాహ్మణ ముత్తైదువులతో పాటు, గంధము, పసుపు, కుంకుమ, యిట్టిమర్యాదలను వైశ్య స్త్రీ శేలపొందవచ్చులుకాకో, బ్రాహ్మణమిత్రులు వెల్లడించి

యుండలేదు. ఆనాడు జయాత్మ్యత్సవమును దర్శించుటకు వెళ్లిన శ్రీయుత ఆత్మకూరి నరసింహంగారి అర్ధాంగలక్ష్మీయు శ్రీయుత గుడివాడ వీరయ్యగారి స్నుపారత్నమును [కోడలు] మొదలగు పెక్కుండు వైశ్యనారీమణులు, బ్రాహ్మణులచే నారవింపబడక పరిభవము జెందినవారగుటచే మిక్కిలి విచార పడి, లేచివెళ్లిరి. ఈ కన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నసత్రమునకు ధర్మ కర్తలెవరు? వైశ్యులే. ఆధర్మకర్తలెవరైనా, యీ వైశ్య స్త్రీల పరాధవమునుగూర్చి విచారమునొందిరా? విచారణయే మొన చేసియుండిరా? లేదు. జయాత్మ్యత్సవము జయప్రదముగ జరిగి, అన్న శాంతికొరకు బ్రాహ్మణ భోజనములు మాత్రము సలక్షణముగనే జరిగినవి. ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజ యొక్క రెండవ ఫలితము.

(3) బెజవాడలో వైశ్యవిద్యార్థుల వసతికై అన్నసత్రం మేడమీద కొంత యేర్పాటుచేసిరి. ఆవిద్యార్థులకు భోజనములు, సత్రంరాసి వంటలోనుండి తీసిపెట్టుచుండిరి. మరునాడు చల్లిఅన్నముకూడ పెట్టుచుండిరి. విద్యార్థుల సౌకర్యములను విచారించుటకు వైతనిభీకర్తగ, ఒక ఆసీసరుగాని విద్యాధి కుడుగాని విద్యార్థుల సౌకర్యములను తెలిసిన యొక వైశ్య పెద్దమనుష్యునిగాని నియమించుట మంచిదని యీపురము లోని వైశ్యులందరూ సంగల్పించి (1) గుజ్జ సుబ్బరావు గారు బి. ఏ. యల్. టి. గారినిగాని (2) తూనుగుంట్ల రామ స్వామిగుప్త బి. ఏ. బి. యల్ గారినిగాని (3) చుండూరు వెంకటరెడ్డి బి. ఏ. గారినిగాని [4] సింగంశెట్టి నారాయణమూర్తి

బి. ఏ. గారుగాని లేక వైశ్యులలో విద్యావంతులై, విద్యార్థుల లక్షణములను సౌకర్యములను తెలిసిన యొక అనుభవశాలిని గాని, నియమించ వలసినదని ధర్మకర్తలను కోరిరి. కాని ఆధర్మకర్తల యుద్దేశ్యమేమోగాని ఇంతమంది వైశ్యవిద్యాధి కులలో ఒక్కరైనను తనభీకర్తగ నుండుటకు పనిరాకిలేదట. తుదకు నెలకు 10 రూపాయలు జీతము పుచ్చుకొను బ్రాహ్మణ గుమాస్తాలనే తనిభీకర్తలగ నేర్పాటుచేసిరి. ఈ బ్రాహ్మణ గుమాస్తాలయందు ధర్మకర్తలకు భక్తివిశ్వాసములుండుట ప్రం శంసార్హమైన సంగతియె, కాని ఇంగ్లీషు చదువుకొను విద్యా ర్థుల సౌకర్యములసంగతి పాపము యీ వసూళ్లుచేసే గుమాస్తా లకేమి తెలియును? విద్యార్థులు బహుకష్టముల పాలౌడిరి. అన్నము ఒకప్పుడు పక్ష్యముకానిది. నెయ్యిలో నూనెకలసినది. మజ్జగలోచచ్చిన చిమటలు, కూరలు సిసలుగ లేకపోవడము, ఆరోగ్యముచెడి చాలామందికి అప్పట్లో రోగములు కలిగెను. ఈవిషయమై కొందరు పెద్దలు విచారణలుసల్పి రెండుమూడు రిపోర్టులను ధర్మకర్తలకు బంపినను వారు లెక్కచేయలేదు. ఆరిపోర్టులను ప్రకటించుటకు సిద్ధముగానున్నాము- ఎందరో వైశ్యులు, మహానీయులు, విద్యాసంపన్నులుండగా, వారిని తృణీకరించి అనుభవములేని బ్రాహ్మణ గుమాస్తాల వశముచేసి విద్యార్థులకు కష్టములను కలుగజేయించు చున్నదియేది? ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క మూడవ ఫలితము.

(4) బెజవాడ కన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నవైశ్యసత్రం కమిటీవారు వైశ్యులగృహములలో వివాహాది కార్యములకు

ప్రతివివాహమునకును రు 6.0-0 సత్రంఫండు వసూలుచేయుచున్నారు. ఈ సుంకమును వసూలుచేయుటకు కమిటీవారు ఒక బ్రాహ్మణగుమస్తాను నియమించిరి. వారిపేరు కుంచనపల్లి బుచ్చిరామయ్యగారు. కన్యాదాతలయొద్ద రు 6.0-0 వసూలు చేసియు రు 5.0-0లకు మాత్రమే రశీదు లిచ్చుచున్నారు. ఇట్లుచేయుటకు కారణమేమని కొందరు తెలిసినవారుఅడుగగా “నేను అనేక సంవత్సరములనుండి ఈ ప్రకారముగనే వసూలు చేయుచున్నాను. నాకు మామూలుకలదు. కట్నం మొత్తము రు 6.0-0 లలో నాకు వాటాకలదు. నావాటా సొమ్ము మినహాయించుకొని రశీదు నీయవలసినదని నేను అధికారముపొందినాను” అని యీ బ్రాహ్మణగుమస్తా చార్జన్యము చేసి అధికారం చలాయించి నోటలేని వైశ్యులయొద్దను, నోరున్న వైశ్యులయొద్దను గూబలు మెలిపేసి లాగుచున్నాడు. ఇట్లు చేయుట శిక్షాస్పృతి ప్రకారం గొప్ప నేరమగును. ఈ విషయమై కొందరు పెద్దలు కమిటీవారితో మనవి చేసికొన్నను వారు తూష్టిభావమును దాల్చిరి. వైశ్యమహాజనుల మొఱ్ఱలనుకూడ పాటించకుండ చేయుచున్న ఈమహాశక్తియేది? ఇయ్యది, దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క నాల్గవ ఫలితము.

(5) బెజవాడ వైశ్యవిద్యార్థుల వసతిగృహమును, అందలిపరిపాలనయు, సత్రములో నుంచుటచే కొన్ని అసర్థములు తటస్థించు చున్నవనియెంచి, వైశ్యమహాజనులు మూడుసంవత్సరములక్రింద, సత్రంకమిటీవారిచే నొకతీర్మానమును చేయించియుండిరి. వైశ్యవిద్యార్థి వసతిని, సత్రములోనుండి తీసివేసి,

స్కూలుకు సమీపమున నొక అద్వైతగృహమును తీసికొని అందులోనేర్పాటుచేయించవలెననియు, దానిమీద తనిఖీకర్తగ నుండుటకు శ్రీయుత గుజ్జ సుబ్బరావు బి. ఏ. యల్. టి. హిందూపైస్కూలు టీచరుగారిని యేర్పాటుచేసి తీర్మానించిరి. ఈ తీర్మానము జరిగి మూడేండ్లయినది. ఇంతవరకు ఆ తీర్మానమునుల్లంఘించి విద్యార్థులను బ్రాహ్మణగుమస్తాల పరిపాలనక్రిందనే కృశింపజేయుచుచున్న మహాశక్తియేది? - ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క అయిదవ ఫలితము.

(6) బ్రాహ్మణ గుమస్తాగారైన కుంచనపల్లి బుచ్చిరామయ్యగారు, వైశ్యహాష్టలును గూర్చి కమిటీవారికి రిపోర్టు వ్రాసిన యొకపెద్దమనుష్యుని విషయమై చిట్టూరి రామకృష్ణయ్యగారితో కొన్నినిందావాక్యములను పలికిరి. ఆనిందావాక్యములగూర్చి విచారించవలసినదని ఆ పెద్దమనుష్యుడు కమిటీవారితో పిర్యాదిచేయగ, కమిటీవారు జోక్యము పుచ్చుకొనలేదు. ఇట్టి ఘనకార్యములు వైశ్యసంఘమువారికి గుమస్తా బుచ్చిరామయ్యగారు యొనర్చినందున, తమ కృతజ్ఞతను చూపుటకై కమిటీవారు బుచ్చిరామయ్యగారికి ప్రమోషన్ చేసినట్లును, ఆయన రేపో యెల్లుండియో, ఉద్యోగం చాలించుకొనేయెడల కమిటీ ఫండులోనుండి, ఆయన జీవితవర్యంతమును ఆయన భార్యచిట్టల జీవితవర్యంతమును, పించను (పెను)నిచ్చి శాశ్వతజీవన యేర్పాటుచేయ సంకల్పించినట్లు తెలియుచున్నది. ఇట్టిఅధృతచర్యలను కావించుచున్న శక్తియేది? ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క ఆరవఫలితము.

(7) బెజవాడ ఇంద్రకీలాద్రి పర్వతముపైన అనాదిగా పోచేసియున్న శ్రీసుర్గామల్లేశ్వర దంపతుల దేవాలయములకు, నిరంతరము సేవయొనర్చి శాశ్వత కట్టడములను నిర్మించుటయందును, తీర్థయాత్రకులకు సౌకర్యముల సేర్పాటుచేయుటయందును, ధనమును, స్వహస్త పరహస్తములద్వారా సేకరించి దేవాలయోత్సవాదులు గావించుటయందును బహుభక్తి శ్రద్ధలతో ఈశ్వరసేవయొనర్చినదేవాలయధర్మకర్త ప్రముఖులు కీ. శే. మాజేటి నాగభూషణంగారేమి, వారితదనంతరము అకుంతిత కార్యదీక్షతో నేటికిని ధర్మకర్తృత్వమును చేలాయించుచున్న వారి పుత్రరత్నమగు శ్రీయుత మాజేటి అంకయ్యగారేమి, ప్రజలయొక్కయు, దేవాలయ పరిపాలక బోర్డువారియొక్కయు శౌరవమునకు పాత్రులు కావలసియుండగ వారల సంగతినే తలపెట్టక రు 10-0-0 జీతమును గ్రహించు దేవస్థానపు గుమస్తా చోడవరపు వాణీపతిగారి ఛాయాపటమును, మల్లేశ్వరస్వామి ఆలయ సరిహద్దులలోగల శంకరమఠము గోడమీదను నిర్మించియుండిరి. మహనీయులైన బ్రహ్మీలు, అనేకులుండగ వారినందరిని విడచి రు 10-0-0 జీతము సంపాదించు ఒక బ్రాహ్మణ గుమాస్తాయొక్క ఛాయావిగ్రహమును శంకరమఠమున, దత్తాత్రేయులతోబాటు, ఆది శంకరునితోబాటు, దుర్గాదేవితోపాటు, సమాన శౌరవమునిచ్చి వివిధ ఛాయలతో విస్ఫుటాక్షరములతో, చిత్రకారుని నైపుణ్యము నష్టముకాకుండ, గోడమీద చెక్కించి ఆయనగారి కీర్తిచంద్రి

కలను ఆచంద్రతారకముగ కాపాడవలసిన మహాశక్తియేది? ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క ఏడవఫలితము.

(8) దేవాలయోత్సవాదులలో అనవసరమైన ఖర్చుల తగ్గించి, విద్యావ్యాపనకై వివిధోగించ వలసినదని బహుజనాభిప్రాయమై యున్నది. ఈకారణమువలన కొందరు వైశ్యవిద్యాభిమానులును పెద్దమనుష్యులును బెజవాడకన్యకా పరమేశ్వరీ అన్నసత్రం కమిటీ ధర్మకర్తలతో నీవిషయమై ప్రస్తావించిరి. గడచిన శివరాత్రి ఉత్సవములకు రు 150. (నూట యేబదిరూప్యములు మాత్రమే ఖర్చుపెట్టెదమని సత్రంకమిటీ ధర్మకర్తలు ఆపెద్దమనుష్యులయెదుట ఒప్పుకొని వారిని ఆప్రకారము నమ్మించి తుదకు రు 1500 (పదిపానువందల రూపాయలు) ధనవ్యయము గావించిట్లు తెలియుచున్నది. ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క ఏనిమిదవ ఫలితము.

(9) శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నసత్రంలో నిదివరకు నిత్యము చీట్లనిచ్చుపనిని కమిటీ కైకటకీగారు స్వయముగ జరుపుచుండుట ఆచారముగ నుండెను. ఇప్పుడాయుద్యోగము బ్రాహ్మణగుమాస్తాలవరమై యున్నట్లును, గుమస్తాలే చీట్ల నిచ్చు అధికారమును చేలాయించుచున్నట్లును తెలియుచున్నది. ఇది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క తొమ్మిదవఫలితము.

[10] గవర్నరుపేటలోని రామమోహన్ వైద్యశాలా విద్యార్థులకు సత్రంఘండులోనుండి కొంత అన్నరూపణ సహాయము చేయుటకు తీర్మానింపబడి ఆప్రకారము ప్రతిసంవత్సరమును సహాయము చేయుచుండిరి. కాని యిటీవల ఆతీర్మానము

నుల్లంఘించి, ధర్మకర్తలు సహాయముచేయుటను మానివేసి రట. ఇది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క పదియవఫలితము.

(11) సత్రంసభవారి తీర్మానమేమియు లేకుండగనే కమిటీవారు శ్రీ వెంకటేశ్వర ఆయుర్వేద వైద్యసంఘము మొదలగు తమకు యిష్టము వచ్చిన సంస్థలకు సహాయములు చేయుచున్నట్టువదంతిగలదు. ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణుల పూజయొక్క పదునొకండవ ఫలితము.

(12) వైశ్యవిద్యార్థులలో బి. ఏ. క్లాసులలో చదువుకొను నొకనికీ, ఇంటరు మీడియేట్ క్లాసులో చదువుకొను ఇద్దరికీని, స్కూలుజీతములు సహాయము చేయుటకు సత్రం కమిటీ సభలో తీర్మానమైయున్నను, ఆతీర్మానము కమిటీవారు ఉల్లంఘించి వైశ్యవిద్యార్థులకు సహాయము నిరాకరించిరి. ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క పండ్రెండవ ఫలితము.

వైశ్యసోదరులారా! దేవబ్రాహ్మణ పూజను బోధించు బెజవాడ వైశ్యప్రముఖుడును మనమును పొందుచున్నఫలితము లీవిధముగ ద్వైదశ తరంగములతో కూడియున్నది.

ఇట్లు, విన్నవించు,

వైశ్య వేదోక్త సంస్కార పోత్సాహక సంఘము.

కలను ఆచంద్రతారకముగ కాపాడనెంచిన మహాశక్తియేది? ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క ఏడవఫలితము.

(8) దేవాలయోత్సవాదులలో అనవసరమైన ఖర్చుల తగ్గించి, విద్యావ్యాపకై వినియోగించ వలసినదని బహుజనాభిప్రాయమై యున్నది. ఈకారణమువలన కొందరు వైశ్యవిద్యార్థిమానులును పెద్దమనుష్యులును బెజవాడ కన్యకా పరమేశ్వరి అన్నసత్రం కమిటీ ధర్మకర్తలతో సీవిషయమై ప్రస్తావించిరి. గడచిన శివరాత్రి ఉత్సవములకు రు 150. (నూట యేబదిరూప్యములు మాత్రమే ఖర్చుపెట్టినవని సత్రంకమిటీ ధర్మకర్తలు ఆపెద్దమనుష్యులయెదుట బహుకొని వారిని ఆప్రకారము నమ్మించి తమకు రు 1500 (పదిహేనువందల రూపాయిలు) ధనవ్యయము గామించిట్లు తెలియచున్నది. ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క ఎనిమిదవ ఫలితము.

(9) శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరి అన్నసత్రంలో నిదివరకు నిత్యము చీట్లునిచ్చుపనిని కమిటీ శ్రేణులవారు స్వయముగ జరుపుచుండుట ఆచారముగ నుండెను. ఇప్పుడాయుద్యోగము బ్రాహ్మణగుమాస్తాలవలె యున్నట్లును, గుమస్తాలే చీట్ల నిచ్చు అధికారమును చెలాయించుచున్నట్లును తెలియచున్నది. ఇది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క తొమ్మిదవఫలితము.

[10] గవర్నరువేటలోని రామమోహన్ వైద్యశాలా విద్యార్థులకు సత్రంఘంటలోనుండి కొంత అన్నరూపణ సహాయము చేయుటకు తీర్మానింపబడి ఆప్రకారము ప్రతిసంవత్సరమును సహాయము చేయుచుండిరి. కాని యిటీవల ఆతీర్మానము

నుల్లంఘించి, ధర్మకర్తలు సహాయముచేయుటను మానివేసి రట. ఇది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క పదియవఫలితము.

(11) సత్రంసభవారి తీర్మానమేమియు లేకుండగనే కమిటీవారు శ్రీ వెంకటేశ్వర ఆయుర్వేద వైద్యసంఘము మొదలగు తమకు యిష్టము వచ్చిన సంస్థలకు సహాయములు చేయుచున్నట్లునదంతిగలదు. ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణుల పూజయొక్క పదునొకండవ ఫలితము.

(12) వైశ్యవిద్యార్థులలో బి. ఏ. క్లాసులలో చదువుకొను నొకనికి, ఇంటరు మీడియేట్ క్లాసులో చదువుకొను ఇద్దరికిని, స్కూలుఉత్తములు సహాయము చేయుటకు సత్రం కమిటీ సభలో తీర్మానమైయున్నను, ఆతీర్మానము కమిటీవారు ఉల్లంఘించి వైశ్యవిద్యార్థులకు సహాయము నిరాకరించిరి. ఇయ్యది దేవబ్రాహ్మణ పూజయొక్క పండ్రెండవ ఫలితము.

వైశ్యసోదరులారా! దేవబ్రాహ్మణ పూజను బోధించు బెజవాడ వైశ్యప్రముఖుడును మనమును పొందుచున్నఫలితము లీవిధముగ ద్వైదశ తరంగములతో కూడియున్నది.

ఇట్లు, విన్నవించు,

వైశ్య వేదోక్త సంస్కార పోత్సాహక సంఘము.

(5) సురాపానముల కలవాటైరా?

(6) అర్థాపేక్షచే అస్యతములాడిరా?

(7) తప్పుదస్తావేజులు వ్రాసిరా?

ఇవియేవియు చేయలేదని దూషణగ్రంథమే మనకు సాక్ష్యము - ఏలనన, ఆగ్రంథము, వైశ్యులు సంకరులగుటకు కారణమును విస్పష్టము తెలిపియున్నది. “వైశ్యులు శూద్ర విహితమైన పురాణోక్త విధానముల నవలంబించిరి అనిపేతువును ప్రతిపాదించుచున్నది.

కాని వైశ్యులెన్నడును బుద్ధిపూర్వకముగ పురాణోక్త కర్మలను ఆచరించియుండలేదు. ఆచరించుటకు అంగీకరించియు నుండలేదు. బ్రాహ్మణులే వారిని కొన్ని చోట్ల దౌర్జన్యముచేసియు, కొట్లాటలు జరిపించియు మోసబుద్ధితో పురాణ గ్రంథములను ప్రయోగ గ్రంథములను సృష్టించియు, కర్మలను పౌరాణికముగ జరిగించి, తాము వేదోక్తముగనే కర్మలు చేయించుచున్నట్లు కొందరు యజమానులతో నమ్మకద్రోహపు వచనములుకూడ మాట్లాడియు, పలుతావుల వైశ్యుల వేదోక్తపద్ధతిని బ్రాహ్మణులేతప్పించియుండిరి. మామిడి వెంకటార్య పండితులు, ఆత్మూరి లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులు మున్నగు వైశ్యసంఘసంస్కర్తలు బయలుదేరినప్పటినుండియు అమాయక వైశ్యులు బ్రాహ్మణులుచేసిన మోసమునుండి తప్పించుకొని పదిపురుషాంతరములనుండియు వైశ్యులు వేదచోదితక్రియలనే చేయుచుండిరి. ఒకరిద్దరెవరైనను యింకా శేషించియున్నచో వారికి అడ్డు, బ్రాహ్మణులేకాని తదితరులు

కారు. ఇట్టిస్థితిలో వైశ్యులు సంకరులని వ్రాయుట సాహసము. మోసముతోను చార్జన్యముతోను వైశ్యుల వేదకర్మలకు అడ్డుకలిగించినవారే సంకరులు కాగలరుగాని పెద్దలనియు గురువులయు, నమ్మి వారిబోధలను నమ్ముకొని పురాణోక్త కర్మలుచేసినవారు సంకరులెన్నటికిని కాబాలరు. ఈవిషయమై నెం ర రు. నెం ర రు కరపత్రములలో చర్చించబడియున్నది.

వైశ్యులు సంకరులనిగదా పీఠాధిపతులును, చయనులవారునువాదించుచున్నారు. అయితే దూషణ గ్రంథములోని ఈవాదనను చయనులవారు యితవరకును ఖండించక నేటికిని స్వాములవారు వ్రాసినది నిర్దుష్టమేయని సాధింపబూనుటచే వారు ఒక్క వైశ్యులనేగాక యింకా వైశ్యులతోసంబంధములు గలుగజేసికొని యున్న వారినందరిని సంకరులుగాచేయబూనుకొనుచున్నారు. ఎట్లన, సంకరులకు పౌరోహిత్యము చేసినవారు సంకరులేగదా? సంకరులవల్ల దానధర్మాదులు గ్రహించువారు సంకరులేగదా? సంకరులు స్థాపించిన దేవాలయములను సందర్శించువారు సంకరులేగదా? సంకరుల కుపదేశములుగావించువారు సంకరులేగదా? ఇంత మందిని సంకరులను చేయుచున్న పీఠాధిపతుల వాదమును చయనులవారు యింకను లిఖితపూర్వకముగ రద్దపఱచకయుండుటజూడ, ఈసంకరవాదము, ఆచంద్రతారికముగ వైశ్యుల మెడలో గుదిబండ్వలె వ్రేలాడుచుండవలెననియే వారియుద్దేశ్యమైనట్లు కనుపించుచున్నది. అట్టి పుణ్యమును వారును వారి అనుయాయులను బొందనీయును.

కాని రాబోవు కొన్ని చిక్కులుమాత్రము వారాలో విచవలసియుండును. వైశ్యదూషణ గ్రంథమును చయనులువారి పంటి పండితులు బహిరంగముగ నిర్దుష్టముని వాదించుటచేతను వారు వైశ్యులచే నిరసింపబడిన పుష్పగిరి పీఠమునకు ఆస్థానపండితులగుటచేతను, గుంటూరులోని పురోహితులు చయనులవారి సిద్ధాంతమును నమ్ముకొని, వైశ్యులకు మేము పౌరోహిత్యమును చేయము అని బహిరంగనోటిసునిచ్చి మానుకొని యుండిరి. అందుచే ఆపురవైశ్యులు యితరప్రాంతమునందలి బ్రాహ్మణ పౌరోహితుల సహాయముచేతను స్వకుల పురోహితుల సహాయముచేతను కర్మలను యథావిధిగ జరుపుకొనుచుండిరి. ప్రాతపౌరోహితు లిప్పుడు బకతరపు కాబడి పని లేక జీవనాధారమునకై అల్లాడుచున్నారు. అందులో ఒకరిద్దరు పౌరోహితులు వైశ్యులకు కొన్ని పత్యేక షరతులతో యగ్రి మెంటులను వ్రాసి తిరిగితమపౌరోహిత్యములమకిప్పించుటని పేడుకొనుచున్నారు.

చయనులవారి పట్టుదల ఇందరికి ఇన్నికష్టములనుదెచ్చి పెట్టినది. ఇంతటితో ముగిసిన బాగుగనుండును. వారు సంచరించు తావులలోనెల్ల యిట్టిచిక్కులు తటస్థించకమానవు. బహు పండితులచేతను, అనేక విద్వత్ సభలలోను వైశ్యదూషణ గ్రంథముని ముండనము చేయబడిన యీ వైశ్యవేదోక్త విచారక్రియావ్యవస్థాయను గ్రంథమునకు పుష్పగిరి పీఠాధిపతులును చయనులుగారును ఒక ఖండనమును వ్రాసి వైశ్యుల నిర్దోషిత్యమును స్థాపించవలసియున్నారు. లేనిచో గుంటూరు

దులో తాముగలిగించిన చిక్కులను పునః ప్రతిచోటను కల్పించిన వారగుదురు.

బ్రాహ్మణులలో పూర్వము, నియోగిశాఖయని ప్రత్యేకముగ యేర్పడి యుండలేదు. వైదికులును నియోగులును కలిసి మెలసియే, స్కార్తపక్షమునకు జెంది, మిత్రభావముతో కర్మానుష్ఠానములు జరుపుకొనుచుండిరి. కాని, వైశ్యులలో ఆత్మారి లక్ష్మీనరసింహ దీక్షితులను వారుద్భవించి వైశ్యులకు శ్రుతి స్మృతి సదాచారములయందు శ్రద్ధాభక్తులు కల్పించి సంస్కారులుగ చేయ సమకట్టిన విధమున నియోగులలో శ్రీ నందిరాజు లక్ష్మీనారాయణ దీక్షితుల వారవతరించిరి. ఈ మహానీయులు గుంటూరుజిల్లాలోని శేషలక్ష్మమ్మను ప్రమాది సంఘం జేష్ఠ శు ౯ (నవమి) తిథియందు తులాలగ్నమున జన్మించిరి. వీరు సాహిత్యమునందును శ్రౌతస్కార్త ప్రయోగమునందును, ధర్మశాస్త్రమునందును, ఋగ్వేదములందును, పూర్వోత్తర మీమాంసములందును, తర్కవ్యాకరణ శాస్త్రములందును అద్భుతమైన పాండిత్యముగలవారు. వీరు మేధాదక్షిణామూర్త్యుపాసకులు. శాస్త్రీయచారములను ఆచరించుటయందు బద్ధకంకణులైనవారు. స్వసంఘీయులందు శ్రుతి స్మృతి సదాచారములను ప్రచార మొనరింప సమకట్టిరి. అంతకు పూర్వము జరుగుచున్న ఆచారములందు శాస్త్రవిరోధాంశములను సవరించుచుండిరి. వీరిమార్గము అశాస్త్రీయమనియు వైదికు లీ మహానీయునిపై దండయాత్ర సాగించిరి. అప్పటినుండియు వైదిక పండితులకును నియోగిపండి

తులకును తర్క వితర్కములు, వాదోప వాదములు చెలరేగెను. శ్రీ నందిరాజు లక్ష్మీనారాయణ దీక్షితులవారు ఈ వైదికులు పెట్టిన కష్టములకోర్చి తుదకు తాను ప్రచారము చేయుచుండిన మార్గమే శాస్త్రవిహితమైనదని శ్రీ పుష్పగిరి పీఠాధిపతులగు శ్రీ జగద్గురు భారతీ తీర్థస్వాముల వారిచే నొప్పించి తనసిద్ధాంతమును నెగ్గించిరి. ఆనాటనుండియు నియోగులు వైదికులనుండి చీలిపోయి వేరుశాఖగా వ్యవహరించుచుండిరి. ఆలగాయతు నియోగప్రముఖులు స్వశాఖా పారో హిత్యమును స్థాపించి, అనేక దురాచారములను సంస్కరించి, శుద్ధస్కార్తగ్రంథములను తయారుచేయించి తమ నియోగిశాఖ వారలకు శ్రౌతస్కార్తకర్మములయందు శ్రద్ధాభక్తికలిగించిసంస్కారులుగచేసిరి. వైదికులకు లోబడినంతవరకు వారిని వృద్ధిపొంద నీయక వైదికబృందము అడ్డుపెట్టజొచ్చెను. నియోగులు, విద్యా విషయమైగాని, కర్మవిషయమైగాని, వైదికులమీద ఆధారపడక తమనియోగి బిడ్డలకు ప్రత్యేక గురుకులాశ్రమముల నేర్పాటు చేసి, తాముచేయు దానధర్మములన్నింటిని నియోగి శాఖ యుల విద్యాభివృద్ధికై వినియోగించి బహు స్వల్పకాలములోనే వైదికుల ప్రతిబంధములనుండి తప్పించుకొని ప్రస్తుతము అత్యున్నతస్థితియందున్నారు. నియోగులిప్పుడు వేదాధ్యయనము నందేమి, ధర్మశాస్త్రజ్ఞానమునందేమి, యజ్ఞ యాగాది క్రతువుల నాచరించుటయందేమి, వైదికులను మించిన ప్రజ్ఞాదురంధరులైయున్నారు. ఇతర కులములవారు అభివృద్ధి కావలెనని నియోగులు మిక్కిలి కోరుచుందురు. అట్టిటర్పు మనవైదికకక్ష

వారికి పూజ్యం. వైశ్యవర్ణమువారికి తోడునీడై సహాయసాను భూతులొనర్చినది నియోగి పక్షమువారే యనవచ్చును. శ్రీ మామిడి వెంకటాచ్యులవాని శ్రీ లక్ష్మీనరసింహ సోమ యాజులవాని ముప్పతిప్పలు పెట్టి మూడు చెరువుల నీళ్ళు ద్రాగించినది, యీవైదిక మహానుభావులే. మన వైశ్యులు చేయు దానధర్మములు, అన్నియు యీవైదికులే పొందుచున్నారు. అందుకనియే వైశ్యులమీద వైదికుల కింత యపార ప్రేమ. యేవైశ్యుడైనా వేదమును చదువుకొన యత్నించినా వైదికుడులేచి, నీకు హక్కులేదని వాదించును; ఏవైశ్యుడైన వేదోక్తముగ కర్మానుష్ఠానము చేయ సంకల్పించిన వెంటనే నీకు శాలంకాయన శాపముగలదని నిరోధించును. ఏవైశ్యుడు యజ్ఞము చేసినవని నిలబడుచో అప్పుడే వైదికులందరు కుట్ర చేసి, శ్రింగేరివీరమునకు పరుగెత్తి అంతుపూత్రమును తెప్పించి సిద్ధముగ నుంచెదరు. తుదకు లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజుగారికి కుడిభుజమువలె నిలచి వారియజ్ఞమును జయప్రదముగా సాగించుటకై తోడ్పడినందుకు నియోగిప్రముఖుడును బెజవాడ వాస్తవ్యుడును అయిన కీ. శే. దాసు శ్రీరామ పండితుల వారిని ఈవైదికులుపెట్టిన శాధ వర్ణనాతీతము. తుదకు దాసు శ్రీరాములు గాఢపై అంతుపూత్రక నోటీసుకూడ జారీచేయించిరి. ఆనోటీసు నకలునిందు కనపరచుచున్నాము.

బందరు బ్రాహ్మణ సభవారు దాసు శ్రీరాములుగారికి యిచ్చిన నోటీసు.

మహారాజశ్రీ దాసు శ్రీరాములుగారికి

బందరుపట్టణ స్థితాశేష బ్రాహ్మణసభవారి తరపున నాక్రింద వ్రాలుచేసినవారు తెలియచేసేది యేమంట.

శ్రీశ్రీ గురుస్వాములవారి ఉత్తరువులకు విరోధముగా క్షూరి లక్ష్మీనరసింహంగారు వారి దురాచారమునకు విరుద్ధముగాను వేదమంత్రసహితముగాను బంధుయాజకముగాను జరిగించినటువంటి శ్రౌతకర్మకు (అగ్నిష్టోమము) మీరు వెళ్ళి నట్లు సభవారికి తెలియవచ్చినది. గనుక ఆవిషయమై విచారించుటకు మహారాజశ్రీ రాజబహద్దరు వారిమేడమీద యీ సంగతి వ్రేశాఖ శు ౬ శనివారం పగలు 6 గంటలకు సభజరుగును. ఆకాలముకు మీరు ఆక్కడికి దయచేయవలెనని కోరుతాను.

చిత్త గించవలెను

హేవళంబినామసం॥ } పురాణం సుబ్రహ్మణ్య అవ
వ్రేశాఖ శు ౧౨ గురువారం } ధానులు వ్రాలు అని వున్నది.

ఇంకా కొన్ని సంతకములున్నవి.

వైశ్యసోదరులారా! చిత్త గించితరా! మనవైశ్యశిఖామణి మహాయాగమునకు పూనుకొనగా, ఆయనను సంహరింప ప్రయత్నించుటగాక, ఆయనకు తోడ్పడిన మన నియోగి మిత్రుని తాళంకూడ, వైదికులు పట్టించిరి. వైనోటీసుకు దాసు శ్రీరామపండితుడు యిచ్చిన జవాబు బహు చక్కగా నున్నది.

ఎవరును తిరిగి నోరుయెత్తేటట్టులేదు. నిజముగ ప్రతివారును చదివితీరవలెను.

దాసు శ్రీరాములుపంతులుగారు

వైదిక, సంఘమువారికిచ్చిన జవాబు. [సంగ్రహము.]

అయ్యా!

బందరుపట్టణ స్థానేష బ్రాహ్మణులతరపున మీరు నాకు వ్రాసినట్లు వ్రాసినారు..... ఇచ్చట అనేక బ్రాహ్మణులను నేను కనుగొని మీరు అందరు నాకు రిజిస్టరు ఉత్తరమువ్రాయుటకు వడ్డమన్నాటి వెంకట్రామయ్య గారు వగైరాలకు అధికారమిచ్చినారా? అని అడిగితే, మేము అటువంటి ఉత్తరువు నియ్యలేదని చెప్పినారు. బందరు పట్టణస్థులలోనే కొంతమంది నాపక్షమునే అవలంబించియున్నారు.

బ్రాహ్మణులనగా, మీమతమందు ఏమతమువారో నాకు తెలియకయున్నది. వైష్ణవులు మీసభకు వచ్చినారా? వైదికులందరును వచ్చినారా? అన్నిమతములవారి దస్కతులతో అధికారపత్రిక మీరు పుచ్చుకొన్నారా?

అశేష బ్రాహ్మణులలో ఎన్ని భేదములున్నవో మీరెరుగరా? వైదికులు నియోగులకు నమస్కారము చేయరు. సభాతాంబూల మివ్వరు. ప్రాయశ్చిత్త పరిపిత్తునకు రానివ్వరు. యాజనము చేయించుకొనరు. నమస్కారము వైదికునకు చేసినను, ఆశీర్వాదము చేతురుగాని తిరిగి నమస్కారము చేయరు..... ఇప్పుడు మన బ్రాహ్మణ్యములో యీ

హిందూరాజ్యములో అంతలను 763 భేదములున్నవట. దుఃఖమెందుకురాదు? ఇప్పుడు తిరిగి 764 వ భేదముకొరకాయీసభ? బాగుగానున్నది.

మీమతముల కన్నింటికిని ఒక్కొక్క మతమునకు నలుగురైదుగురు ఆరుగురు వరకు ధనాకర్షక మహాదంభ దర్శిస్త్రీపక గురువులుండియుందురుగాని నామతమున కింకా గురు శ్రీశ్రీలు ఏర్పడలేదు. భగవంతుడొకడు, వేదమొకటి మాత్రమే ఆధారముగానున్నది.

నామతమునందు ఆత్మూరి లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజుగారుచేసిన యజ్ఞము శాస్త్రీయము, కృమమైనదనితోచినది. నాకేకాదు. బాగుగ విచారించినయెడల మీకును తోచును..... వారు చేసిన యజ్ఞముకూడా పిష్టపశువుతో చేయబడినది. జంతుహింసలేదు. దుష్కార్యములేదు. అగ్నులు, ఆహుతులు ఏమి పాపము తెచ్చిపెట్టును?

శ్రీమత్కందాళ రామానుజాచార్యులవారును, చింతా వెంకటనారాయణ సిద్ధాంతిగారును, వైశ్యులు యజ్ఞముచేయవచ్చుననియు, ఆచారవిరుద్ధము కాదనియు, ఉపన్యాసమిచ్చినారు తెలియని అంశములుకూడ బోధించినారు.

నన్ను విచారించుటకు మీకు అధికారమేలేనట్లు కనుబడుచున్నది. ఒకవేళ యొక అధికారమును కలుగజేసికొన్నను, యేవైదిక విధుల నతిక్రమించితినిని నన్ను విచారిస్తారు? మీరు వ్రాసిన ఉత్తరములోనే కానరాదే!

అగమ్యాగమనము చేస్తినా?
 హత్య చేస్తినా?
 నెలజీతాలకు దేవతార్చనలను చేస్తినా?
 వైదిక కర్మలను త్యజించినా?
 దురన్న దుర్దానాలకు లోబడితినా?
 సురాపాము చేస్తినా?
 కన్యాశుల్కము పుచ్చుకొంటినా?
 అర్థాపేక్షతో అసత్యములాడితినా?
 తప్పు దస్తావేజులను వ్రాస్తినా?

ఇటువంటి వేమియు చేయలేదే!

సోదరులారా! కోటిపుండు బ్రహ్మరక్షస్సు చేయ కండి. లేనిపోని గండ్రగోళాలు పొసగుతవి. నాకును సహాయు లనేకు లుండకపోరు. ఎందుకు వీకులాట పెట్టుకొంటారు? వేరే పనులులేవాయేమి మీకు? నాకా! సర్వముత్యాగము చేసికొన్నాను. ఇతర వర్ణములవారికి మనయందు సత్యవాదిత్వ విశ్వాసమిప్పుడు నశించిపోయినది. అటువంటి విశ్వాసము మనయం దితులకు గలుగులాగున ప్రవర్తనవలన గనబరచుట ధర్మమైనపనియు, ఐకమత్యమునకు బ్రధానమైనపనియైనై యున్నవి.

20—5—97 }

చిత్తగించకలెను,
 దాసు శ్రీరాములు.

సోదరులారా! గ్రంథము పూర్తిచేయబోవుచున్నాము. పదియవ పత్రికతో సమాప్తియగును. ఈతోమ్మిది సంచికలను బట్టి తేలిన సారాంశమేమి?

(1) ఏవర్ణమువారైననుసరే. ప్రప్రథమమున విద్యనుసంపా దింపవలసియుండును.

(2) విద్యవలన కలిగెడు గౌరవము మరిదేనివలనను కలుగ నేరదు.

(3) ఇంతవరకు వైశ్యులు విద్యవిషయమై అలక్ష్యముచేయుట చేతనే సంఘములో అన్నివర్ణములకంటె నీచముగ చూడ బడుచున్నారు.

(4) ప్రతివైశ్యుడును తమబిడ్డలకు పండ్రెండుసంవత్సరముల లోపల తప్పక వేదోక్తవిధముగా ఉపనయనమును చేయించి సంధ్యావందనాది నిత్యకర్మల ననుష్ఠించునట్లు శ్రద్ధతీసికొన వలసియున్నారు.

(5) వైదిక, సంస్కృత, ఆంగ్లవిద్యలలో తమబిడ్డలకు ఉత్తమశిక్షనొసంగుటకై, ఈబెజవాడపురమున ఒక వైశ్యగురుకు లాశ్రమమును స్థాపించి అందుకు ఒక లక్షరూప్యములు శాశ్వత నిధి ప్రోగుచేయవలెను.

(6) ఇంగ్లీషువిద్యచదువుచున్న వైశ్యబాలురకు భోజనపన తులు, స్కూలుజీతములు, మున్నగు సహాయమును విరివిగా చేయవలెను.

ఇంతవరకు మాప్రబోధమువలన మీకు కలిగిన శక్తిని వృథాగా వ్యర్థపరచవలదు. ఆశక్తిని నిజమైన కులాభివృద్ధికై మరల్చుడు. మిమ్మును మీరు నమ్ముకొనుడు. మీస్వశక్తిమీ దనే ఆధారపడుడు. ఇతరులకు పరాధీనులుకాకుడు. నిజమైన విద్యావ్యాప్తికై పాటుపడుడు. వైదిక కర్మను అనుష్ఠానము చేయుడు. మనమెవరితోను కలహమునకు బూనుకొననక్కర లేదు. మనయిల్లు మనము చక్కబెట్టుకొనవలెను. మనవర్ణమును మనము ఉద్ధరించవలెను.

ఈకార్యకలాపమును, ఈవిద్యా కార్యక్రమమును కొనసాగించుటకై మనమవలంబించవలసిన సాధన విధానమును 10 నెంబరు కరపత్రములో వివరింపబడును. నెం 10 రు కర పత్రము ధర్మశాస్త్రప్రమాణములతో నిండి నిబిడికృతమై యున్నది. విద్యయొక్క ప్రభావము, దానముయొక్క లక్షణములు మున్నగు అపూర్వ విషయములు సప్రమాణముగ వివరింపబడియున్నవి. శ్రద్ధాభక్తితో చదువుకొని మేలుపొంద నుద్దేశ్యముగలవారికి ఆనె 10 రు, ఆకరు కరపత్రములు పంచి పెట్టబడును. అట్టి శ్రద్ధాభక్తిగలవారు మాత్రమే కోరుడు.

ఇట్లు విన్నవించు,

వైశ్య వేదోక్తసంస్కార ప్రోత్సాహకసంఘము.

తుదిపత్రము!

ఆఖరుసంచిక!

నెం 10 రు. కరపత్రము.

వైశ్యులు ధనవంతులయ్యును, శిష్టాచార సంపత్తి గలిగియు, దేవబ్రాహ్మణ పూజాదురంధరులయ్యును, ఇతరులచే నీచముగా పరిగణింపబడుటకు కారణము, విద్యాలోపమే, యని గతసంచికలయందు నిర్ధారణచేయబడి యుండెను. అట్టి విద్యనుగూర్చి తెలుపుచున్నాము.

పూర్వము భాగీరథీతీరమున పాటలీపుత్రమున పేరుగల యొక నగరముండెను. ఆ పురమును సుదర్శనుడను రాజు పరిపాలించుచుండెను. ఆయన ఒకనాడా నదీతీరమున నేకాంతముగ విహరించుచుండ ఆకాశవాణి యిట్లుపలికెను.

1. అనేక సంశయోచ్ఛేది పరోక్షార్థస్యదర్శకం ।
సర్వస్యలోచనం శాస్త్రం యస్యనాస్త్యంధ ఏవసః ॥

మరియు,

2. యావనం ధనసంపత్తిః ప్రభుత్వ మవివేకతా ।
ఏకైకమప్యనర్ధాయ, కిముయత్రి చతుష్టయమ్ ॥

అనగా, సర్వసందేహములను బోగొట్టునదియు, మనకు పరోక్షముగనుండు వస్తువులను చూపునదియు, విశ్వమున కంతకు నేత్రమువంటిదియునగు జ్ఞానమెవరికి లేదో వాడు అంధుడే సుమా.

మరియు, యవ్వనము, ధనసమృద్ధి, రాజ్యాధికారము, అజ్ఞానము, ఈ నాల్గింటిలో ఒక్కొక్కటియే అనర్థకారణము అన్నియు కలిసియున్నచో కలిగే అనర్థమును చెప్పనక్కరలేదు.

ఆకాశవాణి పలికిన నీ వాక్యములను రాజు వినిన వాడై, విద్యావాసనలేని తన కుమారుల స్థితినిగూర్చి యిట్లు భేదపడెను.

కోర్కః పుత్రేణ జాతేన, యోన విద్యాన్మధార్మికః ।
కాతేన చక్షుచాకింవా ? చక్షుః పీడైవ కేవలమ్ ॥

అనంగ విద్యామాతుడు కానట్టియు, ధర్మము నాచరింప నట్టియు, కుమారుడుపుట్టి యేమిలాభము ? గ్రుడ్డికన్నువలన ప్రయోజనము లేకపోగా బాధకరముకూడ అగును.

అజాతమృత మూర్ఖాణాం వరమాచ్యో నచాన్తిమః ।
సకృన్దుః ఖికరా వాద్యావన్తిమస్తు పదేపదే ॥

కొడుకులు పుట్టకయుండుట, పుట్టి మృతినొందుట, బ్రతికి విద్యలేకయుండుట, ఈ మూటిలో మొదటి రెండును శ్రేష్ఠములు. కాని మూడవదికూడదు. ఏలననగా. మొదటి రెండును ఏదోయొకప్పుడే దుఃఖమును కలిగించును, మూడవది ఎల్లప్పుడును దుఃఖము కలిగించును.

రాజు ఈ ప్రకారము చింతించి, విద్యావ్యాసంగ మేమియులేని తనపుత్రులను విష్ణుశర్మయను పండితుని వశము నందుంచి ఆగురుకులశ్రమమున వారికి సమస్తవిద్యలు వచ్చువరకు నుంచెను.

కానవిద్యయందు కొంతపడియుండిన వైశ్యులకు ప్రత్యేకముగ నొకగురుకులశ్రమము నేర్పాటుచేసి, అందు సకల వేదవిద్యాపారంగతులైన పండితుల రావించి, వైశ్యబాలురకు ఎనిమిది పండ్లైండు సంవత్సరములలోపల యథావిధి ఉపనయ నాది సంస్కారములు గావించి ఆచార్యుల వశమునందుంచి వారికికాలమున కనుగుణ్యములగు, వేదవిద్య, తొకికవిద్య, వృత్తివిద్య, నీతి మతవిద్య, వీనిని శ్రద్ధగా బోధించునట్లు యేర్పాటుచేయించవలెను.

శ్లో॥ విద్యయాతదారోహంతి యత్రకామ్యాః పరాగతాః ।

సతత్రదక్షిణాయాంతి నావిద్యాగ్ంసస్తపస్విన్ః ॥

సమస్త సౌఖ్యములకు మూలస్థానమేదికలదో, అట్టి పదమును మనుజుడు విద్యవలన పొందగలుగును. ధనమువలన కాని, చాతుర్యముచేతగాని, జ్ఞానశూన్యమైన తపస్సుచేతగాని లభింపని యెట్టి పదార్థమునైనను విద్యవలన సేకూరగలదు.

విద్యాదదాతి వినయం వినయాద్యాతి పాత్రతాం ।
పాత్రత్వాద్ధన మాప్నోతి, ధనాద్ధర్మం తతస్సుఖం ॥

విద్యవలన వినయమును, వినయమువలన యోగ్యతయు యోగ్యతవలన ధనమును, ధనమువలన ధర్మమును, ధర్మము వలన సౌఖ్యమును కలుగును.

రూపమావన సంపన్నా విశాలకుల సంభవాః । విద్యా హీనాన శోభనే నిర్లంఘా ఇవకింశుకాః ॥

ఎంతయూపయాప్యన సంపన్నుడైననేమి? ఎంత గొప్ప కుటుంబమున బుట్టిననేమి? వాసనలేని పలాశపుష్పమువలె విద్యలేనివాడు ప్రకాశింపజాలడు.

కింకులేన విశాలేన విద్యాహీనేన దేహీనాం!
విద్యావాన్ పూజ్యతేలోకేనావిద్యః పరిపూజ్యతే॥

విద్యలేనివాడు ఎంతగొప్ప వంశమున బుట్టిన నేమి ప్రయోజనము? విద్యగలవాడే లోకమున పూజింపబడునుగాని అదిలేనివారికి గౌరవము లేనేలేదు.

విద్యాధనం శ్రేష్ఠతరం, తస్మాల్మిత రథనమ్! దానేన వర్ధతేనిత్యం, సభారాయన నీయతే॥

అన్నిధనములలో విద్యాధనమే శ్రేష్ఠతమమైనది. ఎందు చేతననగా, ఇతరుల కిచ్చినకొరిది విద్యవృద్ధియగు చుండును. గాని తఱుగను. మరియు దానిని మ్రోయవలసిన యవసరమే లేదు.

కామధేను గుణావిద్యాహ్య కావేఫలదాయినీ! ప్రవాసే మాతృ సదృశి, విద్యాగుప్తం ధనంస్మృతం॥

కామధేనువు కోరినప్పుడెల్ల కోరికలను దీర్చునట్లు విద్య యెల్లవేళలను ఫలము నొసగును. తల్లివలె పరదేశమునందు తనకు సౌఖ్యము కలుగజేయును. విద్య ఒక రహస్యమైన ధనము.

శువఃపుచ్ఛ మివవ్యర్థం జీవితంవిద్యయావినా! నగుహ్య గోపనేత్రం నచదంశ నివారణే॥

విద్యలేనిబ్రతుకు కుక్కతోకవలె వ్యర్థమగును. కుక్క-తనతోకతో, ఈగలను దోమలను తోలుకొనజాలదు. వైగా-తన గుహ్యంగమునుకూడ మూసికొనజాలదు. అట్లనే మనుజుడు విద్యలేనిచో నిష్ప్రయోజకుడగును.

అందువలననే భర్తృహరి విద్యలేనివానిని పశువుతో బోల్చి యున్నాడు.

“విద్యావిహీనఃపశుః”

కాన వైశ్యసోదరులారా?

మీబిడ్డలయొక్క విద్యావిషయమై శ్రద్ధతీసికొనుట మీధర్మమైయున్నది. ఇందుకు ధనమవసరమని వేరుగ చెప్ప నక్కరలేదు. మీరుచేయుచున్న సమస్తదానములలోనుమిగుల శ్రేయస్కరమైనది విద్యాదానమేయని నమ్ముడు. విద్యాదానమే పరమధర్మము. ఏలననగా, విద్యలేనివానికి ధర్మమేదియో అధర్మమేదియో తెలిసికొనుటకు ఏలుకలుగదు.

ధర్మాధర్మౌన జానాతిలోకోయం విద్యయావినా!
తస్మాత్ సదై వధర్మాత్మా విద్యాదానసతాభవేత్ ॥

అనగ, విద్యలేనిచో మనుజులకు ధర్మాధర్మ జ్ఞానముండ నేరదు. కావున ధార్మికులైనవారు విద్యాదానము చేయ వలెను.

వైశ్యులు దానధర్మములు చేయుటయందు ప్రఖ్యాతిని చెందినవారైయున్నారు. కాని వీరికి యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానము లేనందున తాముచేయు దానములకు ఫలితముకన్పడు లేక

పోగా ఎదురు పాదిత్యముకూడా చుట్టుకొనగలదు. కాన దాన ధర్మములుచేయు ప్రతివారును దానలక్షణములను గూర్చి ముందుగా తెలిసికొనుట అవసరము.

దానమునుగురించి సంపూర్ణిగ తెలిసికొనవలెనన్న, నాలుగువిషయముల జ్ఞానము అవసరము.

- [1] దానమిచ్చువాడు
- [2] దానమును పుచ్చుకొనువాడు
- [3] దానమిచ్చు కాలము దేశము.
- [4] దానమియ్యబడు వస్తువు

ఈనాల్గింటినిగూర్చి తెలియవలెను.

[1] దానమిచ్చువాడు - దానమిచ్చువాని యుద్దేశ్యమేమి? కొందరు తమ కోరికలను తృప్తిజేసికొనుటకై దానముచేయుదురు. కొందరు దాక్షిణ్యముకొరకును, కొందరు మోహము కొరకును, మరికొందరు యితరులర్థ భయపడియు దానములు చేయుదురు.

[ఎ] కామదానం { తమ మనస్సులోని కోరికను సఫలపర్చుకొనుటకై చేయబడుదానము.

[బి] లజ్జాదానం { దాక్షిణ్యముకొరకు లోబడి, చేయనిచోఎవరేమనుకొనెదరో అనేసిగ్గుచే చేయబడునది.

[సి] హర్షదానం-మనోహరమైన సంగీతగ్రాంధ్ర మున్నగువారలకుయిచ్చి, తమ యింద్రియ తృప్తిచేసికొనువారి దానము.

[డి] భయదానం { దానధర్మములు చేయనియెడల ఇతరులు తనకు కీడు చేయుదురని భయముతో చేయబడు దానము.

ఈ నాలుగును అయ్యుక్తదానములు - మనస్సులో యేవిధమైన కోరికగాని, లజ్జగాని, హర్షముగాని, భయముగాని లేక ఈశ్వరప్రీతికొరకు ఫలాపేక్షలేక చేయబడుదానము యుక్తదాన మనబడును. దాత దానముచేయువస్తువును తానే స్వయముగ తీసికొనివెళ్లి ప్రతిగ్రహీతకిచ్చుట, ఉత్తమము. ప్రతిగ్రహీతను తన యింటికిపిల్చి యిచ్చుట మధ్యమము. ఒకరువచ్చి అడిగినమీద యిచ్చుట అధమము. ఒకరినలన పనిచేయించుకొని అందుకు ప్రతిఫలముగనిచ్చు దానము నిష్ఫలము. ఈ అర్థమునే ఈక్రిందిప్రమాణము బోధించుచున్నది.

“అభిగమ్యాత్తమందాన మాహూయేనతు మధ్యమం! అథమంయాచమానంతు, సేవాదానంతునిష్ఫలమ్॥

[2] ఇంకను దానమును పుచ్చుకొనువాడు అనగ దానప్రతిగ్రహీత సాత్రుడై యుండవలెను. ప్రతివాడును దానమును పట్టరాదు. దానమునుపట్టుటకు తగిన గుణములుగలవాడే దానార్హుడు. అట్టివానికి, విద్య, నడవడిక, శాంతము, సత్యము, చేసిన మేలుమరువకయుండుట, వేదశాస్త్ర జ్ఞానము, గోవులయెడల భక్తి, తాను దానమును గ్రహించినవస్తువును ఇతరులకు వినియోగించుటమున్నగు లక్షణములెవరికి యుండునో అట్టివాడే దానమునకర్హుడు. ప్రమాణము:-

విద్యాయుక్తో ధర్మశీలః ప్రశాంతః శాంతోదాంత
సృత్యవాదీకృతజ్ఞః స్వాధ్యాయవాన్ స్మృతివాన్ గోశరణ్యో
దాతాయజ్ఞా, బ్రాహ్మణ పాత్రమాహుః?

మరియు, శ్రోత్రియుడును, సద్వ్యవసానభూతుడును విన
యముకలవాడును, తపస్సుచేయువాడును, దరిద్రుడును, సర్వ
భూతములకు మేల్కొనర్చువాడును, ఇట్టి గుణములుగలవానికి
చ్చిన దానమంతకొంచెమైనను ఇచ్చినివానియొక్క ఇరువది
యొక్కతరములను తరింపజేయును.

శ్రోత్రియాయకులీనాయ, వివితాయతపస్వినే | వ్రతస్థా
య దరిద్రాయ సర్వభూత హితాయచ | ఉదృశాయ నరవ్యా
ఘ్రుదత్త మల్పంశచీపతే | కులంతారయతే | దాతుస్సస్త సప్త
చసప్తచ ||

ఈ ప్రమాణముపై తెల్పినవిషయమును ధృవపఱచు
చున్నది. ఇట్టి లక్షణములుగలవాడు పాత్రుడనబడును. ఇట్టి
పాత్రునకీయబడు దానము సత్పాత్రదాన మనబడును. దాన
మును బట్టువాడు వైనతెల్పిన సర్వలక్షణములను గలిగిన
సత్పాత్రుడైనను, తానుగ్రహించిన ధనమును, దుర్జ్వినియో
గము చేయరాదు. అధనమును తాను సద్వినియోగము చేయ
వలెను. అద్రవ్యము నెన్నటికిని కూడబెట్టి కేవల తనస్వలాభము
వలె వాడరాదు. ఇతరుల యుపయోగార్థము కాలాను సంద
ర్భముగ వాడవలెను. అట్లు చేయనివాడు దొంగయనబడును.
అ దొంగకు దానమియరాదు. ఎట్లనః—

పాత్రభూతోపియోవిప్రః ప్రతిగృహ్య ప్రతిగ్రహ్యతే |

అసత్పు వినియుండెత | తస్మైదేయం నకించన || సంచ
యం కురుతేయశ్చ | ప్రతిగృహ్య సమంతతః || ధర్మార్థం నోప
యుండెత | సతంతస్కర మర్చయేత్

అసగా పాత్రుడైనప్పటికిని తాను గ్రహించిన ద్రవ్య
మును ఇతరులకు సద్వినియోగము చేయనివానికి దానముచే
యరాదు. మరియు తాను దానముపట్టినదానిని ప్రోగుచేసి
ధర్మార్థముగ నెవడు ఖర్చుపెట్టవో అట్టిదొంగను ఎవరును
పూజించరాదు. అని యర్థము.

సోదరులారా! మీరిదివరకెన్నియో, దానధర్మములను
చేసియుండిరిగాదా, మీవలన దానమును గ్రహించినవాడు
అద్రవ్యమును తాను నిల్వయుంచుకొనక లోకక్షేమముకొరకు
వినియోగించిన బ్రాహ్మణుడింతవర కొక్కనిమేరు మీరుచెప్పు
గలరా? మహాత్మ్యగాంధీ భారత దేశముమంతటను సంచారము
చేయుచుండ జాతి, మత, కుల, వివక్షతలేక వారికి ఎందరెన్ని
దానములిచ్చిరో మీకు తెలియనదికాదు. వారికి కొందరు
ధనము, కొందరు వస్త్రములు, కొందరు ఆభరణములు,
కొందరు భూములు, అనేకవిధములుగా దానమొనర్చియుండిరి.
అద్రవ్య సముదాయమునంతకు సరియైన జమ ఖర్చు లేకను
ప్రకటించి, అద్దానిని దేశజనుల ఉపయోగార్థమై తిరిగి ఖర్చు
పెట్టుచున్నాడా? లేక అందులోనుండి ఒక్క పైసాయైనను
తాను స్వంతమునకుపయోగించుచున్నాడా? కాన వైనతెల్పిన
ప్రమాణవాక్యములలో తెల్పినరీతి దానముపట్టినవాడు తిరిగి

సద్వినియోగమునకు ప్రతిగ్రహీతలలో మహాత్ము డగ్ర గణ్యుడు.

[3] దానముచేయుటకు దేశకాలపరిస్థితులు చూడవలెను.

మనవారు దానము చేయునప్పుడు కండ్లుమూసికొని దానముచేసెదరుకాని, ఏదేశమున కే దానముచేయవలెనో, యేకాలమునకేదానముచేయవలెనో తెలిసిచేయగు. ఆకాలము ననుసరించి ఆప్రాంతమున కనసరమేదో అట్టి దానము చేయ వలెను గాని “దశదానాలకు తోటకూరకట్టయే” అనే సామె తగా న్యవహరించరాదు. కరువునచ్చి అన్నముదొరకని దినము లలోను అట్టి ప్రాంతములలోను, అన్నదానము చేయవలసి యుండును. ఇప్పుడు సింధునది వరదలునచ్చి ఆప్రాంతమున వంటలునశించి అచ్చట అన్నములేక జనులు అలాడుచున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో మనముచేయు అన్నదానము ప్రాంతములో చేయుటకన్న సింధుప్రాంతమైన పంజాబుదేశస్థులకు చేయుట యుక్తముకాదా? అయిదుసంవత్సరముల క్రిందట మనకృష్ణా, గుంటూరు, నెల్లూరుజిల్లాలకు తుపానుచెబ్బతగిలి ఎందరో బీద జనులకు యిండ్లు, వాకిళ్ళు కొట్టుకొని పోయినప్పుడు ఇతరదేశ ములవారుమనకుసహాయమియలేదాఇట్టిదానములుచేయుటకు నాదేశమనియు, నాజాతియనియు, నాదివెడ్డుకులమనియు, ఇతరు లది తక్కువకులమనియు భేదమేమియుండును? ఎవరికి అవస రము తటస్థించునో నానికిచేయు సహాయమే దానమనిపించు కొనును గాని, ఇతరముకాదు. కరువునిండిన బాహ్యునినకు పెట్టవలెనా? అన్నములేక మలమలమాడుచుండిన యితర వర్ణ

స్థులకు పెట్టవలెనా? అను ప్రశ్నకు మీరే సమాధానము జెప్పుడు - శాస్త్రమేమి చెప్పుచున్నది? ఆయా కాలముల యందు, ఆయా దేశములయందు, పాత్రాపాత్రత నెఱిగి ఖర్చు పెట్టవలయుననే గదా బోధించుచున్నది.

దుర్భిక్షేచాన్న దాతారం । సుభిక్షే ధనదాయినం
హేమంతే వస్త్రదాతారం । గ్రీష్మేంబువ్య జనప్రదం । ఆతపే
ఛత్రదాతారం । సామకా ప్రదమేవచ । ఆర్తత్రాణ విధాతారం ।
దానశౌండం ప్రవక్షతే । తద్యోగ్యకాలే యద్గత్తం । కించిదప్య
ధికం భవేత్ ॥

అనగ, కరువుగల స్థానమున అన్నమును, కరువులేని చోట్ల, యితర అవసరములకు ధనమును; చలిచే బాధపడు వారికి వస్త్రములును, ఎడచే బాధపడువారికి ఉదకమును గొడుగులును, చెప్పలును, ఆయా యోగ్యతల ననుసరించి చేయబడు దానముకించిజ్ఞేనను అయ్యది అత్యుంబగును.

(4) దానమియబడు వస్తువు.

సాధారణముగ దానము చేయువారు, అన్నమునే ముఖ్యముగ వినియోగించు చుండురు. అన్నదానములలోను అన్నదానమే శ్రేష్ఠమని చెప్పటకు సందియములేదు. ఈ కారణముచేతనే మన భారతదేశమున ప్రతిపట్టణమందును ప్రతి గ్రామము నందును విరివిగా అన్నసత్రములు స్థాపింపబడి యున్నవి. ఇంకను వృద్ధిబొందుచున్నవి. ఈసందర్భమున మనము గమనించవలసిన కొన్ని విషయములు కలవు. మన హిందూ

దేశమున, పర్ణాశ్రమవిధులను సరించి ముఖ్యముగ అన్నము కొరకు యితరులమీద ఆధారపడవలసి యుండువారెవరు?

(1) గురుకులాశ్రమమున విద్యాభ్యాస మొనరించు బ్రహ్మచారులు.

(2) యత్యాశ్రమమును స్వీకరించి సన్యాసోపనిషత్తులో చెప్పబడిన సన్యాసధర్మముల ననుష్ఠించు పరివ్రాజకులు.

(3) అంగసౌప్తనము లేక, సంపాదించుకొనుటకు శక్తిశూన్యమై ఆకలిచే పరితపించు వికలాంగులు.

ఈమూడు తరగతులవారికే మన సంఘమువారు అన్న మిచ్చి పోషించవలసిన బాధ్యతకలదు. వీరిలో పూర్వపద్ధతి ప్రకారము బ్రహ్మచర్యము ననుష్ఠించు బ్రహ్మచారులు గాని, సన్యాసవిధులను తప్పిపోకుండ స్వధర్మము నాచరించు సన్యాసులుగాని యీకాలమున దొరుకుట దుర్లభము. ఎవరైన అట్టి నిష్టగలవారున్నచో తప్పక సంఘమువారు పోషించవలసినదే. ఇంకను మూడవ తరగతికి చెందినవారు, అన్నదానమునకు పాత్రులనుటకు సందియములేదు. కాని మనముపెట్టు అన్నము నిజముగా వికలాంగులకు జెందుటలేదు. శరీరదారుఢ్యముగల వాడు నిజముగ బీదవాడైనను సంఘమువారు వానికి అన్నము పెట్టినక్కరలేదు. వానికి పని కల్పించి, వానిచేత పనిచేయించి యాచార్యులము వాడు స్వంతముగ సంపాదించుకొనునట్లు చేయుట మనవిధియైయున్నది. అట్లుచేయుటకు బదులు, బీద వాడుగదాయని మనము అంగసౌప్తనముగలవానికి అన్నము పెట్టి పోషింప మొదలుపెట్టినచో, ఎన్నిసత్రములైన చాలవు.

అది యట్లుండగా ఆబీదవాడు పనిపాటలలోనికి వెళ్ళక సోమరి సోతుగ పెరుగుటవలన దేశములో సోంబేరీలను తయారుచేసిన వారగుదుము. ఈకారణముచేతనేగదా, తెల్లవారగనే ఉదయ మైనది మొదలు ప్రాస్తాగూకువరకు మనకొంపలచుట్టు ఎందరు అక్షయపాత్రలు తెచ్చవారు, బుడబుక్కలవారు, గంగిరెద్దల వాళ్ళు, బండమొండివాళ్ళు, మున్నగువారెందరు పనిపాటలు వదలి మనలను బాధించుటగాక వాళ్ళు సోమరులై దేశానర్థము నకు తోడ్పడుచున్నారు? మనసత్రంసామ్ముగాని మనస్వంతడబ్బు గాని ఈసోంబేరీలకేల వినియోగించి, నిరుద్యోగసమస్యను క్లిష్టపరచవలెను? మనిషి 1కి దినమునకు రు 0-8-0 చొప్పున కూలిచ్చి రాటముపని, మగ్గుముపని నేర్పెదనని మహాత్మా గాంధీ, ఈ సోంబేరీల నాహ్వానించినప్పుడు వారుయిచ్చిన జవాబు వినతగి యున్నది. “అయ్యా? మాకు సత్రములలోను దేవళములలోను, కడుపునిండా కూడు దొరకుచున్నది. పది యిండ్లు అడుక్కుంటే మాకుటుంబమునకు జీవనము గడుచు చుండగా మేముకష్టపడి రాటంపని యేలచేయవలెను? మేము మీపనికి రాజాలము ” ఈ ప్రకారం పలుకు సోంబేరీలను తయారుచేసి దేశదారిద్ర్యమును అభివృద్ధిచేసిన దెవరు? మన అన్నసత్రములును, ప్రసాదములు పంచిపెట్టు దేవాలయములును, యక్తాయుక్తములు చూడక ఖర్చుచేయు గృహస్థులును, వీరే మనదేశ దారిద్ర్యమును పెంపుచేసి, మహాత్ముని యుద్యమమును సాగనియక అడ్డుతగులు చున్నవారు. కాన నిజముగ మనముచేయవలసిన విధి యేమనగా, గ్రుడ్డి, కుంటి

వాళ్ళు, వికలాంగులు, దేహము బాగాయున్న బీదలు వీరలకు వృత్తి నేర్పించి, వారు శాశ్వతముగ స్వంతముగ సంపాదించు కొనేవారినిగ తయారుచేయుట మనవిధి. అంతేగాని కూర్చుండ బెట్టి వారిని పోషించరాదు.

ఇంకను అగ్రజాతులైన, బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య శూద్రులకు ఈ దేశకాలమున కవసరమైన విద్యాదానము చేయుటకై మనము ప్రయత్నించవలెను. అందులో అన్నివర్ణములకంటె విద్యావిషయములో వెనుకబడియున్న వర్ణమేదీ? వైశ్య జాతీయే అని అందరు ఒప్పుకొనక తప్పదు. కాన వైశ్యుల కిప్పుడు విద్యాదానము చేయుటకై అన్నివర్ణములవారును సహాయము చేయవలసి యున్నారు. విద్యావిషయమున తక్కిన వర్ణములవారితో సమానస్థితికి వైశ్యులకు లేవదీయవలసిన బాధ్యత అన్నివర్ణములవారికిని అన్ని సంఘములవారికిని గలదు. తక్కిన వర్ణములు పూనుకొనకపోయినను, స్వకుల విద్యాభివృద్ధికి వైశ్యులు దాన ధర్మములను చేయవలసి యున్నారు.

అన్నదానాత్ పరంనాస్తి విద్యాదానంతతోధికం
అన్నేనక్షణ తృప్తిస్సాన్య ద్యావజ్జీవంతు విద్యయా ॥

అనగా ఆన్నదానముకంటె మించినదిలేదు. కాని అన్నదానముకన్న విద్యాదానము శ్రేష్ఠతరము. కారణమేమన అన్నము పెట్టినచో తాత్కాలిక తృప్తి కలుగును. విద్యనేర్చిన యెడల బ్రతికియుండువరకు అన్నము కెట్టినట్లుగును.

సర్వేషాను పిదానానాం । విద్యాదానం పరంస్మృతం
వార్యన్నగోమహీ వాసస్తిల కాంచనసర్పిషాం ॥

అనగా, అన్నిదానములలో విద్యాదానమే గొప్పది. వారి=జలదానముకంటెను. అన్న=అన్నదానముకంటెను గో=గోదానముకంటెను, మహీ=భూదానముకంటెను వాసః=వస్త్రదానము కంటెను, తిల=నువ్వుల దానము కంటెను, కాంచన=హిరణ్యదానముకంటెను, సర్పిషామ్=ఆజ్యదానముకంటెను, విద్యాదానం=విద్యనేర్పుటకై ఖర్చుచేయు ఖనము, పరంస్మృతమ్=మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనదని ఎంచబడుచున్నది.

వైశ్యశిఖామణులారా? తామికసంశయమును సోద్రోలి శీఘ్రముగామీరు మీబాలురకు విద్యాదానము నొనర్చుటకై గట్టిప్రయత్నములకు బూనుకొనుడు. వైశ్యవిద్యానిధిసంఘము అనుపేరుతో ఒకసంఘమును స్థాపింపుడు. మిగతాహములలో జరుగు శుభాశుభకర్మలకు, దేశదానములు, పోడశమహాదానములు అన్నియు, విద్యానిధి సంఘమువారికే చేయుడు. స్త్రీల నోములు వ్రతములలో వాయనములు విద్యానిధికి యొసంగుడు. మరణకాలమునందు విల్లు [మరణశాసనమును] వ్రాయనప్పుడు, యావదాస్తిలో కొంతభాగము వైశ్యవిద్యానిధి సంఘమువారిపేర దఖలువ్రాయుడు. ఉత్పనములు, ఊరే గొంపులలో అనవసరమైన ఖర్చులుఆపివేసి, ఆధనమును విద్యానిధికి సమర్పింపుడు. వైశ్యులు తక్కినవర్ణస్థులతో సమానముగ విద్యావంతులగు వరకును, మీరుతక్కిన దానధర్మములను

మాని విద్యాదానములనే చేయును. ఇదివరకు స్థాపించబడిన సత్రములలో విశేషభాగము వైశ్యవిద్యాస్థల భోజనఖర్చుకై వినియోగించుచు. ఇంకముందు సత్రములు, దేవాలయములను స్థాపించ సంతర్పించువారు, ప్రస్తుతమువాటిని విరమించి వైశ్యగురుకులా శ్రమములు, విద్యాసంతతి గృహములు, వైశ్యబాలురకు స్కూలుశాలములు, పుస్తకములు విద్యాధివేతనములు, బహుమతులు, సోటిపరీక్షలు, మున్నగువానికై ఖనమును వెదజల్లును. వైశ్యులు వేదకర్మలను చేర్చుకొనుటకును, వేదోక్తసంస్కారములను గావించుటకును, వేదపాఠశాలలను స్థాపించును. రోగములచే బాధనొందునా శాకర్మముకొరకు ధర్మ ఆసుపత్రులను నెలకొల్పును.

మీరు దానముచేయవలసిన పద్ధతినీగూర్చి ఇన్ని శాస్త్ర ప్రమాణములనిచ్చియున్నాము. శాస్త్రము నుల్లంఘించి మీరు చేసేఅపాత్ర దానములు నిష్ప్రయోజనము లగుటయేగాక, ఎదురు పాపముకూడ సాధించగలదు. ఇందుకు ప్రమాణమును వినుడు:—

అపాత్రేవాపియద్ధత్తం । దహత్యాసత్తమం కులమ్ ।

హవ్యందేవానగృహ్లాన్తి । కవ్యంచపితరస్తథా॥

కూడని దానములెవరుచేసినరో అట్టివారియొక్క యినుపదియొక్క వంశములునాశనమగును. అపాత్రునకీయబడిన హవ్యమును దేవతలంగీకరింపరు. అట్టి కవ్యమును పితృదేవతలను గ్రహించరు. అట్టిఅపాత్రదానములు చేయుటవలన యేమి ప్రయోజనమో యోజింపుడు. నపునకును కన్యా

దానముచేసిన చందమున నుండును. బూడిదలో నేయిపోసి నట్లుగును. ఓటికడవలో నీళ్ళుపోసిన సోలికగానుండును. ఈవిధముగ శాస్త్ర ప్రమాణములనునవలది: స్వార్థపరులు బోధించు మాటలనునమ్మి, మీరుచేయబోవు అయ్యుక్తదానము నిష్ప్రయోజనములనుటకు సాధియములేదు.

పండునకు బిడ్డనిచ్చిన చంద మొందు॥

బూడిదలో నేయిప్రేల్చిన పోల్కినోటి॥

కడవలో నీరునెట్టిన కరణీయగు న॥

పాత్రజనులకు బెట్టుట పౌరవేంద్రా॥

వైశ్యసోదరులారా! కొందరు స్వార్థపరులును బ్రాహ్మణధర్మిని నటించువాడును, దేవపూజను అభినయించువాడును మిఠ్యాధారములతో మేమువ్రాసిన గ్రంథమంతయు శుద్ధతప్పనిమీకు దుర్బోధచేసి మీమతులు విరగడియుదు రనుటకు సాధియము లేదు. మీరు మేము చెప్పినమాటలనుగాని, ఆ స్వార్థపరులు బోధించువాక్యములనుగాని నమ్మిమోసపోతిమని చింతింప నక్కరలేదు. మీయందు అంతరాత్మకలదు. ఆయనయేధగవానుడు. ఆయన మీదను దృష్టినిలిపి మేమువ్రాసిన సంగతులలోని యదార్థమును స్వయముగా మీబుద్ధి యుక్తులచే ఆలోచింపుడు. యదార్థము మీకేగోచరించగలదు. ఇంతకాలము, దానపద్ధతిని, దానలక్షణములను, మీకెవరును బోధపర్చక పోవుటచే, మీదానములన్నియు అపాత్రదానములై ప్రయోజనములేకపోగా, ఎంతపాత్రకమును కలుగజేసియుండెనో పై శాస్త్రవచనములను పరిశీలింపుడు. కాని అదోషము విద్యా

గంభము లేని వైశ్యులకంటనేరదు. విద్యాజ్ఞానములుకలిగి, స్వార్థపరులై మీవలన గ్రహించిన అపాత్రులకే ఆపాదించును. కాని యికముందట్టి పనులుచేయరాదు. దానమునకర్హుడైన వాడెట్లుండవలెననిన మీకుసందేహము కలిగినయెడల మరి యొకపర్యాయము జాగ్రత్తగావినుడు.

సత్యదానం తుమాశీలా, అన్యశంస్యత పోఘ్నుణా।

దృశ్యనేయత్ర నాగేంద్ర, సబ్రాహ్మణ ఇతిస్మృతః।

అనగా, సత్యము, దానము, ఓర్పు, మంచిప్రవర్తనము, కఠిన్యములేకుండుట, తపస్సు కరుణ-ఈలక్షణము లేవరియందు కనబడునో, అట్టివాడు బ్రాహ్మణుడనబడును, వానికే దానధర్మములనుచేయవలెను. ఈకాలమున అట్టి లక్షణములుగల వారిలో మహాత్మాగాంధీ ప్రథమములు. అట్టి మహాత్మునకు దానము చేసినప్పుడు ఆ ధనముతిరిగి దేశమునకే వచ్చుచున్నది. ఒక్క పైసానూడ ఆయనస్వంతమునకు తినుట లేదుగదా!

ధర్మార్థం నోపయంతీత, సతతస్కర మర్చయేత్॥

అనిఇదివరలో ప్రమాణవచనమును చూపియున్నాము. దానియర్థమేమి, ఎవరైతేదానము గ్రహించి ఆద్రవ్యమును యితరులకు వినియోగించక స్వార్థమునకై ఖర్చుపెట్టుకొనునో అట్టి దొంగను బూజింపవలదు. అని శాస్త్రమువక్కాణించుచున్నది.

కాన మహాశయలారా! పైనతెల్పినలక్షణము లేమను ష్యునియందుగాని, యేసంస్థయందుగాని కనబడునో, అట్టి

వ్యక్తిగాని, సంస్థకుగాని మీరుదానము చేయవచ్చును. ఏలననగా అట్టి లక్షణములుగలవాడు అనేనమ్మకము గలిగించువాడై యుండును. అట్టివానికి ఆలక్షణములు బ్రధానముగాని వానిచక్కదనమును మనము పాటించనక్కరలేదు. వానివయస్సును మనము చింతన చేయనక్కరలేదు. వానిబుద్ధిపాడుగులు చూడనక్కరలేదు. వానివర్ణము, వంశము, లోకప్రఖ్యాతి గమనించనక్కరలేదు, వానిగుణములే మనకుసాక్ష్యము. అట్టి గుణములుగలవాడు బ్రాహ్మణుడు కావచ్చును, త్రిత్రయుడు కావచ్చును, వైశ్యుడు కావచ్చును. లేక యేయితరవర్ణస్థుడైన కానిండు. పైనతెల్పిన లక్షణములను స్వయముగ పరీక్షించి దానముచేసినయెడల ఫలముకలుగును. లేనిచో యెదురు పాపము సంభవించును, అయితే బ్రాహ్మణవర్ణములో బుట్టిన వానికేదానము చేయవలెనని కొందరు మీతో హుంకరించి, మొరాయించెదరు. అప్పుడుమీరు వారికి సమాధానము చెప్పువలసినదేమనగా బ్రాహ్మణవర్ణములో పుట్టినను పైన తెల్పిన లక్షణములు లేనివానికి మేము దానము చేయము. లేక బ్రాహ్మణవర్ణములో పుట్టకపోయినను పైన తెల్పిన లక్షణములున్నచో వానికి దానము చేసెదము, అని సమాధానము చెప్పుడు. జన్మచేత బ్రాహ్మణత్వము రానేరదు. పుట్టినప్పుడు ప్రతివారును శూద్రులే. కాని ఉపనయన సంస్కారాలైన వెంటనే వారు ద్విజులగుదురు. వేదమును పఠించినతోడనే విప్రులగుదురు. బ్రహ్మజ్ఞానము కలుగుటతోడనే బ్రాహ్మణులగుదురు. కాన బ్రాహ్మణగర్భమున జన్మించినను, ఆయన

బ్రహ్మజ్ఞాని యైనప్పుడే బ్రాహ్మణుడగును. ఇందుకు ప్రమాణము:—

జన్మనాజాయతేశూద్రః । కర్మణాజాయతేద్విజః ।

వేదపాఠంతు విప్రాణాం । బ్రహ్మజ్ఞానంతు బ్రాహ్మణః॥

ఈశ్లోకములోని యర్థము స్పష్టముగ తెలియుచునే యున్నది. మరొకొందరు వాదప్రియులువచ్చి వైశ్యులు దానము బట్టుటకు అర్హులలేమని అనిమిమ్మును దబాయించి నిరోధించెదరు. అట్టి మిత్రులకు మీరుబోధించవలసినది యేమనగా;—స్వకుల స్థులగు బంధువులకును, ధనహీనులకును చేయుదానము కోటి రెట్లు ఫలమునిచ్చునని శ్రుతపరచుడు. ఇందుకు ప్రమాణము:—
నకేవలం బ్రాహ్మణానాం । దానంసర్వత్రశస్యతే । భగిసి భాగినీయానాం । మాతులానాం పితృష్యసుః । దరిద్రాణాంచ బంధూనాం । దానంకోటి గుణంభవేత్ ॥

అనగా ఎప్పుడును బ్రాహ్మణునకే దానమియవలెనని విధిలేదు. తోడబుట్టు, మేనల్లుడు మేనమామ, మేనత్త, బంధువులలో డబ్బులేనివారు, వీరలకు చేయబడు దానము కోటి రెట్లు అధికఫల మియగలదు. కాన వైశ్యశిఖామణులారా ! మిమ్ములనిక నాయాస పెట్టదలచలేదు. ఈ పది కరపత్రముల ద్వారా తమకు మేము విన్నవింపదలచిన సంగతులు తమకు జ్ఞాపకముండి యుండును. అయినను ఉపసంహారమున సూక్ష్మముగ జ్ఞప్తికి తెచ్చుచున్నాను.

వైశ్యులు యంతకాలము శాస్త్రజ్ఞానమునగాని, తొకిక విద్యావిషయమునగాని, వైదికకర్మ విషయమైగాని, బహు

అశ్రద్ధ వహించియుండిన కారణమున వీరికి సంఘములో గౌరవము గాని, దేశములో పలుకుబడిగాని లేక, అనామధేయులై పరిణమించుటయేగాక, బ్రాహ్మణ స్వార్థపరులు కొందరు అసత్యములైనట్టియు అప్రమాణములైనట్టియు గ్రంథములను కల్పించియు, సిద్ధాంతములను సృష్టించియు, వైశ్యులు సంకరులనియు, అతి నీచులనియు, వీరిని సంఘములో చేర్చుకొనుటకు ప్రాయశ్చిత్తములుకూడ పనికిరావనియు, బహిరంగముగపండిత సభలలో రాధ్యాంతముచేసి, ఈ వైశ్యజాతినంతను నిందాపాత్రులుగ చేయుచున్నారు. ఇందుకు మేము ఆ బ్రాహ్మణులను నిందించము. ఏవైశ్యప్రముఖులు, ఈనిందావాక్యములకు రోషపడకయు, ఆరోషమును, విద్యావ్యాప్తికై వినియోగించకను, వైశ్యులందరిని అజ్ఞానాంధకారమున ముంచివేయ ప్రయత్నించుచున్నారో వారి నేమేము సమాధానమడుగుచున్నాము. ఇకను వాదములను కట్టిపెట్టి మేమునూచించిన పద్ధతులనవలంబించి వైశ్యవిద్యాభివృద్ధికి తోడ్పడుడు.

ఆర్యవైశ్యుల పవిత్రరక్తము మీనాడులయందింకనేమైన శేషించినచో, వైశ్యసోదరులారా ? కార్యరంగమున దుముకుడు; అజ్ఞానకూపమునుండిలేచి, జ్ఞానతేజస్సును పొందుటకు రోషమింకేమైన మిగిలినచో, నడుములు బిగింపుడు, ఇతరులెవరో దూషించినారని అగ్రహముచెందిన మహనీయులారా, అట్టి అగ్రహమును మీబిడ్డలకు విద్యలేకుండచేసి, స్వార్థపరులైన బ్రాహ్మణులకు దాసులుగజేయ నిశ్చయించిన

కొందరి వైశ్యప్రముఖులమీద కనుపర్చి, వారిపాదములకు నమస్కరించి, వారిమతులను ద్రిప్పి నేటినుండి వైశ్య విద్యా వ్యాప్తికై బానునట్లు చేయుడు.

ఓశాంతిశాంతి శాంతి.

ఇట్లు, విన్నవించు

వైశ్యవేదోక్తసంస్కార ప్రోత్సాహక సంఘము.

1 వ అనుబంధము

బెజవాడ - వైశ్యసోదరులకు

విజ్ఞప్తి

ఆర్యులారా!

ఈ దేశములోని అన్ని వర్ణములవారును, తమతమ వర్ణాభివృద్ధికరములగు కట్టుబాట్లను యేర్పాటుచేసికొని, శ్రేయస్సును బొందినవారగుచు అధికపలుకుబడిని సంపాదించి ఔన్నత్యదశకు వచ్చుచుండిరి. కాని వైశ్యవర్ణముమాత్రము యథాస్థితియందుండకపోవుటయేగాక దినదినమునకు దిగవారి పోవుచున్నది. వైశ్యులు ఇట్లు హీనస్థితియందుండటవలన ఒక్కవైశ్యవర్ణమునకేకాక దేశమంతకును అరిష్టదాయకము. దేశము యొక్క అంగములలో ఒక్కచేతికి జబ్బుచేసిన యెడల ఆభాగ ఒకచేతికేకాక తక్కిన శరీరమంతకు భాగ వ్యాపించును. మరియు యీవైశ్యవర్ణము దేశసంఘములలో మిక్కిలి ఆయువుపట్టు స్థానమందున్నది. ఈప్రధానస్థానమును జబ్బుస్థితిలోనుంచి తక్కినభాగములు బాగుపడినను దేశము ఆరోగ్యముగ లేదని యెట్లుచెప్పదురో అట్లే యీ దేశమందలి అన్నిసంఘములలోను ప్రధామైయున్న వైశ్యవర్ణముయొక్క లోపములనునివారించి దానినియున్నతస్థితికి తేకున్న యెడల యింటియొక్క పునాదియందలి లోపములను కప్పిపెట్టి యింటిపైభాగమును అలంకరించిన చందమగును. కానహిందూ దేశముయొక్క అభివృద్ధి వైశ్యులయభివృద్ధిమీదను కూడ

ఆధారపడియున్నది. కనుక వైశ్యులు తమ అభివృద్ధిమార్గములనుగురించి తమలోతాము కట్టుబాట్లు సేసికొనుట, యేకులమువారికిని యెట్టి అభ్యంతరమును ఉండరాదు. వైశ్యసంఘములోనిలోపములనుయీదిగువగొన్నింటిని పేర్కొనుచున్నాము.

1. నాయకులయొక్క లోపములు.

(1) పజల యోగక్షేమములను కాపాడుటకే తమకు నాయకత్వము యివ్వబడినదని నాయకులు మఱచిపోవుట.

(2) సంఘముతాలూకు ఆస్తి, ధనము, సంఘసభ్యులకు చెందినదని మఱచి తమస్వంతమని నాయకులు భ్రమించుట.

(3) తా మేపనిని చేసినను సంఘముయొక్క శ్రేయస్సున కుపయోగపడుచున్నదా యని విచారించకపోవుట.

(4) తాము సంఘముతాలూకు ధనమును ఖర్చుపెట్టి తద్వారా, తమకీర్తిప్రతిష్ఠలకై పాటుపడుట.

(5) ప్రతిసంఘసభకు సభికులు తప్పక హాజరయ్యేలాగున నిబంధన లేర్పరచక యుండుట.

(6) నాయకులు తమబాధ్యత లేవో (Duties) తెలిసికొనక తమనాయకత్వపు హక్కులను (Rights) నిలుపుకొనుటకే యత్నించుట.

(7) తమ మనస్సులోనున్న సంగతిని బయలుపఱచక, మనస్సులోనున్న దానికివ్యతిరేకముగనోటితోచెప్పుట. నోటితో చెప్పినదానికి విరుద్ధముగ పనిచేయుట, అనగ తిక్రరణకుద్ధి లేకపోవుట.

(8) సంఘము యొక్క పనిని నెరవేర్చుటకు కాలవ్యవధిలేక స్వంతపనులులలో మునిగిపోయి ఊపిరి తిరుగుటకుకూడ సావకాశముచిక్కని వారిచేతులలో నాయకత్వముండుట. శరీరదార్ధ్యము, మనోదార్ధ్యము, ఓషిక, ధైర్యము, నిర్భయత్వము, సత్యము మొదలగునవి లేనివారిచేతిలో నాయకత్వముండుట.

(9) సంఘముయొక్క సేవచేయుటకు కాలు కదల్చలేకయు, కాలుకదలించి స్వంతముగ తిరిగి పనిచేసినచో అయ్యది తమ ప్రతిష్ఠకు భంగము కలుగజేయునను తలంపుతో అనవసరమగు యెస్టాబ్లిష్మెంటు (Establishment) ఖర్చులను పెట్టుట.

(10) సభికులు అడిగిన ప్రశ్నలకు నాయకులు తగిన సంజాయిషీ నీయకయు, జవాబు నిచ్చినయెడల తమగణ్యతకు లోపమువాటిల్లునని నాయకులు యెంచుట.

(11) భేదాభిప్రాయము నెడల నాయకులు సహన శక్తిలేక తమపట్టు గెలువవలెనని పోరాడుచు అనోన్య కలహములను పెంచుకొనుట.

(12) సంఘాభిప్రాయమును యేకోన్మఖమునకు తెచ్చుట, సభికులయందు నూతనాదర్శములను కలుగజేయుట వారికి నూతనవికాసమును పెంపొందించుట, ఇట్టి విషయములను గూర్చి నాయకులు శ్రద్ధతీసికొనకపోవుట.

(13) నాయకులు తాము స్వయముగ యుక్తాయుక్త విచారణసేయక కేవలము తమ్మును స్తోత్రము చేయువారల

సిఫార్సులను దీసికొని వ్యవహరించుట, మొగమోటుము, పక్ష
చాతమును జూపుట.

11. అనుచరుల లోపములు.

[1] తమ తేమమును సంపాదించుటకే, నాయకులు
తమవలన యెన్నుకొనబడినారని అనుచరులు మఱచిపోవుట.

[2] తమకు లాభకరమైన పనులను నాయకులు చేయ
నప్పుడు వెంటనేవారిని మందలించి వారిపై తమ యెత్తిడిని
కలుగజేయకుండుట.

[3] నాయకులు ప్రజలకు సేవచేయవలసినవారు అనే
సంగతిని మఱచి వారు తమపై యజమానులని భ్రమించి వారి
చర్యలను విమర్శించక యుండుట.

[4] అనుచరులు ప్రతి సభకు వెళ్లకయు సంఘపరిపా
లనయందు తాము జోక్యమును పుచ్చుకొనకయు నాయకుల
యిష్టారాజ్యమునకే వదలివేయుట.

ఇంకా యిట్టివి కాగితములమీద వ్రాసి ప్రచురపరచు
టకు వీలులేని లోపములు నాయకులయందు ముఖ్యముగను
అనుచరులయందు స్వల్పముగను యున్నవి. నాయకులును
అనుచరులును, పైన దెల్పిన లోపములను గూర్చి విచారించు
టకై ఒకచోట త్వరలో సమావేశమై లోపములను పోగొట్టు
టకు కట్టుదిట్టములను చేసికొనుట అత్యవశ్యకము.

మ హా న భ

ఇందుకొఱకు యీ సం॥ శ్రావణ బ 30 వారం

తేది సాయంత్రము విజయవాడ వైశ్యమహాసభ
యొకటిజరుగును. వైశ్యులుమాత్రమే హాజరుకావలెను.
ఇతరవర్గములవారికి సావకాశములేదు. ఈసభ అమావాస్య
సాయంత్రము 4 గంటలకు శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ అన్నసత్రం
మేడమీదను జరుగును. మామూలుగ ప్రతిఅమావాస్యకు
జరిగే సత్రంకమిటీమీటింగు ఆరోజున ఆపుదల చేయబడును.

ఆమహాసభకు ప్రతివైశ్య పురుషుడును స్త్రీయును
తప్పక హాజరు అగునటుల యీలోగా ఆందోళన చేయవలెను.
వైశ్యులందరకు యీసభయెడల మిక్కిలి యుత్సాహము
కలుగునటుల పాటుపడవలెను. వైశ్య లేవర్తకమును
జేయువారైనను, ఆరోజున దుకాణములను కట్టివేయుటయే
గాక, వ్యాపారసంబంధమైనపనిని సర్వత్ర యింటివద్దనుకూడ
ముట్టరాదు. ఒకవేళ ఆరోజున తనకు ముఖ్యమైనపనియుండు
నెడల యాపనిని యీలోపుగనే సర్దుబాటుచేసుకొని ఆరోజు
నకు తాను రికామింగనుండునట్లు యిప్పటినుండియు తగు
జాగ్రత్త తీసికొనవలెను.

మహాసభకు స్త్రీలుకూడ తప్పక హాజరుకాగల సదు
పాయముగ ఆరాత్రి వైశ్యులయిండ్లలో వంటపనియుండరాదు.
పితృదినముకూడ యగుటచే పండ్లు మొదలైన పచ్చిపదార్థ
మునే భక్షింపవలెను. ఇందువలన స్త్రీలు, వంటశాలా బంధన

మునుండి ఆరోజున విడుదలయై సభకువచ్చుటకు అవకాశముండును. ప్రతిపురుషుడును తమస్త్రీలు సభకువచ్చుటకు అనుజ్ఞ నియ్యవలెను.

సభోద్దేశ్యములు.

1. ఉపసంఘములు యేర్పడవలెను.

ఈ పురములో వర్తకముచేయు వైశ్యులు అందరిని వారివారి వర్తకస్వభావమునుబట్టి తరగతులుగ విభజింపవలెను.

1. ధాన్యపువర్తకులు [స్వాక్షరీవారుసహ]
2. బియ్యపువర్తకులు
3. వస్త్రముల వర్తకులు
4. చిల్లరసరకుల వర్తకులు
5. తవుడు వర్తకులు
6. నూనెలువగైరా వర్తకులు
7. పచారి వర్తకులు
8. ఇనుప వర్తకులు
9. ఖాయిదా వర్తకులు
10. షరాబులు
11. వడ్డీ వర్తకులు
12. ఉద్యోగస్థులు
13. పై వ్యాపారములలో జేరని యితరవర్తకులు
14. వ్యాపారము లేనివారు

ఈ ప్రకారము ఆయావర్తకులు చిన్నసంఘములుగా యేర్పడి, అందుండి సమర్థులును, సంఘవిశ్వాసమును బొందిన వారును, కార్యకూరులునగు ఇద్దరిని పెన్డలుగ యేర్పాటుచేసికొనవలెను. వారుమహాసభకు ప్రతినిధులుగ పంపబడవలెను. ఉపసంఘములు తమతమ నిబంధనల నేర్పాటుచేసికొనవలెను. తమయుద్దేశ్యములను మహాసభకును, మహాసభవారి యుద్దేశ్యములను తామును, ఈ ప్రతినిధుల ద్వారా తెలుపుకొనుచుండవలెను. ఉపసంఘములయొక్క హక్కు, బాధ్యతలను యీప్రతినిధులు వహించవలెను. ప్రతిసంవత్సరము యియుపసంఘములయొక్క కార్యనిర్వాహకులు ఎన్నికల ద్వారా ఏర్పాటుకాబడవలెను.

II. వైశ్యులయొక్క జనాభాలెఖన తయారుకావలెను.

- (a) ఇండ్లవరుస నెంబరు
- (b) ఇండ్ల మ్యునిసిపల్ నెంబరు
- (c) ఇంటిలో కాపురముచేయు యజమానులపేర్లు.
- (d) వృత్తి, జీవనాధారము.
- (e) పురుషులపేర్లు.
- (f) వారల వయస్సు.
- (g) ఉపనయన మయినదా.
- (h) వివాహమైనదా.
- (i) కర్మలు వేదోక్తప్రకారమా, పురాణోక్తప్రకారమా?
- (j) విద్యరాని పురుషులెందరు.

1. విద్యానిధి (Educational fund)

2. సాధారణనిధి (General fund)

ఈ రెండు నిధులను ఏర్పాటుచేసే సభవారు చేయవలసిన విధులు.

(a) వైశ్యులయొక్క ధనము యేవిధముగ బైటపోవు చున్నదో విచారించి ఆధనప్రవాహమును వైశ్యనిధుల వైపునకు మళ్లించవలెను.

(b) 1. ఉపనయనము, వివాహాది శుభకార్యములకును

2. శాస్త్రములు; అపరకర్మములు మొదలగు అశుభకార్యములకును

(3) శ్రీరామనవమి మొదలగు ఉత్సవాదులకును

(4) లక్షవత్తుల నోము మొదలగు నోములు వ్రేతములకును.

సభాపతినిధులు ఆ యా గృహస్థులయొద్దకు వెళ్లి ఆకార్యములకు విధిగ అవసరమగు వ్యయమునుమాత్రము చేయించి వైశ్యనిధులకై మహాదానములను గైకొనుట.

(c) ధనవంతులై బిడ్డలులేనివారి అవసానకాలమందు విల్లు (Will) అనగ మరణశాసనములు మొదలగు యేర్పాటులను మహాసభవారు జాగ్రత్తగ జరిపించి యజమానుని యొప్పించి వైశ్యనిధులకై విశేష ఆస్తిని Endowment సంపాదించుట.

(d) ధనవంతులయొద్ద గొప్పవిరాళములను పొందుట.

(e) వర్తకపు సరకులమీదను వైశ్యనిధులకై పాత రుసుములను మార్పు చేయించుట, కొత్త రుసుములను కల్పించుట.

(f) ఇంకా యితర మార్గములను కనిపెట్టి నిధిని పెంపుచేయుట.

(g) సాధ్యమైనంత వరకు మొదటి రెండు సం॥ విద్యానిధి నే హేచ్చుగ బలపర్చవలెను.

V. నిధిని ఎట్లు ఖర్చుపెట్టవలెను?

(1) విద్యార్థులకు సహాయము.

(a) ఇప్పుడు ఇంగ్లీషుస్కూళ్ళలో చదువు వైశ్య విద్యార్థులకును యిక ముందు చదువుకొన దలంచిన విద్యార్థులకును సంఘసహాయము నవేయించు నెడల స్కూలు జీతములు, పుస్తకములకొరకు వారికి సహాయము చేయవలెను. పెద్దకళాశాలలో చదువుకొనువారు కోరునెడల వారికి వడ్డీ లేకుండ అప్పునియ్యవలెను.

(b) ఇతర గ్రామవాసులైన యెడలను స్వగ్రామవాసులైనను సహాయము కోరినయెడల వారలకు ఉచితముగ భోజనవసతులు యేర్పాటు చేయవలెను.

[2] ఒకవిద్యాలయము స్థాపితము కావలెను. ఇయ్యది సాధ్యమైనంత వరకు గురుకులాశ్రమ పద్ధతి నుండవలెను. ఇందులో రెండుశాఖ లుండవలెను.

(a) వైదికశాఖ Vedic

- [1] వేదాధ్యయనము.
- [2] సంధ్యావందనము, నమకము, చమకము, అభిషేకము
షోడశకర్మము మొదలగునవి.
- [3] సంస్కృతవిద్య, పంచకావ్యజ్ఞానమువరకు.
- [4] ధర్మశాస్త్రములు మొదలగు సనాతన ధర్మములను
బోధించుట.

(b) తాకికశాఖ (Secular)

- [1] వర్తకపు. సరితెక్కలు, వర్తకాభివృద్ధి మార్గములను
నేర్పుట, బుక్కుకీపింగు, కమ్మర్షల్ కరస్పాండెన్సు,
ఆడిట్ మొదలగునవి.
- [2] తెలుగు భాష:—భారత భాగవతరామాయణములు
భారతముగచదివి అర్థము చెప్పగలిగినంతవరకు.
- [3] ఇంగ్లీషు—స్కూల్ ఫ్రై నల్ స్టాండర్డువరకు.
- [4] హిందీ—బాగుగచదవి అర్థము చెప్పట, అర్థమయ్యే
లాగు మార్గదర్శకత్వ వచ్చునంతవరకు.
- [5] చరిత్ర—ఆంధ్రదేశ హిందూదేశచరిత్రలు ముఖ్యము
గను, ఇంగ్లండు, అమెరికా, ఇటలీ, ఫ్రాన్సు, రషియా,
చైనా, టర్కీదేశచరిత్రలు క్లుప్తముగను (సంగ్రహము.)
- [6] భూగోళము—ప్రపంచమునందలి స్థలములు, శీతోష్ణస్థితి
మొదలగునవి తెలియునంతవరకు.

(7) ఆర్థిక, నీతిశాస్త్రములు—దేశముయొక్క ఐశ్వర్యమును
సంపదను అభివృద్ధి చేయుమార్గములు దెల్పుట.
పితృభక్తి - మాతృభక్తి - దేశభక్తి - భగద్భక్తి మొద
లగునవి పురికొల్పు బోధనలు.

(8) లా (Law):—వైశ్యులుపోలీసువారిని చూచిగాని సర్కారు
నాకర్లు ఉద్యోగస్థులను చూచిగాని అనవసరమైన
భయము జెందక తమ హక్కులను తాము తెలిసి
యుండుట ఆవశ్యకము. ఇందుకు యీక్రింద లా
పాయింట్లున్నూ, ఆర్టులును తెలిసికొని యుండవలెను.
కనుక వానిని నేర్పబడుట.

- (a) ఇండియన్ పీసల్ కోడ్డు
- (b) టాల్ పోలీసుఆర్టు
- (c) మ్యునిసిపల్ ఆర్టు
- (d) లోకల్ బోర్డు ఆర్టు
- (e) రైల్వే ఆర్టు
- (f) ఇన్ కంటాక్టు ఆర్టు
- (g) ఫ్యాక్టరీఆర్టు
- (h) కంపెనీస్ రిజిస్ట్రేషన్ ఆర్టు

వీనికి సంబంధించిన చూల్సు, రెగ్యులేషన్సు.

[3] వైశ్యులకు విద్యగాక ఇతరసహాయములు.

- (a) బీదవైశ్యబాలురకు ఉచితముగ ఉపనయనములా
చేయించుట.

(b) కర్మలు వేదోక్తముగ జరిపించుట.

(c) వైశ్యులు యే యద్యోగములయందున్నను వారికి తగిన (patronage) అండను ప్రోత్సహమును చూపుట.

[4] వైశ్యవర్తకసంఘమును (Chamber of Commerce)

వైశ్యులవర్తకపు హక్కులనుగూర్చి అధికారము చెల్లాయించుటకును, తమహక్కులను భద్రపరచుకొని సంఘగౌరవమును కాపాడుకొనుటకు.

[5] వైశ్యన్యాయవిచారణసభ స్థాపించబడవలెను. వైశ్యులు తమలో తాముగాని యితరులతోగాని సివిల్, క్రిమి నల్ మొదలగు వ్యాజ్యములు తలపించు నెడల వానివిషయమై సర్కారుకోర్టులకెక్కి సామ్మ ప్రోగొట్టుకొనక యీవిచారణ సంఘమువారి పంచాయితీలోబడి పరిష్కరించుకొనవలెను.

[6] వైశ్య ఆసుపత్రి. వ్యాధిగ్రస్తులైన వైశ్యులు దీనియందు ఉచితముగ ఔషధములను పుచ్చుకొని ఆరోగ్య వంతులు కావలెను. ముఖ్యముగ స్త్రీలకు ప్రసూతి వైద్యాలయము (Maternity Hospital) ఉండితీరవలెను. [ప్రసూతి కాలమున స్త్రీలుపడు బాధ వర్ధించుటకు వీలులేదు.]

[7] శరీర పరిశ్రమాలయము. (Physical exercise) సాధారణముగ వైశ్యులు శరీరబలమునందు వెనుకబడియున్నారు. దేహమును సాధనజేసినగాని బలము సేకూ

రదు. ఆరోగ్యమును యేర్పడదు. కాన యిట్టి పరిశ్రమాలయ మవసరము.

[8] వివాహగృహము. వసతి సరిగ లేని వైశ్యులకు వివాహ ఉపసయనాది కర్మలు జరుపుకొనుటకు ఒక వసతి గృహమును, అందుకు కావలసిన సామగ్రి యేర్పాటును చేయవలెను.

[9] వాలంటీరీసంఘము. (Volunteer Corps) వైశ్యపురోభివృద్ధికరములగు పనులను, జరుపుటకుగాను వైశ్యయువకుల స్వచ్ఛంద సేవాసమితి నొకదాని నేర్పాటు చేయవలెను.

(10) వైశ్యక్రెడిట్ బ్యాంక్. [Co-operative Credit Bank] వైశ్యవ్యాపారస్థులకు సదుపాయముగ నుండగలందులకు ఒకబ్యాంకిని స్థాపించుట యవసరము.

(11) వైశ్యహాస్టలు. వైశ్యవిద్యార్థులకు అనుకూలముగ నుండుటకును వారికి ఆరోగ్యమైన ఆహారము నిష్పించుటకును వారిలో సంఘీభావమును పురికొల్పుటకు నిట్టి వసతిగృహము తప్పకయుండవలెను.

(12) వైశ్యస్త్రీసంఘము. స్త్రీలకు ప్రత్యేకముగ ఒకసంఘ ముండవలెను. వైశ్యసంఘాభివృద్ధికై పురుషులు చేయు ప్రయత్నములకు యింటివద్ద స్త్రీలు ప్రతిబంధకము కాకుండ యుండవలెను. కులాభిమానము, విద్యాభిమానము ముఖ్యముగ వారియందు పురికొల్పబడవలెను. అట్టి అభిమాన

మును, పుట్టించుటకు స్త్రీసంఘముకంటే యేర్పడి ప్రతిశుక్ర వారము గాని, షడుమునకొకపర్యాయముగాని సభజేసి సంగతులను తెలిసికొనుట, వారు తద్వారా అభివృద్ధి నొందుట అవసరము.

(13) వైశ్యపత్రిక. [News Paper] వైశ్యుల యొక్క అభిప్రాయముల నేకముఖమునకు తెచ్చుటకును సంఘీభావమును వృద్ధిపరచి సంఘశక్తిని మేల్కొల్పి నూతన వికాసమును పెంపొందించుటకు సంఘముతరపున ఒకవార పత్రిక అవసరము.

VI చిల్లరవిషయములు (Miscellaneous)

[1] అన్ని గ్రామములలో నుండు వైశ్య విద్యాధికుల యొక్కయు ధనవంతులయొక్కయు లిప్తు తయారు కావలెను.

(2) వైశ్యులలో యెవరి కే ఆపత్తులు సంభవించినను వానిని సభవారు విచారించి న్యాయమున్నంతవరకు వానిని తొలగించి, వారిని గట్టెక్కించవలెను.

3. పరగామములనుండి తమ పనిమీదను యిచ్చుటకువచ్చు వైశ్యులకు అవసరమయ్యే యెడల వారికి వసతి యేర్పాటును, ఉచితముగ భోజనయేర్పాటులను చేయుట ద్వారా కులస్థులకు అతిథిసత్కారములు చేయవలెను. ఇట్లు చేసినచో సాధ్యమైనంత త్వరలో అస్థవిక్రయముచేయు పూటకూళ్ళబసలు అంతరించి వైశ్యులలో శిష్టాచారము వృద్ధియగును.

4. నీచమైన వృత్తులలోనున్న వైశ్యులకు ఆవృత్తులను మాన్పించి, వారికి గౌరవమైన వృత్తులను చూపించవలెను.

ఉదాహరణము:—

1. సారాయి, గంజాయి అమ్ముట, ఇజారాచేయుట.

2. పూటకూళ్ళబసలుపెట్టుట

3. ఉపమా, కాఫీ, మొదలగునవిచేసి యిండ్లవెంట తిరిగి అమ్ముట, ఇవిపోవలెను.

5. వైశ్యకులమును నిందించువారు, హేళనము చేయువారు, అగౌరవపరచువారు ఏవిషయమై సంఘమువారు చర్యతీసికొనవలెను,

6. ఏవైశ్యుని యింటను, విద్యరానివారు ఉండరాదు అనే శపథమును ప్రతివారును చేసికొనునట్లు సంఘముతరపున యొత్తిడి కలుగచేయవలెను.

7. సభలు జరుగునపుడు తగిన హేతువును తెలుపక ఆసంఘసభికులు గైరుహాజరు కాగూడదు.

8. వైశ్యులు చందాలుగాని, దానధర్మములుగాని చేయునపుడు పాతాళపాతాళ తెలిసికొని చేయవలెను. అట్టి పాతాళపాత్రతను తెలిసికొనుటకై ముందుగ సభవారికి ఆసంగతిని తెలుపవలెను.

9. ప్రతివైశ్యుడును, వైశ్యులనేపదమును వాడవలెను. కోమటిఅనే శబ్దము నుపయోగించరాదు.

10. ప్రతివైశ్యుడును మహాసభయొక్క నిబంధనలకు తీర్మానములకు దప్పకలోబడి నడచుకొనవలెను. సంఘతీర్మానము తనకు అనుకూలముగ లేనియెడల సభికులకుబాధపరచి మరల ఆనిబంధనను తీర్మానమును మార్పుచేయించుకొనవచ్చును.

11. ఈ వైశ్యోద్యమమును అండజూచుకొనిగాని తదితరముగగాని యేవైశ్యుడును బాహ్యకాది యితర కులస్థులను ద్వేషించుట, నిందించుట మొదలగు నీతిబాహ్యకరమైన పనులను చేయరాదు. తక్కినవర్ణులను సోదరులుగ భావించుకొనుచు యిట్టి సంఘములను సంస్కారములును వారిలో కూడ యేర్పాటుజేసికొని దేశాభ్యుదయమునకు తోడ్పడుటని వానిని హెచ్చరిక చేయుచుండవలెను.

12. పైన తెల్పిన యేర్పాట్లుగాక యింక వైశ్యుల మేలుకొరకు యేవైన అవసరములగుపనులనుగూర్చి ఎవరైన సూచనలు చేసినయెడల వాని విషయమైకూడ శ్రద్ధతీసికొనబడును.

VII ప్రస్తుతపుస్థితిలో పెద్దకాన్ఫరెన్సులవలన

ప్రయోజనము అంతగ లేదు.

దేశముయూవత్తు సంస్కరింపబడవలెనని కోరువారు దేశమంతకును ఒకపద్ధతిని ఒక పంథాను యేర్పరచుట తగదు. ఏరాష్ట్రమున కారాష్ట్రమును, యేవర్ణమున కావర్ణమును వాని వాని ప్రత్యేక సాంప్రదాయములను బట్టియు వారివారి అభి

రుచుల ననుసరించియు, సంస్కార విధానమును అభివృద్ధి మార్గములను యేర్పాటుచేసికొనుట ఉత్తమము. ఒకవర్ణములో నైనను ఉద్యమముస్థానికముగ (Local) నుండవలెను. అనగ యేపురమునకు ఆపురము ముందుగ కట్టుదిట్టముల నేర్పరచుకొనవలెను. కాని యిట్టి స్థానికోద్యమములు (Local movements) రాష్ట్రాభివృద్ధికిగాని, దేశాభివృద్ధికిగాని యితరకులముల యభివృద్ధికిగాని, చేయబడు ఉద్యమములకు యెంతమాత్రము విరోధముగ నుండకూడదు. కార్యసాధనము సులువుగాను సులభముగా నుండుటకుకూడ స్థానికోద్యమము లవసరము. కనుక దేశములోనున్న వైశ్యకులమునంతను ఒక్కపర్యాయము నుద్ధరించెదమని చెప్పి కొందరు కావించుచున్న యత్నములు విఫలమగుటకు కారణమియ్యదియె. ఈసూత్రమిందలి యధార్థమును పాటించక యిటీవల గుంటూరుపురమందు జరిగిన ఆర్యవైశ్యమహాసభవలన కులమున కెట్టి ప్రయోజనమునులేక పోగా కులములోని ద్రోవ్యము సుమారు రు 10,000 వరకు వ్యర్థమయ్యెను. ఏటేట యిట్టిసభలకై యింతధనమును గోతి పాలు చేయుటకంటె ఆధనమును వైశ్యులవిద్యకైవినియోగించినచో యెంతఫలముండునో ఆలోచించుడు.

ఏకార్యమునకైనను, అనుభవజ్ఞానము అత్యంతావశ్యకము. కాగితముమీద యెన్ని ధర్మసూత్రములను లిఖించినను, అయ్యవి ఆచరణమార్గమునందు పెట్టబడినప్పుడే మనకు అనుభవము గోచరమగును. ఒకటి రెండు సంవత్సరములలో యీపురమందు మన యుద్యమమును నడిపించుటవలన మనకు

విశేష అనుభవము కలుగును. ఇచ్చట మన ఉద్యమము ఫలోన్ముఖము కాగానే యీ పద్ధతులు ప్రతి నగరమునకును, వ్యాపింపజేసి అచ్చటనుకూడ వైశ్యవిద్యానిధులను స్థాపించి తద్వారా వైశ్యులలో విద్యను వ్యాప్తముజేసి తక్కిన వర్ణములకంటె అగ్రగణ్యులగుటకు యత్నించవలెను.

ఈసంగతులన్నిటిని పూర్ణముగ చచ్చించుటకై వైశ్యులందరును అమావాస్యనాడు తప్పక సభకు దయచేయవలెనని మిక్కిలి ప్రార్థించుచున్నాము.

ఇట్లు తమవిధేయులు,

శ్రీభీమరాంబామల్లేశ్వర

ఆంధ్రగిరింధాలయ కమిటీ.

విజయవాడ, }
1-7-1925.

ఓం తత్ సత్
సర్వజనాస్సుఖినోభవన్తు.

దూషణగ్రంథమును రచించి ప్రకటించియుండిరి. అది శృంగేరి పీఠసంస్థానమందు రచింపబడియుండుటచే వెంటనే వైశ్యమహాజనులద్దాని నుపసంహరించుకొనుట మంచిదనిచెప్పి వారు వినకుండుటచే సత్య ధర్మములను నిలువజెట్టుటకై పాటు పడవలసిన తక్కిన పీఠస్థులుకూడ తలస్థముగా నున్నందున మా వైశ్యులు ధనార్జనమే ప్రధానముగా గల త్రిమత పీఠములను బూజింపరాదని తీర్మానించి యుండిరి. ఇట్లుండ పుష్పగిరి పీఠమువారు గుంటూరుమండలమున సంచారము చేయుచు కొన్ని గ్రామాదులలో వైశ్యులచేగూడ బూజలు చేయించుకొన సాగిరి.

అద్దాని నాపవలెనను తలంపుతోఁ గతసంవత్సరమున గుంటూరుపురమునకు వైశ్యమహాజనసభ నాహ్వానముజేసి యందు తొల్లింటి తీర్మానమున కించక మెరుగిడి జ్ఞాపకమునకు దెచ్చుకొనియుంటిమి. ఎన్నితొట్టెనను బాక్కెడు సజ్జలకు సాటిగానను లోకోక్తికి గుఱిగా పుష్పగిరివారు మాత్రము గుంటూరు మండల వైశ్యసహములను దోచుకొని తినుచు నంతటితో దివివనందక గుంటూరుపురమునకు గూడ వచ్చి వైపెచ్చు పదిహేనువేల జనసంఖ్యగల మా వైశ్యసంఘములో నుండి యెనిమిదిమందిని మాత్రమే యెట్లో చీలదీసి వారిచే రెండుభిక్షులను జేయించుకొనిరి? ఆ భిక్షులు చేయుటకు గారణమా యెనిమిదిమంది వైశ్యుల భక్తిగాక పీఠచక్రము వారి మోసమై యున్నది. అదేమన తదాస్థానపండితమన్యులగు మల్లాది రామకృష్ణ తాకించయచులవారు శృంగేరివారు

ప్రకటించిన వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థయందు మీ వైశ్యజాతికి గళంకమగు వ్రాతయేమియు వ్రాయబడియుండ లేదు. లేకసోయినను మీవారు బ్రాహ్మణుల యెడలను పీఠములయెడలను సకారణద్వేషమునూని యిట్లల్లరి చేయు చున్నారని చెప్పి అది నిర్దోషగ్రంథమైనట్లు సాధింతుమని తాకిక చయనులవారు చెప్పిరి. అది సత్యమని నమ్ముకొని పైన తెలిపిన యెనమండుగురు వైశ్యులు మాత్రమే రెండుభిక్షులు గావించియున్నారు. అంతటితో బీతమువారికి భిక్షులుగావించు వారు కనుపడమిని, వారిని నల్లసాటికి మెల్లగనంపి తాకికచయ నులవారు మాత్రము మరలివచ్చి శివాలయమున నా గ్రంథ మండనమునకు గడంగి యాడిన యాటలు పట్టిన యభినయ మాస్త్రములు కులకిన కులుకులు సుజనులు కని విని వింతపడి యున్నవారు. వారి గ్రంథమండనము ముండనము గావించు టకు ముందు తాకికచయనులవారి యోగ్యతను గుఱించి యించుక ముచ్చటించుకొందము.

వీరు మ॥ నడింపల్లి నరసింహారావుగారి కేసులోనిచ్చిన సాక్ష్యమును, కమ్మవారికి సన్యాసమిచ్చుటకు జేసిన యత్న మును మున్నగువానిని వినిపించి క్రీ శ్రుతిధర్మ సంజీవనీ పత్రికాధిపతులగు బ్రహ్మశ్రీ శివపురపు వీరభద్రపాకయాజి గారు తాకికచయనులవారి యయోగ్యతను బ్రకటించి యుండిరి. ఇంతియకాదు మానధనులును శూరులును శూద్ర కులవతుండులునగు రెడ్డి వెలమ కమ్మ బలిశె శాళియులను గూర్చి క్షత్రియులు శూద్రస్త్రిల నుంచుకొనగా బుట్టిన యను

లోను సంకరజాతీయులని నీచచరిత్ర వ్రాయ నందుపై బ॥ యడవల్లి శంకర సోమయాజిగారును శ్రీపాకయాజిగారును విమర్శించి యుండిరి. మ॥ సూర్యదేవర రాఘవయ్యచౌదరి గారు బ్రాహ్మణేశ్వరవిజయ మను గ్రంథమును వ్రాసి యీ తాకికచయనులవారి చేష్టలనుతగురీరిని మందలించియున్నారు. అదిచాలక యిపుడు వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచారవ్యవస్థయను దూషణగ్రంథమును సమర్థింపవచ్చిరి. ఇదివిని శ్రీముత్యాలం పాటి క్షత్రియ సంఘకార్యదర్శులు ప్రళయకాలమార్తాండుని పగిది మండిపడుచు మనతాకికచయనులవారి మోసమును బయలుపరచిరి. ఇయ్యది వారు ప్రకటించిన కరపత్రికయే చెప్పక చెప్పియున్నది. ఇంక వీరిచర్యలను ప్రసంగములను ఖండించుచు మనమును గొంచెము విమర్శన కుపక్రమించుదము.

ఉ ప క్క ము.

మన పగవారు తమ గ్రంథోపక్రమమునందిట్లు బ్రాహ్మణ జాతిని భూషించుకొనియున్నారు. అదేమన?

“ఇహఖలు కలియుగేత్రివత్సరోస పంచసహస్రవర్షేషు గతేషు.....తత్ర బ్రాహ్మణేష్యేవ స్వవర్ణోచిత ధర్మానను తిష్ఠంతః ప్రత్యవాయశూన్యాః పరిశుద్ధాః బ్రాహ్మణాః విరళాః స్వవర్ణోచిత సకల ధర్మరాహిత్యేపి యథాశక్తి యథాసంభవ ధర్మానుష్ఠాతారః జాతిమాత్రోప జీవినపవబహుళాః..... ఆధార్మికాస్తు ప్రబలాః”

అనగఁగఁ కలియుగమున ౪౯౯౭వ సంవత్సరములు గడిచిన మీద బ్రాహ్మణులయందు మాత్రమే తమ వణమునకు చిత్తములైన ధర్మములను జేయుచున్నవారై ప్రత్యవాయ శూన్యమైన పరిశుద్ధులైయుండు బ్రాహ్మణులచ్చటచ్చట నుంచుదురు. బ్రాహ్మణోచిత సకల ధర్మముల ననుష్ఠింపకపోయినప్పటికి శక్తికొలది వీలైన ధర్మముల ననుష్ఠించుచు జాతి మాత్రముచేత జీవించువారు చాలమంది యుందురు. ఆధార్మిక బ్రాహ్మణులును విస్తరించియున్నారు. అని బ్రాహ్మణ స్థితిని వణించుకొన్నారు. ఇందు మనకు విప్రతిపత్తి యేమియు లేదు. ఇక శ్రీత్రయ వైశ్యులనుగూర్చి యెంత నీచముగ వ్రాసియున్నారో యిటువినుడు.

“శ్రీత్రయ వైశ్య శూద్ర వణేషు సూర్యచంద్రాది వంశీయాః యోని భీషాభ్యాం పరిశుద్ధాః శాస్త్రోక్త కర్మానుష్ఠాతారః శ్రీత్రయాః దుర్లభావవ. యోని భీషాభ్యాం పరిశుద్ధాః శాస్త్రోక్త కర్మానుష్ఠాతారః వైశ్యైశ్చ యోని నోపలభ్యంతవప”

శ్రీత్రయములలో సూర్యచంద్రాది వంశసంభూతులును బరిశుద్ధ యోనిబీజములకు జనించి శాస్త్రోక్త కర్మల నాచరించు వారును నగు శ్రీత్రయులు దుర్లభులే. ఇట్లే పరిశుద్ధ యోనిబీజములకు జనించి శాస్త్రోక్త కర్మలుచేయు వైశ్యులును నిపుడు దొరకనే దొరకరు.

ఇట్లుకలియుగమున శ్రీత్రయ వైశ్యమన్యులు (అనగా శ్రీత్రయ వైశ్యులు కాకయుండి శ్రీత్రయవైశ్యులమని తలంచువారు) కలరుకాని వారు పరిశుద్ధయోని బీజములకు జనించిన

శ్రీత్రయవైశ్యులు మాత్రముకారు కాన నిప్పటిశ్రీత్రయ వైశ్యమన్యులకు వైదికోపనయన వేదాధ్యయనవేదోక్త కర్మాచరణములం దధికారములేదని తెగబెట్టిచెప్పిన గ్రంథమునందే దోషమేమియులేదని చేసిన లొకకచయనులవారి దుర్బోధను వివేకముకలవారు మెచ్చుకొన దగునా? నీరుకోమటి పడవాచ్యులయిన వైశ్యమన్యులకు వేయి వత్సరములకు పూర్వముండే వైదికోపనయనము పోయినదని తెలిపిన యాగ్రంథము యదార్థము చెప్పియున్నదని సమర్థించియున్నారకదా? వైదికోపనయనము పోయిన వెనుక ద్విజులు వర్ణసంకరులయ్యెదరని మనునీక్రింది శ్లోకముఖమున జెప్పియున్నాడు.

శ్లో॥ వ్యభిచారేణ వర్ణానా | మవేద్యా వేదసేనచ
స్వకర్మణాంచ త్యాగేన జాయంతే వర్ణసంకరాః
ఈశ్లోకమునకు గుల్లూకభట్టాచార్యులవారిట్లు వ్యాఖ్యానము గావించియున్నాడు

“బ్రాహ్మణాది వర్ణానామన్యోవ్యక్తీ గమసేన సగోత్రాది వివాహేన ఉపనయన రూపస్వకర్మత్యాగేనవర్ణ సంకరో నామజాయతే

అనగా వ్యభిచారముచేతను సగోత్రకన్యా వివాహము చేతను ఉపనయనత్యాగముచేతను ద్విజులు వర్ణసంకరులయ్యెదరని వైమనువచనభాష్యముల కర్థము శాస్త్రమిట్లుండ మన పురోహితబ్రాహ్మణులు మనకు వైదికోపనయనము చేయుచున్నారను భ్రాంతితోనుంటిమి. అదిలేదని లొకకచయనులవారిపుడు స్పష్టముగ జెప్పియున్నారు కదా? దానింబట్టి

వైశ్యులు వర్ణసంకరులైరని వారిమండనము యొక్క పర్యవసాన మైయున్నదని మైమునువచనమువలన గొంత దెలిసికొంటిమి. ఇంతయెకాదు ఉపనయనము మానుకొన్న వారు వ్రాత్యులయ్యెదరనియు వారి సంతతివారు ప్రతిలోమజల (సూతమాగధా యోగవక్షత్పనైదేహక చండాలుర) వలెనే యుపకారాక్షమ పుత్రులయ్యెదరనియు మనుషీక్రింది శ్లోకముఖములఁ దెల్పి యున్నవాడు.

శ్లో॥ ద్వీజాతయస్సవర్ణాసు జనయంత్య వ్రతాంస్తుయాత్
తాన్సావిత్రి పరిభ్రష్టా వ్రాత్యానితివినిర్దిశేత్
“ద్వీజాతయస్స వర్ణాసుప్రీషుయాత్ పుత్రా నుష్పాద
యంతే తేచేదుపనయనాఖ్య వ్రతహీనా భవంతి తదాతా
కృతోపనయతానా వ్రాత్యేత్యనయా సంజయావ్యవదిశేత్
వ్రాత్యులక్షణం ప్రతిలోమజ పుత్రవదస్యా పుత్రపకారాక్షమ
పుత్రత్వ ప్రదర్శనార్థం అస్మిన్ సంకీర్ణ ప్రకరణే అనూదితం అని
భల్లూకభట్టు వ్రాసియున్నాడు.

ఈచెప్పినదానింబట్టి యుపనయనము పోగొట్టుకొన్న వారి పుత్రులను మనువు సంకీర్ణసంకరుల తరగతులలో జేర్చి నాడని స్పష్టమైనదికదా? అపుడా వ్రాత్యపుత్రులను బ్రాహ్మణ ఊత్రీయ వైశ్యులని పిలువరాదు. అపుడు పలుకవలసిన జేర్గన గూడ క్రిందివిధమున మనువే తెలిపియున్నాడు. వినుడు.

శ్లో॥ వ్రాత్యాత్మజాయతే విప్రాత్పైసాత్మాభూర్జకంట్కక
అవాంత్యనాటధానాచ పుష్పధత్తైఖివచ ఝల్ల మల్లశ్చ
రాజన్యాత్ వ్రాత్యాన్నిచ్చివిరేచ వటశ్చ కరణశ్చైవ ఖసో

ద్రవిడవచ వైశ్యాత్మ జాయతే వ్రాత్యాత్ సుధన్వాచార్య
వచ కారుషశ్చ విజన్మాచ మైత్రీసాత్వతవచ.

అవాంతి అనగా వ్రాత్య బ్రాహ్మణునకు భూజకంట్కకుడు అవాటధానుడు పుష్పధుడు శైఖుడు అనువారును వ్రాత్య ఊత్రీయునకు ఝల్లుడు మల్లుడు నిచ్చివి నటుడు కరణుడు ఖసుడు ద్రవిడుడు అనువారును వ్రాత్యవైశ్యునకు సుధన్వా చార్యుడు కారుషుడు విజన్మ మైత్రీడు సాత్వతుడు అను వారును జనించెదరని వైశ్లోకముల కర్థము ఈచెప్పినదానింబట్టి ఊత్రీయవైశ్యులు వైదికోపనయనము పోగొట్టుకొన్నది నిజమేని మీదదెలిపిన సంకీర్ణ సంకరులైనారని చెప్పకలేవుదు కదా? ఇట్లపరిశుద్ధయోనిబీజములకు జనించిన పండితులు గ్రంథము వ్రాయుదురా? వ్రాసినను దానిని సమర్థింతురా? ఈవ్రాతవలన ఊత్రీయ వైశ్యసంఘములకు మాత్రమే యవ మానము తలపించునని వారతలంచి వ్రాసియున్నారు. కాని దానివలన సంకీర్ణసంకర ఊత్రీయ వైశ్యజాతీయుల పురో హితులు గురులు సంకీర్ణ సంకరులయ్యెదరను విషయము వారికి స్ఫురించినది కాదని తెలుపవలసి వచ్చినందులకు జింతిల్లు చున్నారుము. ఇట్లనిన ఊత్రీయవైశ్యులను సంకీర్ణ సంకరులని మాపించినట్లు మీరుకల్పించి చెప్పుచున్నారుకాని మాశ్శృంగేరి వారిగ్రంథములో నట్లు వ్రాసియుండలేదని మనలాకికచయ నులవారు తిరిగి సమర్థింపజూతురేమో? మేము కన్పరచిన మనువచనములుమాత్రమందు వ్రాసియుండలేదుకాని వైశ్య

లను సంకీర్ణసంకరులని మాత్రము వ్రాసిన కంఠోక్తి వాక్యము కలదు కనుదు 18.29 పుటలు.

పూర్వం యుగాంతరేస్థిత జాతీయనాం శుద్ధానాం వైశ్యత్వేన వ్యవహీయమాణానాం ప్రాయశోన్వయత్వాత్ ఏకేచనస్థితా, తేపిశూద్రాది నిషిద్ధకర్మాచరణమాశ్రితాః సంకీర్ణాఃకిం ఇదాసీతన వైశ్యత్వేన వ్యవహార విషయా వేక్షయా అతిసీచవృత్తయో బభూవుః.

అనగా బూర్వమందున్న పరిశుద్ధవైశ్యులు చాలవరకు నశించుటచేతను నేవరేని జీవించియున్నయెడ వారు పరిశుద్ధవైశ్యసంతతివారలైనప్పటికిని వైశ్యులకు నిషిద్ధములై శూద్ర విహితములైయున్న పౌరాణికకర్మలు చేయుచున్నకతన సంకీర్ణులై యతిసీచవృత్తి కలిగియున్నారని కంఠోక్తిగ వ్రాసి యున్నారు. ఇంతకంటె మనలనుగూర్చి వ్రాయవలసిన సీచపు వ్రాత వేరేమియుండును? ఇట్టి సీచపువ్రాత పరిశుద్ధయోగిబీజ సంజాతులగు పండితులు వ్రాయదగినదిగాని సమర్థింపదగినది గాని కాదనిన దోషమా? పైన చెప్పినరీతి లాకిక చయనుల వారి సమర్థనమును విని మన వైశ్యులెట్లు భరించి యాపీతాధి పతులను బూజించిరో పరమేశ్వరునకే గోచరముకావలెను! ఇట్లు మననుగూర్చి సీగ్రంథమును రచించుటకు గారణముగూడ వారే యాగ్రంథమందే యిట్లు తెలిపియున్నారు. అదేమన చూడుడు. 2 పుట.

“కేచనవయం వైశ్యాః అస్మాకం శ్రుతిస్మృత్యాదిభిః వేదోక్తమంత్రైః షోడశకర్మాణియాగాది కర్మాణిచ విహితాని

తాన్యస్మాభీ రాబ్ధహ్మణాః నకారయంతీత్యాగ్రహేణ స్వయ ముచ్చంఖలాస్సంతః కతిచనబ్రాహ్మణాః ధనాదిభిరవంచ యిత్యావ్వవశమానీయ తద్వారా వైదికమంత్రైః షోడశకర్మాణి అత్యల్పకాలమారభ్యకర్తు ముపచక్రముః తేషుకశ్చన లక్ష్మీ నరసింహనామకః గతసంవత్సరే అగ్న్యధానమపిచకారేతికింవ దంతీశ్రూయతే.

అని వ్రాసియున్నారు. అనగా కొంతమంది కోమటులు “మేము వైశ్యులము మాకు శ్రుతిస్మృతులచే వేదోక్తమంత్ర ములతో షోడశకర్మలును యాగాదికర్మలును విహితములై యున్నవి. కాని వానిని మాచే బ్రాహ్మణులు చేయించుట లేదను నాగ్రహముతో వారుచ్చంఖలులై కొంతమంది బ్రాహ్మణులను ధనాదులచే వంచించి స్వవశముజేసికొని వారి వలన వైదితమంత్రములతో కొలదికాలమునుండి షోడశ కర్మలనుజేయ మొదలిడియున్నారు. వారిలో నొక లక్ష్మీనరసింహనామకుడు గతవత్సరమున నగ్న్యధానమును గూడ జేసినాడని యొక కింవదంతి వినవచ్చినది.” యని వారే తెలిపియున్నారుగదా? యింతకు మించి మన వైశ్యులు ప్రతి వాది బ్రాహ్మణులను గాని పీతాధిపతులనుగాని దూషించినట్లు వారు వ్రాసియుండలేదు. వారిని మనవారు దూషింపకపోయి నను వేదోక్తకర్మలను జేయుటయే వారిని దూషించినట్లుగ దలంచి విచారపడి యావిచారమును (దుఃఖమును) శాస్త్ర ములచే వారు వ్యవస్థ జేసుకొనియున్నారు. దానినే మన లాకిక చయనులవారిప్పుడు సమర్థించియున్నది. ఆసమర్థనముతో

మన వైశ్యజాతికి సంకీర్ణసంకరజాతియను ప్రతిష్ఠను స్థిరపరుప
తాకిక చయనులవారు ప్రయత్నించినారని స్పష్టమైనదికదా?
ఇట్టి చయనులను బూజించియే కడతేరుగుమను వైశ్యులెంత
మంది యివుడు మనలో దేలుదురో తేల్చుకొని యార్యవైశ్య
రక్తము మన శరీర రక్త నాళములయందు జరించుచున్న యెడల
నాగ్రంధముపై జక్కనివిమర్శనమును వ్రాయించి ప్రకటించి
పుష్పగిరి పీఠాధిపతులనువలె తాకిక చయనులవారినిగూడ మన
వైశ్యులు పూజించకుండునట్టి ప్రచారమునకు దొరకొనెదరని
తలంచెదను.

తాకిక చయనులవారివంటి ఘనపండితు లీవ్రాంతమున
లేరని తలంచి వీరికి బెజవాడ వరంగల్ పురవైశ్యులు కొందరు
వాషిక్రముల నేర్పాటు చేసి సభలయందు బ్రథమ సత్కార
మును కావించుచు వచ్చిరి. అందులకు బ్రతిఫలముగా పండి
తులవారు వైశ్యులకు సంకీర్ణసంకరులని చెప్పి తమ కృతజ్ఞతను
జాటదలంచి కాబోలు గుంటూరు వైశ్యులను నిందించి దూషణ
గ్రంధమును సమర్థించుచు చాతుర్వర్ణములవారికి తద్గ్రంధ
శ్రవణముకూడ గావించియున్నారాదు. ఆగ్రంధము వైశ్యజాతిని
దూషించియుండుటచే, దానిని నిరసించుచు ననేక వైశ్యమహా
జనసభలు తీర్మానించియుండెను. విమర్శన గ్రంధములు వెలు
వడియున్నవి. ఇవి యన్నియు మన తాకికచయనులవారికి తెలి
యక యా దూష్యగ్రంధముకు సమర్థింప వచ్చినవారుకారు.
అది దూష్యముకాదని సాధించినం గాని వైశ్యులు పుష్పగిరి
పీఠమునకు భిక్షులు చేయరు? అది చేసినంగాని పీఠగౌరవము

నిలువదు. అది నిలచినంగాని పీఠసంచారము సాగదు. అది
సాగినం గాన తమ జీతమును తమపుత్రుని జీతమును వియ్యం
కుని జీతమును శాశ్వతముగా జెల్లవని యెరింగి మోసబుద్ధితో
విపరీతార్థమును జెప్పి 8 మంది వైశ్యులను వంచించి వారిచే
రెండుభీక్షలను జేయించిరి. ఆగ్రంధమున వైశ్యులనుగూర్చి
నిందావాక్యములు లేవనిగదా వీరు సభలో వాదించి నిరూపిం
చినది? అది లిఖితరూపముగ నియ్యవలసినదని గుంటూరు
స్థానిక వైశ్యసంఘమువారు తమ సభయందు గావించిన తీర్మా
నమును చయనులవారికి బంపినపుడు వారెందులకు ప్రత్యు
త్తరమియక మూకీభావమును దాల్చిరి? లిఖితరూపముగ
బ్రత్యుత్తరమిచ్చిన దమపై వైశ్యసంఘమువారు తగిన చర్య
తీసుకొందురని భయముచేకాబోలు. పోనిండు తుదకు వీరి
ప్రయత్నమువలన నైదుగురు వైశ్యులను మాత్రమేకదా సం
ఘమునుండి వీరు చీలదీయదలిగిరి? తుదకు వారు సంఘమును
ధిక్కరించి యేమిసౌఖ్యముఁ గౌరవము బొందుచున్నారు?
తాకిక చయనులవారి బోధకులోనై పురోహితు లనాదినుండి
వచ్చెడి జీవనాధారమగు పోరోహిత్యమును బోగొట్టుకొని
యల్లాడుచున్నవారు. ఇవియేకదా తాకిక చయనులవారి గ్రంధ
సమర్థన ఫలములు?

ఇట్లు పరిపరివిధములఁ బరాభవములను పరాజయములను
గాంచి చేయునదిలేక శ్రీకలెక్తరువారికడను బోలీసువారికడను
మేజిస్ట్రేటు వారిసన్నిధిని మావైశ్యులపై లేని నేరములను
మోపి చెప్పి యేదోవిధముగఁ జిక్కులలోనికిఁ దేవలెనని

వైశ్యవిద్యాభానూదయము.

ద్వితీయరంగము.

ఈ రంగము 1932 సం॥ అక్టోబరు నెలలో ప్రారంభమైనది. వైశ్యులనునిందించిన యేపండితునివైశ్యులు సత్కరించరాదని ప్రబోధించుటకై యీ గ్రంథము యొక్క ప్రథమభాగము వెలువడియుండెనో, ఆ పండితునిచర్యలు ఖండించుటకే యీద్వితీయభాగము కూడ బయలుదేరినది. ఈ తూరి ఆ పండితులు యీ పురవైశ్యులలో యిద్దరు మూర్ఖులను మాత్రమే తనవశమునందుంచుకొని నాటకమాడింప గలిగెను. వీరిద్దరిలో మొదటివారు చీదెల్లనరసింహం అనువారును, రెండవారు తివ్వ వెంకటసుబ్బారావు అనువారును. పీఠభయులును జన్మముచేత వైశ్యులైయుండియు వైశ్యులనునిందించిన పండితులకు సహాయభూతులైనిలచి ఆ పండితులచేత తమపేర్లతో కొన్ని కరపత్రములనుప్రచురించి వైశ్యులకు విరుద్ధముగ ప్రచారము సల్పియున్నారు. వీరిపేర్లతో వెలువడినకరపత్రము యీద్వితీయభాగమందు ప్రచురింపబడినది. ఈ నాటకమునకు జవాబుగాయితూరి యీ పురవైశ్యులలో మరికొంత తీవ్రప్రచారముజరిగినది. ఇందుకు సంబంధించిన కరపత్రములు యీద్వితీయభాగమునచేర్చబడినవి. ప్రథమరంగము నందలి ప్రచారము మూలమున వైశ్యులనునిందించిన పండితులవారికి బెజవాడ వైశ్యప్రముఖులీయ బూనిన రూఢ్యములు పారితోషికము ఆగిపోయినవి. ఈ తూరిప్రచారమువలన 16 వ ఆర్యవైశ్యమహాసభ యీ పురమునకాహ్వనింపబడి జయప్రదముగ జరుగుట తటస్థించినది. వైశ్యులను నిందించిన పండితులను గూర్చి మహాసభవారిట్టి తీర్మానమును గావించియున్నారు:—

నె 4 రు తీర్మానము

“ద్రవ్యసంపాదనమే జీవితోద్దేశ్యముగానెంచి శ్రీపుష్పగిరి పీఠాధిపతులయొద్ద, ఆస్థానపండితులుగా వ్యవహరించుచున్నట్టియు, ‘వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచారవ్యవస్థ’ యను గ్రంథమును దురుద్దేశ్యముతో సమర్థింపబూనుచున్నట్టియు మల్లాది రామకృష్ణచయనులుయొక్క చర్యను యీసభవారు నిరసించుచున్నారు. కాన వీరికి వైశ్యులెవరును ఏవిధమైన గౌరవమును చేయరాదని యీసభవారు తీర్మానించుచున్నారు”

ఈ సభాతీర్మానమున కాగ్రహముచెంది ఆపండితులు 21—7—33న యదార్థకథనము” అను పేరుతో ఒకకరపత్రమును ప్రచురించిరి. పీఠాధిపతులు వైశ్యులను నిందించిన వాక్యములు శాస్త్రసమ్మతములై యధార్థమైనవియే అనియు, వానియందు దోషమేమియు లేదనియు, ఆపండితులు యీకరపత్రమునందు తెలిపియున్నారు. దీనికి ప్రత్యుత్తరముగ విజయవాడ వైశ్యులు ఆపండితునకు బహిరంగలేఖ నొకదానిని పంపిరి. ఇందుకు సమాధానము చెప్పటకు ఆ పండితుడు నిరాకరించినందున, ఆయనకు విజయవాడ వైశ్యమహాసభవారు 3—9—33 న 4 దినముల గడువుతో రిజ

స్వర్ణ నోటీసు నిచ్చిరి. ఆ పండితుడు నోటీసును పుచ్చుకొని పోస్టరసీదుమీద సంతకముచేసి పంపెనుగాని, అడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబీయలేక పోయెను. ఈ పండితుని చర్యలను అనుసరించుటకై బృందావననగర వైశ్యులు 29—9—33 న జరిపి ఒకతీర్మానమును గావించిరి. ఈ వ్యవహారమునకు సంబంధించిన విషయములన్నియు యీ ద్వితీయ ప్రకరణమునందు ప్రచురింప బడినవి.

వైశ్యులు గాయత్రీ భ్రష్టులైరినియు, వీరిని సంఘములో తిరిగి చేర్చుకొనుటకు ప్రాయశ్చిత్తముకూడ పనికిరాదనియు, శ్రీ శృంగగిరి పీఠాధిపతులయొక్కయు, బెజవాడ పండితునియొక్కయు వాదమైయున్నది. వైశ్యులు ఆదినుండియు కర్మలను వేదోక్త విధముగ జరుపుకొనుచుండగా, వీరికి వేదోక్త విధానముపనికిరాదనిచెప్పి బ్రాహ్మణులు అడ్డుకలుగజేసి కొన్ని చోట్ల వైశ్యులను బాధించియు, కొన్నిచోట్ల మోసగించియు, కర్మలనుపురాణోక్త విధానముగ జరిపించిరి. ఈ కర్మలోపమునకు ప్రాయశ్చిత్త మవసరమగు నెడల ధర్మవిరుద్ధముగ పురాణోక్తకర్మలను వైశ్యులచేతచేయించిన బ్రాహ్మణులకే ప్రాయశ్చిత్తము జరుగవలెనుగాని చేసిన వైశ్యులకు ప్రాయశ్చిత్తములులేవు. ఈ విషయమై ప్రథమభాగము నె 7 రు. కరపత్రమునందు చర్చ జరిగియున్నది.

ప్రజలకు జ్ఞానమును బాధించి వారిని ధర్మమార్గమున నడిపించవలసిన బాధ్యత పీఠాధిపతులమీదను, బ్రాహ్మణ పండితుల మీదను, నుండగా, తమ విధిని నెరవేర్చక పోగా

వీరు వర్ణద్వేషమును పుట్టించు అక్రమ గ్రంథములను రచించి ప్రచారముచేయుటవలన ప్రజలలో కలవరములకు కారణమగుచున్నది. యతులలోను, బ్రాహ్మణులలోను, సత్యముగను, న్యాయముగను వర్తించువారు యిప్పటికిని చాలమంది కలరు. ఇట్టి సత్రవర్తకులపై ప్రజలకు గల విశ్వాసమును భక్తిని పోగొట్టిన దోషమునకుగూడ పైనదెల్పిన అక్రమ ప్రచారకులు పాత్రులగుచున్నారు. శంకారాచార్యులవారి సాంప్రదాయములోచేరి పీఠాధిపతియై వెలయుచున్న శారదా పీఠస్థులు జరిపిన చర్య యందుకు నిదర్శన మిచ్చుచున్నది. అమెరికాదేశ నివాసినియగు మిల్లరు దొరసానిని ఇందోరు మహారాజుగారు వివాహముచేసికొని యుండగ, ఆ వివాహమునకు శారదాపీఠాధిపతియైన శంకరస్వాములవారు తన యంగీకారము నిచ్చుటయే కాక యీ తెల్లదొరసానికి శర్మిష్ఠా దేవియని హిందూనామకరణము చేసి యీమెను ద్విజాతులైన క్షత్రియులలో చేర్చి యుండెను. క్రిష్టియను మతస్థురాలైన తెల్లదొరసానికి ఒక్క మహారాజకాలములో ద్విజత్వమిచ్చించి యుత్తమక్షత్రియ కులములోచేర్చించిన శంకర పీఠమువారి సాహసమేమని చెప్పవచ్చును? కాని హిందూ సంఘములో బుట్టి, హిందూసంఘమును పట్టుకొని ప్రేలాడుచు మహర్షులను హిందూదేవతల నారాధించుచు బ్రాహ్మణులు కోరినట్లే దానములు, సంతర్పణలు చేయుచు బ్రాహ్మణుల కాళ్ళకడిగి నెత్తినచల్లుకొనుచుండిన వైశ్యులకు మాత్రము ద్విజత్వము నశించుటే? తిరిగి సంఘములో చేరుటకు వీరికి

ప్రాయశ్చిత్తములు కూడ పనికిరాకపోవడమేల? ఔరా! పీఠాధిపతుల మహాత్మ్యము! బ్రాహ్మణుల చమత్కారము! మిల్లరుకన్యపాటియైన వైశ్యులు పనికిరాకపోయిరా? ఈ మిల్లరు కన్యావివాహమునుగూర్చి ది 28—12—29 గల కృష్ణాపత్రికలో యిట్లు తెలుపబడినది. ఈవిషయమై మిల్లరు కన్యచెప్పిన వాక్యములుగూడ వినదగియున్నవి.

“1928 సం॥ మార్చి ది 13 న నేను హిందూమత ధర్మమును స్వీకరించితిని. ఆనాటినుండియు అమెరికా వాసియైన నాన్నిఆన్ మిల్లరుకన్య శర్మిస్తాదేవియైనది. తరువాత 4 దినములకు మావివాహము జరిగినది. నాభర్తగారు శ్రీ ఇందూరు మహారాజాశ్రీ తుకోజీరావు హోల్కార్లుగారు. నేను ఇందూరు మహారాజుని శర్మిష్ఠాభాయిని. నావివాహమునకును, హిందూ మతస్వీకరణమునకును, పీఠాధిపతియైన శ్రీశంకరాచార్యస్వామి యంగీకరించుటతో మాసంకోచములన్నియు తీరిపోయినవి. దానితోమాదాంపత్యబంధము నిరామయము నిర్దుష్టము అయినది. ఇంతవరకు పాశ్చాత్యులవలెన హిందూమతములోని యగ్రవర్ణములలోనికి చేర్చుకొనబడుటకు నేనెఱుదటిదానను. దీనికి హిందూమత పీఠాధిపతి యనుజ్ఞాసంగిరని తెలిసిన తోడనే నేను పరమోత్సాహ మొందితిని.”

ఈవిషయమై ఛాందా పత్రికనుండి ది 28—12—29 కృష్ణాపత్రికయందు యీక్రిందివిధముగ అనువాద మొకటి ప్రచురింపబడినది.

ఒక సాధారణవేశ్యాసంబంధ ఫలితముగ యీమహారాజు సింహాసనమ్యుతుడు గావింపబడెను. దీనిని తప్పించు కొనుటకై యాయన 1926 సం॥న యింగ్లాండు వెల్లెరి. అచ్చటనుండి ప్రాంసు, స్విట్జర్లాండు ప్రయాణము చేసిరి. కాని మనశ్శాంతి కుదురలేదు. తుదకు కాలిఫోర్నియాలో సాన్ ఫ్రాన్సిస్కో దగ్గర మిల్లరు కన్యతో పరిచయముకలుగుట, ప్రేమలాభమును బడయుట, మొదలగు మనోరంజకములైన ఘటనలు జరిగినవి. శ్రీ శారదావీరజగద్గురు శంకరాచార్యుడు స్వయముగావీరికి వివాహసూత్రమును కల్పించి బహిరంగవ్యభిచారముపై ధర్మముద్రవేసెను. ఈ కలియుగంబున ధనమును గుప్పినచో, నే పనికైనను ఊణములో మతగురువుల సమ్మతిని బడయవచ్చును. మిల్లరుకన్యతో జరిగిన వివాహమువలన ప్రాచ్యపాశ్చాత్యఖండముల కైక్యము గూర్చి బడినదను కృత్రిమకారణము గేటిసంఘమునుమోసగింపనేరదు. బహిరంగ వ్యభిచారమును కప్పిపుచ్చుటకై కొందరు జోహుకుములు మహారాజుగారికి మిల్లరుకన్యతో ధర్మశాస్త్రబద్ధముగ వివాహము జరిగినదని వాదించవచ్చును.....ప్రస్తుతము తుకోజీరావుగారికి ధర్మబద్ధముగ వివాహితులైన యిద్దరు మహారాజులు రక్తాశ్రువుల రాల్చుచున్నారు. మిల్లరుకన్య ప్రణయలీల సంగతి చెవినిబడగానే ద్వితీయ మహారాజయైన యిందిరాభాయిగారు అన్న పానములను విడచి విలపించెనన్న విషయముమాకు తెలియనిదికాదు. కాని యేమియు ఫలితము లేకపోయెను. నేటిదనుక ఆయభాగ్య మహారాజిద్వయ

హృదయస్థిమను పరితాపాగ్ని జ్వాలలు దహించివైచుచునే యున్నవి. మహారాజుగారు మాత్రము నిశ్చింతగ ప్రాన్ను దేశములోని కుంజపుంజములమధ్య విల్లరుకన్యతో కేళీవిలాసము సల్పుచున్నారు.”

ఈవిధముగ జరిగినపాశ్చాత్యక్రిస్టియన్ ప్రీవివాహమునకు హిందూపీఠాధిపతులు తమ అంగీకారమునిచ్చుటయేగాక ఆ వివాహమునకు యెందరో బ్రాహ్మణోత్తములు హాజరై సంభావనలనుకూడ గ్రహించి ఆశీర్వాచన పన్నములను వల్లించియుండు రనుటకు సందియములేదు. ఈవసులుచేయుటకు శాస్త్రము అడ్డుపడలేదు. కాని యీపీఠాధిపతులును, కొందరు బ్రాహ్మణ పండితులును, వైశ్యులను, హిందూసంఘములో చేర్చుకొనుటకు శాస్త్రములో ప్రాయశ్చిత్తముల కాన్పించుటలేదని ధైర్యముగా వల్కుచున్నారు. వైశ్యులిట్లు స్వమతస్థులచేతను, పరమతస్థులచేతను నిందింపబడుటకు కారణము విద్యాలోపమే అయియున్నది. ఈరహస్యమును గుర్తెరిగియే వైశ్యవిద్యా వ్యాప్తికి ప్రథమమునుండియు స్వార్థపరులైన బ్రాహ్మణులు అడ్డు తగులుచు, వైశ్యుల ధనప్రవాహమును అన్నసత్రముల మీదకును, బ్రాహ్మణ సమారాధనలమీదకును, దేవాలయోత్సవాదుల పైకిని మరలించుటకు కారణమైనది. కాని అంధకారమెంతకాలము నిలచియుండును? చీకటి 15 దినములే గదా ! వైశ్యులను అజ్ఞానావస్థలో యెంతకాల ముంచగలరు? భానూదయమగుటతోడనే తమస్సు పలాయన మగుచుండుట లేదా? విద్యాభానూదయ మగుచుండ అవిద్యాతమస్సు అస్త

మించక యుండునా ? అల్లదిగో, వైశ్యవిద్యాభాను డుదయించినాడు. వైశ్యులు నిద్రమేల్కొనుచున్నారు. ఇకను పీఠాధిపతుల అక్రమ ప్రవర్తనలుగాని, స్వార్థపరులైన పండితుల మాయలుగాని, యికను వైశ్యజాతిని మోహపరుప జాలవు. అజ్ఞానదాస్యమునుండి వైశ్యులు విముక్తులుకావలెనని కోరుచో వానికి రెండుమార్గములు మాత్రమే కలవు.

1. దానము లన్నింటిలోను విద్యాదానమే శ్రేష్ఠమని శాస్త్రము బోధించుటచే యికముందు ఏవైశ్యు డెట్టిదానమును చేయదలచుకొన్నను దానిని వైశ్యవిద్యానిధికే సమర్పించవలెను. దానములను స్వీకరించుటకు వర్ణభేదము పాటింప నక్కరలేదు. దానపరిగ్రహణమునకు కొన్ని సంగణములు మాత్రమే అవసరము. ఇందుకు సంబంధించిన శాస్త్ర ప్రమాణములు ప్రథమరంగము 10 వ కరపత్రములో చర్చించబడియున్నవి. కాన దానములను కట్టుటకు వైశ్యులు అసర్దులు కారు. బ్రాహ్మణులు గ్రహించు దానములకును, వైశ్యులు గ్రహించు దానమునకును ఒక ముఖ్యభేదముకలదు. బ్రాహ్మణులు గ్రహించు దానద్రవ్యము తమ స్వలాభమునకే వినియోగించుకొనుచున్నారు. కాని వైశ్యులు గ్రహించు ద్రవ్యములు తమ స్వలాభమునకు వినియోగించక, వైశ్యవిద్యానిధికే సమర్పించబడును. కాన దీనికి ప్రతిగ్రహదోషము కూడ లేదు. ఇట్టి దానములు దానపరిపాలనము క్రిందకు వచ్చునగాని, దానప్రతిగ్రహము క్రిందకు రాజాలదు. ఒక చేతితో

గ్రహించినదానమును, మరియొక చేతితో విడుదలచేయుటయే యీదానములయొక్క ఉద్దేశ్యము.

ఈప్రకారము దానములనుగ్రహించి విద్యాపోషణకై వినియోగించి మార్గదర్శకులైన “వైశ్యపుష్కరదానప్రతిగ్రహ సమితి” వారు వందనాస్తులగుచున్నారు. ఈ సంవత్సరమున జరిగిన కృష్ణాపుష్కరమునందు విజయవాడపురమున యీ సమితి యేర్పడి వైశ్యతీర్థయాత్రికులవలన దానములను పరిగ్రహించి వైశ్యవిద్యాసంస్థలకును, హరిజనవిద్యాపోషణకును, బ్రహ్మవిద్యావ్యాప్తికిని, ఆద్రవ్యమును వినియోగించుట మూలముగా దానపరిపాలనమును చక్కగ జరిపియున్నారు. దానమును చేయుటకంటె దానమునుగ్రహించి సద్వినియోగ పరచుటయే శ్రేష్ఠమని శాస్త్రము బోధించుచున్నది. ఎట్లన—

దానపాలనయోర్మధ్యే దానాచ్చ్యయోఽను పాలనం |
దానాత్సర్వమవాప్నోతి పాలనాదచ్యుతంపదం ||

అనగ, దానముచేయుట, దానమునుగ్రహించి సక్రమముగ పరిపాలించుట అను యీ రెండుకార్యములలో దానముకంటె పాలనమే శ్రేష్ఠము. దానమువలన ఊకేకమైనస్వర్గముచూత్రమే లభించును. కాని పాలనమువలన శాశ్వతమైన బ్రహ్మలోక ప్రాప్తికలుగును అని అర్థము. వైశ్యులు దానములను గ్రహించి విద్యావ్యాప్తికొరకు సద్వినియోగపరచుట దానపాలనము క్రిందికివచ్చును. కాన శాశ్వతబ్రహ్మలోకప్రాప్తిని కలిగించు దానపాలనముకూడ వైశ్యులకు కర్తవ్యమగుచున్నది. పైన తెల్పిన పుష్కరదాన ప్రతిగ్రహసమితివారి దానప్రతిగ్రహ

విధానమును, దానపాలన విధానమును ప్రతిగ్రామములోను ప్రవేశపెట్టి అమలుజరిపినచో వైశ్యవిద్యానిధికి యెంతయో ధనము సేకూరగలదు. అప్పుడు ధనాభావముచేత వెనుకబడి యున్న వైశ్యవిద్య త్వరలో వ్యాప్తిసొంది తన్మూలమున వైశ్యులు విద్యావంతులై అజ్ఞానదాస్యమునుండి విముక్తులు కాగలరనుట నిస్సందేహము.

ఈశ్వర సృష్టిలో విచిత్రమొకటి కాన్పించుచున్నది. సాధారణముగా ధనవంతులకు బిడ్డలు లేకపోవుటయు ధన హీనులకు బిడ్డలు అధికముగ కలుగుటయు తటస్థించుచున్నది. తన ధనమును ఖర్చుపెట్టుటకు సంతానములేదని ఒకవైపున ధనవంతుడు కృశించుచుండగా సంతానమధికమై పోషించుటకు ధనములేక మరియొకవైపున బీదవాడు బాధపడుచున్నాడు. ధన వంతునకు ధనముండియు ఖర్చుపెట్టుటకు బిడ్డలులేరు. బీదవానికి బిడ్డలుండియు పోషించుటకు ధనములేదు. ఈశ్వర సృష్టిలో ధనవంతుడు ఒకవైపునను ధనహీనుడు మఱియొక వైపునను దుఃఖపడుచునే యున్నారు. ఇట్లు యుభయుల దుఃఖము నివారణము కాగలమార్గమొకటి అన్వేషింపబడ వలసియున్నది. ధనవంతులకు సంతానము లేకపోవుటచే దత్తతచేసికొన గోరువారు స్వగోత్రము నుండియో, అన్య గోత్రము నుండియో బిడ్డలను తెచ్చుకొని వారిని దత్తత చేసికొని వంశక్షయము కాకుండ చేసికొను చున్నారు. ఇట్లు దత్తుచేసుకొను విషయములో కేవలము ధనము గోత్రము, అందము, వీనినే ధనవంతులు చూచుకొని పుత్ర

లను గ్రహించుచున్నారని, ఆపుత్రులయొక్క గుణగుణములనుగాని, విద్యాబుద్ధులనుగాని ఆరోగ్యస్థితినిగాని ఆలోచించి గ్రహించుటలేదు. ఈకారణముచే దత్తపుత్రుడు యింటికి వచ్చినదిమొదలు యీతడు తన దత్తపుత్రుడయొక్క భోగభాగ్యములకు రుచిమరిగి గారాబముగపెరికి, పాతశాలకుపోక, దుస్సంగత్యమునకులోనై ధనమంతను దుర్వ్యయముచేసి విరోధములను పెంచి తల్లిదండ్రులను కోర్టులకెక్కించి దత్తవంశము వారి కీర్తిని చెఱచుట సంభవించుచున్నది. ఇట్లందరో ధనికులు తమ దత్తపుత్రులవలన దుర్భరకష్టములకు పాలైన సంగతి లోకవిదితము. కాని యీ బాధనుండి తప్పించుకొని సుఖపడుటకు మార్గములేకపోలేదు. దత్తుచేసుకొనదలచిన ధనవంతులు తన గోత్రజాడు కాకపోయినను, అన్యగోత్రముల యందుగల గుణవంతులైన బీదబాలురను స్వీకరించి, ఉన్నత విద్యయందు వారికి సుశిక్షణము నిప్పించి, సద్వృత్తిని కల్పించుచో దత్తపుత్రులవలన ఉభయకుటుంబములు తరించుట కవకాశముండును. మఱియు యిందుమూలమున దేశమునకు కూడ అభ్యుదయము ప్రాప్తించును. కాన యిట్టి శ్రేయస్సు సిద్ధించుటకుగాను యీ క్రిందివిధానము అవలంబింప తగియున్నది. వైశ్యులలో సంతానములేని ధనికుల జాపితాయొకటియు, సంతానము అధికముగానుండి బిడ్డలపోషణ భారమును సహించలేకయున్న దక్షిణులజాపితా యొకటియు తయారు చేయవలెను. అప్పుడు మొదటిజాపితాలోని ధనవంతులు రెండవజాపితాలోని బీదవారి పుత్రులను వారివారి

విద్యా గుణశక్తులను పరీక్షించి దత్తుచేసుకొని ఆదత్తపుత్రులకు ఉన్నతవిద్యా శిక్షణమూలమున వారిని అభివృద్ధికితెచ్చి తమ వంశములను నిల్పుకొనవలెను. ఇది నిర్బంధముగాని ఐచ్ఛికముగాను. ఇట్లు దత్తుజరుపుకొను విషయములో ధనవంతుడు శేవలము ఒక పుత్రునే దత్తుచేసుకొనవలెనను నిర్బంధము నుండనక్కరలేదు. తన కుటుంబమును నిలువజెట్టుకొనుటకును బీదకుటుంబములను పోషించుటకును సాధనభూతమైన యీ దత్తతయందు ఒకరినిగాని, ఒకరికంటె అధికముగాగాని పుత్రులను గ్రహింపవచ్చును. మఱియు, పుత్రులతోపాటు పుత్రికలనుగూడ దత్తుచేసుకొని వారికి విద్యనేర్పించి ఉత్తమస్నాతకులకు వారిని కన్యాదాన మొనరింపవచ్చును. ఈపద్ధతివలన ధనవంతులు తమ వంశములను నిలువజెట్టుకొనవచ్చును. బీదల కుటుంబములను పోషింపవచ్చును. అయితే దత్తపుత్రులకును దత్తపుత్రికలకును విధిగా విద్యనేర్పించవలసిన నిర్బంధముండవలెను. ఈవిధముగ వైశ్యులలో విద్యసులభముగ వ్యాప్తము కాగలదు. మఱియు, ప్రజలను పీడించి పిప్పిచేయుచున్న ఆర్థికసమస్యయు, సునాయాసముగ పరిష్కరింపబడును. మఱియు, యీ విధానమువలన సంతానములేని ధనికుల ధనము వ్యర్థముగా వారసులు హరించుటకుగాని, సోమరులను పోషించు అన్నసత్రములకు వినియోగపడుటగాని, జూదము, సురాపానము, వ్యభిచారము మున్నగు దుర్వ్యసనముల క్రింద ఖర్చుపడుటగాని, సంభవింపక వైశ్యవిద్యాభివృద్ధిని, వంశపారీ

శుద్ధ్యమునకును, సద్వినియోగపడగలదు. ఇది మొదటి మార్గము.

[2] ఇకను వైశ్యుల విముక్తికి రెండవమార్గము ఏది అని విచారించ బడవలసియున్నది. వైశ్యుల గృహములలో నిత్యము జరుగు శుభాశుభకర్మలను వైశ్యపురోహితుల చేతనే జరిగించవలసి యుండును. యువకులు బహిరంగ సభలలో యంతగంభీరముగ నుపన్యసించి, తీర్థానములు కావించినను, యిండ్లలోని ముసలివాండ్రును, స్త్రీలును పురోహితులుచేప్పు మాటలకు విలువనిచ్చెదరుగాని, సభాతీర్థానములకు వారు లోబడి నడుచుకొందురనుట కల్ల. కాన కర్మముల నడక యంతయు యిండ్లలోని ముసలివాండ్ర యొక్కయు, స్త్రీల యొక్కయు ఆధీనమై యున్నది. వీరలు తిరిగి పురోహితుల వశపర్తులై యున్నారు. ఈ కారణమువలన యువకులు కోరు సంఘ సంస్కరణములు గృహములలో ప్రవేశింపవలెనన్న పురోహితులు మనకు వశపర్తులై యుండవలెను. అట్టిది సంప్రాప్తము కావలెనన్న స్వకుల పౌరోహిత్యము తప్పక యుండవలెను. అనగా వైశ్యపురోహితులు అనేకులు తయారు కావలసియున్నారు. ఈ కార్యమును నెరవేర్చుటకై గుంటూరులో వైశ్య గురుకులాశ్రమము సిద్ధముగా నున్నది. కాని ప్రస్తుతస్థితిలో అచ్చటికిపోయి విద్యనభ్యసించువారి సంఖ్య బహుస్వల్పముగా నున్నది. ఇదివరకు షోడశకర్మలను నేర్చుకొని పరీక్షలలో కృతార్థులై సమర్థులైన వైశ్య పురోహితులు కొందరిప్పుడు కలరు. కాని వీరిచేత వైశ్యులు

పౌరోహిత్యమును జరిపించుకొనుటకు వెనుకాడుచుండుటచేత వైశ్యపురోహితులు తమవృత్తిని విరమించుకొని వర్తకుల యొద్ద గుమాస్తా పదవులను సంపాదించుకొని యెట్లనో జీవనముచేయుచున్నారు. ఈ లోపము నివారణయై పెక్కుమంది వైశ్యపురోహితులు తమూరగుటకును, తయారైవచ్చిన పౌరోహితులచేత వైశ్యులు తప్పక పౌరోహిత్యమును జరిపించుకొనుటకును వీలగునట్లు ఒకవిధానము కనిపెట్ట బడవలసి యున్నది.

ఇందుకుగాను పౌరోహిత్యమునకు కావలసిన షోడశ కర్మలను సంగ్రహపరచి యిప్పటి పరిస్థితుల కనువగు మార్పులతో రెండుసంవత్సరముల విద్యా విధానము నేర్పాటు చేయించవలసి యుండును. ఇప్పుడున్న కర్మకాండ బాహుళ్యముగ నున్నది. అందువలన కర్మలను చేయించు పురోహితునకు, కర్మలనాచరించు గృహస్థులకును విసుగుపుట్టి కర్మల యందు భక్తిశ్రద్ధలు తరిగిపోవుట తటస్థించు చున్నది. మతియు ఆచరింపబడుచున్న కర్మకాండ అర్ధరహితముగా గ్రహింపబడుచున్నది. ఇందుమూలమునకర్మలు అంధప్రాయముగను,వినువుతోను జరుపబడి జ్ఞానశూన్యములగుచున్నవి. కాన కర్మవిధానముయొక్క బాహుళ్యమునుతగ్గించి ఆస్థానమందు భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములను ప్రవేశపెట్టుట అవసరమగును. ప్రతిపురములోను30గృహములకొకపురోహితునిచొప్పునలెక్కవేసియాపురమునకందరు పురోహితులు కావలసి యుందురో నిర్ధారణ చేయవలెను. ప్రతిపురమునందు వైశ్యసంఘముకటి యేర్పాటు

యీ పోరోహిత్యపరిపాలనా కార్యభారమును వహించవలెను. వైశ్యగురుకులాశ్రమమునందు 2 సంవత్సరములలో షోడశకర్మలను నేర్చుకొని పరీక్షలలో నుత్తీర్ణులై వచ్చు ప్రతి వైశ్య పురోహితునకు నెల 1కి 25 రూపాయలు చొప్పున జీతమిచ్చి వానివలన పోరోహిత్యము చేయించుకొనెదమని పురవైశ్యులు 3 సం॥ గ్యారంటీనిచ్చి విద్యార్థులను గురుకులాశ్రమమునకు బంపి విద్య నేర్పింపవలెను. ఇందుకు పోరోహిత్య ఘండును వసూలు పరచవలసియున్నది. ధనవంతులు నెల 1కి రు 2-0-0 మధ్యములు నెల 1కి రు 1-0-0, బీదవారు నెల 1కి 0-8-0 చొ॥ పోరోహితున కిచ్చుటకు యేర్పాటుచేసి, 30 గృహముల వారు కలసి పురోహితునకు నెల 1కి రు 25.0-0 చొ॥ జీత మిచ్చునట్లు కట్టుబాట్లుచేసి తమగృహములలో జరుగు సమస్త శుభాశుభ కర్మలను యీపురోహితునిచేత జరిపించుకొనుటకు సంసిద్ధులు కావలెను. ఈ రు 25-0-0 జీతముకంటె గృహస్థులు పురోహితునకు యేవిధమైన పారితోషికము నియ్యనక్కరలేదు. ఉపనయన వివాహాది శుభకార్యములను అభిక్రాంతి అవరక్రియలను ఉచితముగ జరిపించుకొనవచ్చును. ఇట్లు 3 సం॥ గ్యారంటీచేసి పిమ్మట యీ నెలజీతముల పద్ధతిని కొనసాగించుటకు గాని లేక మామూలువచ్చు బళ్ళపద్ధతి ప్రవేశపెట్టుటకు గాని అవకాశముండవలెను. ఈప్రకారము నెల 1కి రు 25.0-0 చొ॥ పురోహితునకు జీతమిచ్చెదమని గ్యారంటీలతో ప్రతి యూరినుండియు పోరోహితులను తయారుచేయించునిమిత్తము గృహస్థులనుండి దరఖాస్తులను తీసికొనియు మరియు విద్యార్థు

లనుండి ఒడంబడికలను వ్రాయించుకొనియు వీరిని గురుకులాశ్రమమునకు పంపవలెను. ఈపద్ధతివలన పురోహితులకు నెల జీతములు వచ్చుటయేగాక వీరికి అన్నవస్త్రముల కొరవకూడయుండనేరదు. ఎట్లన, వీరు అన్నశ్రాద్ధములయందు భోక్తలుగ నుండియు, నోములు వ్రతములయందు ఆరాధ్యులుగ నుండియు భోజనములను వస్త్రములను ఉచితముగ సంపాదించుటకు వీలగును. మరియు, వీరిభార్యలు ముతైదువులుగను, వీరి బిడ్డలు బ్రహ్మచారులుగను, గృహస్థులయిండ్లలో యేర్పాట్లు చేసుకొని అన్నవస్త్రములను సంపాదించగలుగుదురు. ఈప్రకారము ప్రతి పురోహితుడును తన కుటుంబమునకు కావలసిన అన్నవస్త్రములను ఉచితముగ సంపాదించి నెలజీతము క్రింద వచ్చు రు 25 రూపాయలు నిలవయుంచుకొనవచ్చును. ఈవిధముగ కూడ యిప్పుడు వైశ్యయువకులలోగల నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారము కాగలదు. సామాన్యముగ ఇప్పుడు బి.ఎ; ప్యాసుఅయినవారికంటె ఈపురోహితులే, హెచ్చుసంపాదనచేయగలరు. ఇంతేగాక యీపురోహితులుగృహస్థులచేకాళ్ళు కడిగించుకొని వందనములకు పాత్రులగుటచే పురోహితవృత్తికి సర్కారునాకరీ వృత్తులకంటె అధిక గౌరవమే కలుగును. మరియు, యీపురోహితులు స్వవర్ణస్థులగుటచే గృహములలో మనము ప్రవేశపెట్టింప నెంచిన సంస్కారములను, మార్పులను, వీరిద్వారా సులభముగ యిండ్లలో చొప్పింపవచ్చును. కాన వైశ్యులను హీనులనుగా జూచు అనుభవ దాస్యమునుండి వైశ్యులు త్వరలో విముక్తి కాగలరు.

ఈస్వకుల పోరోహిత్యముమూలముననే బ్రాహ్మణులలో నియోగి శాఖవారును, వైష్ణవసాంప్రదాయకులును, శైవసిద్ధాంతమును, విశ్వబ్రాహ్మణులును, కమ్మవారును, పద్మసాలీలు మున్నగువారును అన్యదాస్యమునుండి విముక్తులై శీఘ్రముగ స్వ సంఘాభివృద్ధిని పొందగలుగుటకు నీలైనది. అట్లనే వైశ్య వర్ణమువారుకూడ స్వకుల పోరోహిత్యమును వెంటనే అమలు నందుంచుటకు ప్రయత్నములు చేసినగాని, వైశ్యులు సంకరులైనారనియు, అందువలన నీరికి ప్రాయశ్చిత్తములు లేవనియు, వాదించు బ్రాహ్మణులయొక్కయు, పీతాధిపతులయొక్కయు దాస్యమునుండి విముక్తులై యిదివరలో కోల్పోయిన స్వసంఘ గౌరవమును తిరిగి సంపాదించగలరు. ఇట్లు వైశ్యులు దాస్య విముక్తులగుటకు నూచింపబడిన రెండుమార్గములలో మొదటి మార్గమును అనుసరించుటవలన వైశ్యులకు దానధర్మ ప్రతిగ్రహాధికారములుగలిగి విద్యానిధి పెంపొంది వైశ్యులలో విద్యవ్యాపించి తక్కినవర్ణములవారికి దేశమునందుగల గౌరవముకంటె అధికగౌరవమును వైశ్యులు సంపాదించగలరు. రెండవమార్గమును అవలంబించుటవలన పోరోహిత్యము వైశ్యులచేతిలోని కేవచ్చి బ్రాహ్మణులు కావించు అగౌరవము నుండి వైశ్యులు తప్పించుకొనుటయేగాక వీరిసంఘము మిక్కిలి పవిత్రమతముకాగలదు. మఱియు ప్రస్తుతము వైశ్యులకు పోరోహిత్యమును జరుపుచున్న బ్రాహ్మణ పురోహితులు షోడశకర్మలో, పరీక్షలనిచ్చినవారుకారు. ఒక విద్యాలయము నందు సుశిక్షను పొందినవారునుకారు. సంస్కృతభాషాజ్ఞా

మునూలేదు. ఇందువలన మంత్రములు చెప్పనప్పుడును కర్మలను చేయించునప్పుడును అనేక పొరపాట్లుజరిపి పుణ్యము నకుబడులు యెదురు పాపమును తెచ్చిపెట్టుచున్నారు. కాని స్వకుల పురోహితులు గురుకులాశ్రమమునందు యధావిధిగ సుశిక్షితులై పరీక్షలయందు ఉత్తీర్ణులుకావలసిన అవసరముండుటచే పైనదెల్పిన రోషములకు అవకాశముండనేరదు. ఈరెండు మార్గములును సిద్ధించుటవలన వైశ్యులు తక్కినవర్ణములతో పాటు ఆత్మగౌరవమును, ఆత్మస్వాతంత్ర్యమును పొంది వర్ధిల్లదరనుట అతిశయోక్తికాదు.

కాని కొందరు వైశ్యులకు యీమార్గములు రుచించుట లేదు. వైశ్యులను దూషించిన బ్రాహ్మణులపైనను పీతాధిపతుల పైనను కక్షవహించి వారియెడల ప్రతిక్రియలను జరిపి సాధించవలెనని కోరుచున్నారు. కాని యీపద్ధతి శ్రేయస్సును సమకూర్చజాలదు. నిందించినవారిపై నిందింపబడినవారు ఆగ్రహము చెందుట ఈశ్వరసృష్టియందు సహజముగ జరుగుచునేయున్నది. జీవులకు యీపద్ధతి సహజమేయైనను, యియ్యది పురోవృద్ధికి ప్రతిబంధకమే యగును. వైశ్యులు సంకరులైనారని దూషించు బ్రాహ్మణులపై రోషమును, ఆగ్రహమును జూపనెంచు వైశ్యులు ఆరోషమును తమ విద్యాలోపముపై జూపి దానిని నాశ మొనర్చుటకు కావలసిన విద్యను సంపాదించుటలో ప్రయత్నశీలురగుట ఉత్తమము. రోషావేషమువలన ఉద్భవించిన నూతనశక్తిని నిర్మాణకార్యక్రమమునందు వినియోగించినచో తమవర్ణమునకేగాక అన్నివర్ణములకును శ్రేయస్సు

గలిగించిన వారగుదురు. విద్యలేకపోవుటచేతనే అన్యలచే వైశ్యులు అగౌరవింపబడుచున్నారని తెలిసికొని అట్టి దాస్య విముక్తిచ్చు పైనదెల్పిన రెండుమార్గములను చేపట్టుటకై వైశ్యులు సంసిద్ధులు కావలసియున్నారు.

వైశ్యులు కర్మభ్రష్టులై సంకరులైనారని వాదించు బ్రాహ్మణపండితులు డబ్బుపుచ్చుకొని వేదములను బోధించుట, ముందుగనే నెల జీతములను కరారుచేసికొని గీతాశాల తేవములుచేయుట, డబ్బుయిచ్చినగాని సభలలో ఉపన్యసించమని చెప్పుట, యిత్యాది భావములతోకూడిన ప్రవర్తనము ధర్మశాస్త్రవిహితమైనదియా? లేక ధర్మవిధ్వంసకరమైనదియా? శాస్త్రదృష్ట్యావేదవిక్రయము బహు అపవిత్రమైన విషయము. ఈవిషయమునుగూర్చి యీ గ్రంథముయొక్క ద్వితీయరంగములోని ప్రచురణమును చూడుడు. వేదవిక్రయమునకు ప్రాయశ్చిత్తమేలేదుగదా! ఈవిషయమునుగూర్చి విచారణ సల్పుటకు బదులు వైశ్యులవరో పురాణోక్త కర్మలుచేసినారను నెవమున వీరికి ప్రాయశ్చిత్తములుకూడ పనికిరావని పీఠాధిపతులు గ్రంథములనురచించుటయు, పీఠస్థుల నుండి నెలజీతములు పుచ్చుకొని జీవనమును గడుపుకొను బ్రాహ్మణ పండితులు దీని నామోదించుటయు, యీపండితులను పురస్కరించుకొని వీరి సిద్ధాంతమును బలపరచుచున్న

(1) అద్దేపల్లి వెంకటపుయ్యశ్రేష్ఠిగారు, (2) చీడేశ్వర సరిసింహంగుప్త, (3) తవ్వీ వెంకటసుబ్బారావుగూర్తగార్లు వైశ్యులకు విరోధముగవాదించుటయు కడుచోద్యముగనున్నది.

వైశ్యులమీద నాగోపింపబడిన సాంకర్యదోషమును, కర్మ భ్రష్టత్వమును, ప్రాయశ్చిత్తానర్హతయు, యిత్యాదిదోషములను ఋజువుచేయవలసినదని బ్రాహ్మణపండితులకు విజయవాడ వైశ్యమహాసభతరఫున బహిరంగలేక యొకటియు, రిజస్ట్రు నోటీసుయొకటియు జారీచేయబడియున్నను, ఆ బ్రాహ్మణ పండితులుగాని, వీరిని పురస్కరించుకొని ప్రతివాదముచేయు చున్న వైముగ్గురు వైశ్యసోదరులుగాని యేలప్రత్యుత్తరమీయ జాలకపోయినో గోచరించుటలేదు. బ్రాహ్మణులు వేదవిక్రయమును జరుపుటకుంటే, వైశ్యులు పురాణోక్త కర్మలనాచరించుట అధికదోషమా? వేదవిక్రయలగు బ్రాహ్మణులకు అవసరములేని ప్రాయశ్చిత్తములు, పురాణకర్మల నాచరించు వైశ్యులకుమాత్ర మెట్లవసరములయ్యెనో పైనదెల్పిన బ్రాహ్మణ పండితులును, వైశ్యసోదరత్రయమును సమాధానము చెప్పవలసియున్నారు. అడిగేవారికి చెప్పేవారు లోకువ. అట్లనే, విద్యావంతులైన బ్రాహ్మణులకు విద్యలేని వైశ్యులలోకువకాక తప్పదు. ఎంతకాలము వరకువైశ్యులు తమవర్ణస్థులకు విద్య చెప్పించక అజ్ఞానదశలో నుంచెదరో అంతవరకు బ్రాహ్మణులు నాయుదూషణవాక్యములకును బోధించు శుష్టవేదాంతములకును వైశ్యులువిశ్వాసముచూపివారిదాస్యములోనుండకతప్పదు. కాన అట్టి అజ్ఞానమును నిర్మూలమొనర్చునట్టి విద్యను వైశ్యులలో ఉచితముగను నిర్బంధముగను (Free and Compulsory)* సర్వత్ర వ్యాప్తిచేయించవలసిన బాధ్యత సంఘము వారిపై నిలిచియున్నదనుట నాయకులు మరువరాదు. ఈవ

స్వమును గ్రహించక ఎటుట కాన్పరెనులను జరిపి ఆచరణలో పెట్టనట్టి ఎన్ని పాడితీర్మానములను కావించినను నేలను విడచి సాముచేసిన చందముగను. మరియు, బూడిదలో నేయిపోసిన కరణియగును. కాన వైశ్యులకు విద్య అవసరమగుచున్నది. విద్యకావలెనన్న ధనమవసరము. వేడుకలు, ఉత్సవములు, సప్తాహములు, యజ్ఞములు, బ్రాహ్మణ సంతర్పణలు, దేవాలయ మరమ్మత్తులు, యాపేర్లతో యాచకమునకు బయలు దేరువానికి వైశ్యులు ధనమును వెదజల్లెదరుగాని పరదాస్యము నసింపజేసి సర్వస్వాంత్ర్యమును సర్వసంపదల నొనగూర్చు విద్యవిమిత్రమై యెంతకారవనీయులు వచ్చి ప్రార్థించినను ఒక్కవైసాగూడ ముష్టివేయరన్నవిషయము అందరకును ఎఱుకయే కాన వైశ్యులు దానములను గ్రహించి విద్యానిధిని పెంపుచేసి తమవర్ణస్థులకు విద్యాదానముచేయించి పుణ్యమును కట్టుకొన నలసియున్నారు. దానములను గ్రహించి స్వంతమునకై ఉపయోగించుకొనుటలో పరిగ్రహదోషముండునుగాని, దానమును గ్రహించి విద్యానిధికై తిరిగి యిచ్చివేయుటలో ఎట్టి దోషములేకపోగా పైనదెల్పిన శాస్త్రవచనమును బట్టి శాశ్వత బ్రహ్మలోకప్రాప్తి కలుగుననుట నిశ్చయము. కాన వైశ్యుల విముక్తికి విద్యానిధికై దానముల పట్టుట మొదటి మార్గము. పౌరోహిత్యమును చేబూని స్వసంఘ గౌరవమును, స్వాంత్ర్యమును సంపాదించుట రెండవమార్గము. ప్రస్తుతపరిస్థితులలో యీరెండు మార్గములను విడిచి లేక్కిన మార్గములలో బడి ఎన్నితలు లుపడినను వైశ్యవేదోక్తక్రియావిచార వ్యవస్థపంటి

ద్వితీయరంగమునకు సంబంధించిన

కరవత్రములు

సం 1 రు క ర వ త్ర ము.

వైశ్యమహాశయులకు విజ్ఞాపనము.

బెజవాడ వరక బృందమునకు ఒక మసవి అను శీర్షకతో ది 16—10—32 తేదీన ఒక కరవత్రము తెలువడి తదనుసరణముగ వరకులందరు కొత్తగుళ్ళలో సమావేశమై, మల్లాది రామకృష్ణ చయనులవారి అధ్యక్షతక్రింద జరుగుచున్నసభలో పాల్గొనుచు, వారివలన ధర్మోపదేశములను పొందుచు, వారిని సత్కరించుచున్నారు. “వైశ్యులు వర్ణసంకరులయినారు” అని వ్రాయబడిన గ్రంథమును సమర్థించుచు, యీ చయనులవారు మన వైశ్యబృందమును యిదివరలో దూషించియుండిరి. యిట్టివారితో ఎట్టి సంబంధమును కలుగజేసికొనగూడదని యిదివరలో ఆర్యవైశ్యమహాసభా తీర్మానములు అయియుండెను. ఇట్టిస్థితిలో సదరు చయనులవారిని, యే విధముగను ఆర్యవైశ్యులు గౌరవించరాదని కాబడిన వైశ్యమహాసభవారి తీర్మానమును తిరిగితమకు జ్ఞప్తికి తెచ్చుచున్నాను.

బెజవాడ, .
ది 16—10—32.

ఇట్లు,

కొట నాగభూషణం.

వారనియు, మొదలగు నీచ వాక్యములతో వ్రాయడియున్న “వైశ్య వేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థ” అను గ్రంథమును పురస్కరించుకొని ఈ మల్లాది రామకృష్ణ చయనులవారు ఇది వరలో వైశ్యులను బహిరంగముగ దూషించియుండిరి. ఈ కారణముచే, గుంటూరులో ఆర్యవైశ్య మహాసభవారు సమావేశమై చయనులవారి చర్యను ఖండించుచు, వారికి వైశ్యులు ఎట్టి సత్కారములను చేయరాదనియు, వారు కావించు యుపదేశముల నెవరును గ్రహించరాదనియు, వారితో ఎట్టి సంబంధముగాని, జోక్యముగాని కలుగజేసికొన రాదనియు, తీర్మానించియుండిరి. ఇప్పుడు క్రొత్తగుళ్ళలో చయనులవారు కావించుచున్న మతబోధయందు వైశ్యులు పాల్గొనరాదని, వైశ్యులతరపున యొక విజ్ఞాపనము వెలువడి, ఒక అపూర్వమైన సంఘటనమును గావించియున్నది. చయనులవారియందు తమకెట్టి విశ్వాసమును లేదనియు, వారిని సత్కరింపరాదనియు, వారివాక్యములను శ్రవణమొనర్ప రాదనియు, 17వ తేదీన జరిగిన సభలో యొకతీర్మానము ప్రతిపాదించబడి ఏకగ్రీవముగ నామోదించబడియున్న సంగతి తమకు తెలిసియే యున్నది. ఈ చయనులవారు, ద్వీజులలోచేరిన వైశ్య సంఘమును దూషించి యుండుటగాక, అవతార పురుషులని ఖండఖండం తరములందు పూజింపబడుచు, సర్వ మతములవారి యఖండ గౌరవమునకు పాత్రులగుచున్న మహాత్మాగాంధీగారినికూడ వ్యక్తిపరముగ నిందించుటలో వీరు దిట్టయగుచున్నారు. వెనుక శారదా చట్టమును ప్రతిఘటించు విషయమై, ఈ చయను

బృందమువారు ఎవరి యండనుజేరి, ఎవరిని మహామహులని కొనియాడియుండిరో, అట్టి పండిత మదనమోహన్ మాలవ్యా వంటి బ్రాహ్మణ శిష్టాచార నిష్ఠాగరిష్ఠుని సహితము, వీరిప్పుడు దూషించుటకు వెనుకాడక యున్నారు. ఈ చయనుబృందము వారు స్వార్థపరులై చీటికిమాటికి వైశ్యసంఘమువారిని, ఆశ్రయించుచు, వారిని లోబర్చుకొని వారివల్ల అన్నసత్రములను వేయించుకొనియు, వారిచేత గుట్టు, గోపురములకును, పులిహార నివేదనులకును, డబ్బు ఖర్చుపెట్టించియు, విందుల నారగించుచు, వైశ్యులను బాత్రిగా విద్యాశూన్యుల గావించి వారిని తమ పలుకబడిలో నుంచుకొని అణగద్రొక్కి యుంచు వారు.

వైశ్య వర్ణముపై, చయనులవారును, వీరి యనుచర బ్రాహ్మణ బృందమువారును ఆరోపించియుండిన, వర్ణసంకర దోషము పైన దెల్పిన “వైశ్య వేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థ” యను దూషణగ్రంథముపై నాధారపడియున్నది. ఈ గ్రంథమును చయనులవారు మండనమొనర్చి యుండుట చేతను, వీరు ఆంధ్రదేశములో ప్రఖ్యాతపండితులగుటచేతను, వైశ్యులపై మోపబడిననింద దేశము నందంతటను నలుదెసల వ్యాపించి, వీరి బోధలు వైశ్యుల పరువు ప్రతిష్ఠలకు భంగకరములగుటకు హేతుభూతములైయున్నవి. ఈకళింకమిట్లుగ్రంథరూపేణ శాశ్వతముగ నిలచియుండుటకు, యేపవిత్ర హృదయుండగు వైశ్యుడును సమ్మతింపజాలడు. ఇట్టి స్థితిలో చయనులవారిపై కేవల మొకయవిశ్వాస తీర్మానమును గావించి ప్రకటించినంత

మాత్రమున వైశ్యుల కలకావ్యము ముగిసినట్లెంచుటకు వలను
పడదు. ఈ గ్రంథము రద్దపడక నిలిచియున్నచో, మను,
పరాశర, యాజ్ఞవల్క్యుది స్మృతులవలె, స్వార్థపరులైన
బ్రాహ్మణులు దీనినికూడ నొక ప్రమాణగ్రంథముగ పాటింప
మొదలుపెట్టి, యికముందు దీనికి భాష్యములు, వ్యాఖ్యలు,
టీకలు, మున్నగువాని నెన్నింటినో తయారుచేసి గోరంతలు,
కొండంతలుగ చేయగల వీరాగ్రేసరు లయ్యెదరు. ఇప్పుడు
అస్పృశ్యులుగ భావింపబడుచున్న రి కోట్ల జనాభాగల మన
హిందూసోదరుల గతి ప్రారంభమున, ఈవిధముగనే బయలు
దేరినదని యూహించుట కవకాశము గలదు. అస్పృశ్యులను
గూర్చి, వ్రాసిపెట్టబడియున్న, పూర్వపు గ్రంథములను
యిప్పుడు ప్రమాణములుగ నెట్లు యెత్తి చూపుచున్నారో,
అట్లనే కొన్ని పురుషాంతరములు గడచిన మీదట రాబోవు
మన వైశ్యసంతతివారిపైన ఈసంకర గ్రంథమును ప్రమాణముగ
నెత్తిచూపుటకు, ఈ చయనబృంద మహా పండితులు సంసిద్ధు
లగుదురనుట కల్గగాదు. వైశ్యులు వర్ణసంకరులైరనుట యదా
ర్థమే యైనచో, వారి గృహములలో పోరోహిత్యముచేయుచు,
లేదావారా ధనార్జనముచేసి జీవించుచున్న ఎందరో బ్రాహ్మణ
పరిగ్రహీతలుకూడ ఈదాతలతోపాటు వర్ణసంకరులు కావలసి
యుందురు. కాన వైశ్యుల క్షేమముమాట ఎట్లున్నను బ్రాహ్మ
ణుల శ్రేయస్సునుగోరియైనను, మన చయనులవారు సదరు
గ్రంథమును వెంటనే ఖండనమును వ్రాసి ప్రకటింపవలసి
యున్నారు. వారట్లు జరుపుటకు బూనుకొననిచో,

వైశ్యులవలన, గో, భూ, హిరణ్యది మహాదాన, పోడశేదానా
దులను గైకొనుచున్న సనాతన బ్రాహ్మణులైనను వెంటనే
మేల్కొని, రానున్న చిక్కులను, నివారించుటకై, ఆ
దూషణ గ్రంథమునకు ఖండనమును వ్రాయించి, వైశ్యుల
ద్వితీయమును, పవిత్రతను, స్థిరపరిపించవలసిన బాధ్యులై
యున్నారు. వీరును ఎట్లు చేయుటకు నిరాకరించుచో, ఇక
నుండి ఏ వైశ్యుడును బ్రాహ్మణులకు దానధర్మముల నీయ
వలసిన బాధ్యుడు కాజాలడని స్పష్టముగ తెలుపవలసి యుం
డును. దాతలు సంకరులైనప్పుడు దానము పట్టువారలును
సంకరులే యగుదురుగదా? సంకరులు దానమిచ్చుట, అపాత్ర
దానమగును. అపాత్రదానమునకు నరకవాసమే ఫలితము.
ఈ విషయమై, శాస్త్ర ప్రమాణములను చూడదలచిన వారు
“వైశ్య విద్యా భానూదయ” మను గ్రంథమును చిత్తగింపుడు.
దురదృష్టవశమున దూషణ గ్రంథమును రద్దు పరచుటకు ధర్మ
వ్యవస్థను చేయవలసిన బ్రాహ్మణులు పూనుకొనని యెడల,
యికనుండి వైశ్యులు తమ దానధర్మములను, సత్కారము
లను, వైశ్యవిద్యానిధి సంఘమువారికి సమర్పింపవలసియుందురు.
ఈ వ్యవహారమును పరిష్కరించి, తీర్మానించుటకై ఆర్యవైశ్య
మహాసభను ఆహ్వానించుట ఈ విజయవాడపురమునకు అవ
సరమైయున్నది. ఈ విషయమై, ఏ వైశ్యుడును ఉపేక్షపహించి
యుండరాదని నొక్కి వక్కాణించుచున్నాము.

ఎక్కడనో ఏదో జరుగుచున్నదని, కొందరు బ్రాహ్మ
ణులు అరచినంతమాత్రముచే వర్తకసంఘమువారు వెంటనే

తమకుకాణములను మూసివైట, తమకామే క్రొత్తగుళ్ళలో సనూవేళము కావలయునని, అత్యవసర హుకు మొక దానిని జారీ చేయించిన, మన అద్దేపల్లి వెంకటప్పయ్య శ్రేష్ఠిగారు ఈ వైశ్యదూషణ గ్రంథమునుగూర్చి, ఈ పురవైశ్య లింత కాలము గగ్గోలుపెట్టుచు, చయనులవారి చర్యను నిరసించుచు తీర్మానములను కావించుచున్నను, పాపము వీరు చీమకుట్టి నంత చలనముగూడ చూపకయుండుట సంతాపకరము. శ్రీ చయనులవారు, ఆగ్రంథము సద్గ్రంథమేయనియు, అందులో తెలిపినట్లు వైశ్యులు సంకరులైనారనట యదార్థమేనియు, శ్రేష్ఠిగారికి నచ్చజెప్పి యుండవచ్చును. శ్రేష్ఠిగారు చయనుల వారి బోధలయందును, వారి వర్తనమునందును, విశ్వాసము కలవారై యుండవచ్చును. కాని అజ్ఞానాంధ్ర ఆర్యవైశ్య మహా సభవారు చయనులవారివైకావించిన అవిశ్వాస తీర్మానమును, వెంకటప్పయ్య శ్రేష్ఠిగారుకూడా గౌరవించవలెనని ప్రార్థించు చున్నాము. డబ్బు తీసుకొని గీతాభాష్యము చెప్పట వేద విక్రయముకదా ? వేదవిక్రయము మహాపాతకమని శాస్త్రము బోధించు చున్నదిగదా? ఇట్టిపాతకములను చేసిన వారు, పరమ పవిత్రులగుట యేల? నేటికిని బ్రాహ్మణ భక్తి గలిగి, తమ వర్ణ ధర్మమైన వరకమును విడనాడక, యథా శక్తిధర్మకార్యములొనర్చుచుండిన వైశ్యులుమాత్రము సంకరు లగుటయేల? ఇంతకును వైశ్యులు విద్యావిహీను లగుటచే, స్వజాతి గౌరవమును ఎట్లు పోగొట్టుకొనుచున్నారో క్రమేణ విదితమగుచున్నది. ఇందుకు ప్రతిక్రియ ఒక్కటియే కలదు.

వైశ్యులు తమ విద్యాభివృద్ధికై తీవ్ర ప్రయత్నములు కావించి, తమ రోషమును సార్థక పరచవలసియున్నారు. వైశ్యవిద్యా నిధి సంఘమువారికి ఇకనుండి దాన ధర్మములను సమర్పించుటయే, దూషణ గ్రంథమునకు చేయరాని ప్రతీకారము.

వైశ్య మహాశయులారా ! లేమ. అదిగో, అరుణోదయమైనది. సూర్పు తెల్లవాఱబోవుచున్నది. విద్యాభ్యాస డుడయించుచున్నాడు. ఇక నెంతకాలము మీరు దీర్ఘ నిద్రలోను, పరులదాస్యములోను, బంధింపబడి యుందురు? ఇతర సంఘము లిదివరకే మేల్కొంచి, తమ బంధవిముక్తిని బడయుచున్నవి. ఇట్లుండ ఈ వైశ్య సంఘము నొప్పన మాత్రమే శనైశ్చరుడు స్థిరవాస మేర్పఱచుకొని యుండుటేల? అధర్మ బోధలపై అవిశ్వాసముజూపి, స్వసంఘోద్ధరణమును స్వయముగ జరుపుటద్వారా, దేశాభివృద్ధికి తోడ్పడుడు. మూఢ విశ్వాసములు వదిలిపొవుటకు విద్యయే మూలము. కాన విద్యను ఆర్జించి ఆత్మస్వాతంత్ర్యసుఖమును అనుభవింపుడు.

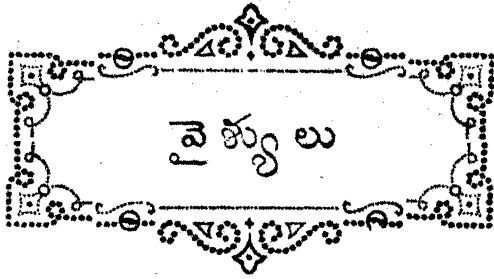
“యతోధర్మస్తతోజయః”

ఇట్లు విన్నవించు,

తెజవాడ,
21-10-32. }

విజయవాడ వైశ్య మహాసభ,
వైదిక శాఖ.

చయనులవారిని సమర్థించు కరపత్రము.

బహుశ్రీ

మల్లాది రామకృష్ణ విద్యచ్ఛయనులుగారి
యభిప్రాయము.

వైశ్యులలో కొంతమంది శ్రీచయనులుగారిపై అవిశ్వాసమును కనుపరచు కరపత్రములు ప్రకటించుచుండిరి. వైశ్యులకు శ్రీచయనులువారు చేసిన అపకారమేమని ప్రశ్నించినచో సరియైన సమాధానము చెప్పవారు లేరుగాని విషయము తెలియక వారిని నిందించువారు చాలామంది గలరు. సంశయములను పోగొట్టుకొనుటకై మేము శ్రీచయనులగారిని సందర్శించి ప్రశ్నించగా శ్రీవాణిట్లు తెలియజేసిరి.

“రా! ఆత్మకూరి లక్ష్మీనరసింహంగారనే వైశ్యులు తమవంశములో అనేక తరములనుంచి ఆచరణలో లేకపోయినను వైదిక సుస్కారములను పొంది అవధానము చేయద

లంచెను. అప్పుడాదేశపు బ్రాహ్మణు లిది మీ సంప్రదాయమునకు విరుద్ధమని యాపనుల చేయించుట కంగీకరించరైరి. ధనాదిదానములచే కొందరిని వశపరచుకొని ఆయన వైదిక కృత్యముల నాచరించెను. అప్పుడు బ్రాహ్మణులలో కక్ష లేర్పడెను. నానాదేశస్థులగు బ్రాహ్మణులు శ్రీజగద్గురు శృంగ గిరి స్వాములవారికి, చాలాతరములనుండి యాచారము లేక పోయిననూ అట్టి వైశ్యు లిప్పుడు వేదోక్తక్రియల చేయవచ్చునా? అట్లు చేయించిన బ్రాహ్మణులతో సహభాజనాదులు మేము చేయవచ్చునా? ఈ ధర్మసంశయమును తాము తీర్చవలయునని ప్రార్థించిరి. శ్రీవాడు ధర్మాచార్యులు గాన వారి నిర్ణయములు “వైశ్యవేదోక్తక్రియావిచారవ్యవస్థ” యను గ్రంథరూపమున షుమారు 40 సంవత్సరములకు పూర్వము ముద్రింపించి ప్రకటించిరి. ‘ఇప్పుడు కోమటులని వాడబడువారు అణాధితప్రతీతిని బట్టి వైశ్యులే యనియు, వైశ్యులకు వైదిక కర్మలయం నధికారము శ్రుతి స్మృతులయందు కలదనియు, కులదేవతయొక్క ఆజ్ఞవలననో, మఱి యే హేతువు వలననో మన యాథోదేశ వైశ్యులయం దావైదికకర్మాలు చాలా తరముల క్రిందనే నిలచిపోయిన వనియు, వైదికములైన గోత్రములు, వేదశాఖలు, కల్పసూత్రములు కూడా విస్మృతములైనవనియు, వీరి ధర్మములు సంకీర్ణములైనవనియు, (విశుద్ధ యోనిబీజోత్పన్నులైన వైశ్యులిప్పుడు గాన్పించుటలేదు.)

అనగా వైదికసంస్కారములను పొందినతల్లికి, అట్టి వైదిక సంస్కారములను పొందిన తండ్రివలన కలిగిన సంతాన మిప్పుడు కనుబడుటలేదనియు, మూడు తరములనుంచి వైదిక సంస్కారములు లుప్తములైన యెడల నాల్గవతరము పిల్లవానికి ఉపనయనము చేయవలసివచ్చినచో, ఆపిల్లవాడు ద్వాదశ వర్షములు ఊరక గురుకులవాసము చేయవలయును. అటు తరువాత ఉపనయనములు లుప్తములైన తరమును ఒక్కొక్క సంవత్సరము కొప్పున కొన్ని వ్రతములు చేయవలెననియు, అటుతరువాత ఉపనయనము జరుగవలెననియు, ఆపస్తంబధర్మ ప్రశ్నలయందు చెప్పబడియున్నది. వీరికి చాలాతరములు గడిచినవి. కనుక ఇప్పుడు వైదికక్రియల నాచరించుటకు ధర్మశాస్త్ర ప్రకారము అధికారములేదు. వ్యర్థపుం బుట్టడలచేత చేసిన యెడల అది బాలక్రీడవంటి దగుననిశ్చయశ్రీ గిరిస్వాములవారు ఆగ్రంథమున వ్రాసిరి. శ్రీస్వాములవారు వైశ్యులను ఒకజాతి తల్లికిని మరియొకజాతి తండ్రికిని బుట్టిన సంకరులని అనియుండ లేదు. వీరు వైశ్యులనియే అంగీకరించిరి.

ఇటులుండ గుంటూరు శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి స్వాములవారు విజయముచేసి వెల్లిన యనంతరము శ్రీవారికి భిక్షచేసిన కొందరు వైశ్యులు శ్రీశృంగగిరిస్వాముల వారిచే ప్రకటించబడిన “వైశ్యవేదోక్త క్రియాచారవ్యవస్థ” యను గ్రంథమునకు మాకు అర్థముచెప్పవలసిన దని నను అనేకవిష

ములకోరిరి. పండితులకు కోరినవారి కొక్కెననుసరించి వారడిగిన గ్రంథములకు అర్థము చెప్పుట ధర్మముగాన అర్థము చెప్పుడని శ్రీపుష్పగిరి స్వాములవారునూ హెచ్చరించిరి. వారందరిమాటను నిరాకరించ లేక నేను గుంటూరు అగ్రహారం శివాలయములో అనేక పండితుల సమక్షమున యాగ్రంథమున కర్థము చెప్పితిని. నేను చెప్పిన యర్థములో ప్రమాదమున్న యెడల నిజమైన యర్థమును చెప్పుడని పండితుల నడిగితిని. వచ్చిన పండితులలో “అవధానశిరోమణి శ్రీ కాశీ కృష్ణాచార్యులుగారు మొదలగు పండితవరేణ్యులు గలరు. పండితు లందఱును నాయర్థమునే ఆమోదించిరి. వైశ్యులు సజాతీయు లనియు, చాలా యోగ్యులనియు, దేవబ్రాహ్మణ పోషకు లనియే నా యభిప్రాయము.

“అనేకతరములనుంచి లుప్తములైన వైదిక కర్మలను వీరు ధర్మశాస్త్రముల ననుసరించి ప్రాయశ్చిత్తాదుల జేయక యుల్లంఘించి చేయుట యుక్తముకాదని యాగ్రంథమున తీర్మానము చెప్పబడినది. బ్రహ్మణ్యులును, మహాపండితులును రాగద్వేషాదిరహితులు నగు శ్రీ శృంగగిరి స్వాములవారు వైశ్యుల నంతమాత్రము దూషించి యుండలేదు. శ్రీ శృంగగిరిస్వాములవారు వారిని కోరినవారికి ధర్మనిర్ణయముచెప్పిరి. నేను వైశ్యుల కోరికపైని వైశ్యులు తెచ్చిన యాగ్రంథమునకు పండితసమక్షమున బహిరంగముగ అర్థముచెప్పితిని. కాని

వైశ్యుల నెంతమాత్రము దూషించియుండలేదు. ఇప్పుడు వైశ్యులకు వేదోక్తక్రియాధికారము కలదనిగాని, లేదనిగాని, నే నెంతమాత్రము చెప్పియుండలేదు. ఎవ్వరు ప్రశ్న జేయనిదే నే నట్లు నిర్ణయించుటకు నేను పీతాధ్యక్షుడనుగాను గనుక నాకు వైశ్యులయందెట్టి యనాదరణయును లేదు." అని శ్రీ చయనులవారు సెలవిచ్చిరి.

ఆ సేతుహిమాచలమును ప్రసిద్ధులును, మహాపండితులు, శిష్టాగ్రగణ్యులు నగు బ్రహ్మశ్రీ మల్లాది రామకృష్ణ విద్వాచ్చయనుల వారిని దూషించుచు, వారియందు విశ్వాస రాహిత్య తీర్మానములు చేయుట, మహానీయులగు వారి గౌరవమున నెంతమాత్రము లోపము కలుగచేయదు. తమ కిష్టమైన విరుద్ధార్థములు చేసికొని సత్పురుషులను దూషించిన వారి యయోగ్యతనే వెల్లడించును. ఇట్టి స్వధర్మనిష్ఠులగు పండితులయందు అవిశ్వాస తీర్మానముచేసిన వారికి విశ్వాస పాత్రులెవరు? పంచములను దేవాలయములలోనికి వదలు డనియు, వారితో సహభోజనములు చేయుడనియు, బోధించెడి వారలా మనకు విశ్వాసపాత్రులు?

లుప్తములైన వైదికకర్మలను తిరుగ సంపాదించుకొని పంచములకు మహోత్సర్వము తేదలంచిన వైశ్యోత్తములు పంచమసంస్కర్మముచే దేవాలయములను, తమ కులములను అధఃపతనము పొందింప దలచుట యెంత హాస్యాస్పదమో

సూక్ష్మబుద్ధితో గమనింతురుగాక. ఒకప్పుడు కొన్నికొన్ని విషయములం దభిప్రాయభేదములున్నను వేదశాస్త్రములకు బద్ధులమై అన్ని వర్ణములవారము, అన్ని మతములవారము, ఒక్కొక్కటి ధృఢప్రయత్నములుచేసి యిప్పుడు సంభవించు నున్న సకలకులధ్వంసకములైన ప్రయత్నములను ధ్వంసముచేసి కులధర్మములను కాపాడుకొని యిహపరసౌఖ్యములను నొంద వలెనుగాని, మహాపండితులపై ద్వేషించి తగు సహాయములేక మన కులధర్మముల నష్టపరచుకొనుట చాలా హానికరమని వినయముగా సనాతనధర్మ నిరతులగు వైశ్యమహాశయులకు మనవిచేయుచున్న వారము.

“వైశ్యవేదోక్తక్రియాచారవ్యవస్థ” యను గ్రంథమును శ్రీ చయనులువారు రచించిరని కొందఱు వైశ్యులు తలచుచున్నారు. ఆ గ్రంథమున తమ యభిప్రాయమును ప్రకటించినది శ్రీ జగద్గురు శృంగగిరిస్వాములవారు గాని శ్రీ చయనులవారు కాదు.

కొందరికి సరిగా తెలియక, కొందరి కసలే, తెలియక, వైశ్యుల మనంబులగల సంశయములను పోగొట్టుటకై ఈ విషయమును బహిరంగముగ ప్రకటించితిమి. దీనిలో గుణములున్న యెడల గ్రహింతురుగాక. లేదా క్షమింతురుగాక.

‘స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
న్యాయ్యేన మార్గేణమహీం మహీశాః’

గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభ మస్తు నిత్యం
లోకా స్సమస్తా స్సుఖినో భవన్తు."

యను వాక్యమును వైశ్యమహాశయులు గమనింతురు గాక !

“ స త్య మే వ జ య తి . ”

తెనవాడ, } ఇట్లు విన్నవించు,
4—11—1932. } చీదెళ్ళ నరసింహంగుప్త.
తవా వేంకటసుబ్బారావుగుప్త
(చయనుల వారి ఆనుచరద్వయము)

చక్రము నాడించిరి. అప్పట్లో భేదోపాయసాధనము చేతనే ఆపీఠమువారు గుంటూరులోనున్న 15 వేలమంది వైశ్యులలో 5 గురు వైశ్యులను మాత్రము చీలదీసి వారినిమిచ్చి బుజ్జగించి పాదపూజలను పేరుతో తమకు కావలసిన డబ్బునంతను ఈ 5 గురు వైశ్యులనుండి గుంజుకొని తమ పరివారజనమునకు గుఱ్ఱములకును లొట్టిపిట్ట వాహనాదికములకును మృష్టాన్న భోజనాదులకును విరివిగ ఖర్చుపెట్టి తమ కార్యక్రమమును కొనసాగించుకొనియుండిరి. పాపము ఆ 5 గురు గుంటూరు వైశ్యసోదరులును ఈచయనులవారి యధ్వర్యమున నడచుచుండిన, పీఠస్థుల కులత్రమునకు లోబడి, తమ ధనమును పలుకుబడిని, వ్యయమొనర్చు కొన్నదియే గాక స్వసంఘముపై తిరుగుబాటానర్చినందుకు ఫలితముగ అనేక కష్టములకు బాల్పడి తుదకు పశ్చాత్తాపము నొందవలసి వచ్చినదంతయు శ్రీ చయనులవారును, వీరి యనుచర ద్వయమును మరచి యుండరు. గుంటూరులో జరిపిన భేదోపాయ తంత్రమునకేగతి పట్టెనో యిప్పుడు బెజవాడలో సాగింపదలచుకొనిన ఈ భేద తంత్రమునకును అట్టి దుర్గతియే పట్టుననుటకు సందియముండ నేరదు.

తాముగాని శ్రీశృంగగిరి స్వాములవారుగాని వైశ్య నంతమాత్రము దూషించియుండలేదనిగదా శ్రీ చయనుల వాక్యములను ఈ అనుచరద్వయము అచ్యుత్తించియున్నారు. గుంటూరు వైశ్యసంఘమువారు సమావేశమై శ్రీ చయనుల వారిపై అవిశ్వాస తీర్మానమును ఏల ప్రతిపాదించియుండిరి?

తక్కిన పట్టణములలోని వైశ్యులు ఏల అట్టి విశ్వాసరాహిత్య తీర్మానములను అనువదించియుండిరి? ఈసంగతులు ఈ యనుచరద్వయమునకు తెలియవా? తెలియనిపక్షమున మీరు గుంటూరుకు వెళ్ళి అచ్చటి వైశ్య నాయకులతో సంప్రదించి యుండిరా? ఇట్టివేదియును జరుపకనే ఈ యనుచరద్వయము లొందరపడి చయనులవారి పక్షమునజేరి ఏల స్వసంఘతీర్మానములను నిరసింప మొదలిడిరి?

చయనులవారు సమర్థించియుండిన వైశ్యవేదోక్తక్రియావిచారవ్యవస్థ యను దూషణ గ్రంథమునందు వైశ్యులను వ్యక్తిపరముగను జాతిపరముగను దూషించిన వాక్యములనేకములుగలవు. ఈ చరిత్రయంతయు ఇదివరకే ఈ గ్రంథము యొక్క ప్రథమరంగమున వివరముగ ప్రకటింపబడియుండెను. కాని విషయము ఇప్పుడు పునరావృత్తియైనదిగనుక ప్రస్తుతము ఈ కరపత్రములో మచ్చునకు మాత్రము ఈక్రింది వాక్యము నుద్ఘోషించుచున్నాము.

“కేచనవైశ్యాః అస్మాకంశ్రుతి స్మృత్యాదిభిః వేదోక్తమంత్రైః షోడశకర్మాణి యాగాది కర్మాణిచ, విహితాన్యస్మాభిర్రాహ్మణాః నకారయస్తీత్యా గ్రహేణ స్వయముచ్చంబలాస్సంతః కతిచన బ్రాహ్మణాన్ ధనాదిభిర్వంచయిత్వా, స్వవశమానీయ, తద్వారా వైదిక మంత్రైః షోడశకర్మాణి అత్యల్ప కాలమారభన్ కర్తముపచక్రుః. తేషుకశ్చనలక్ష్మీ నరసింహనామకః గతవత్సరే అగ్న్యాధాన మపి చకారేతి కింవదంతీతి శ్రూయతే” దీనియర్థమేమి? “కొందరు వైశ్యులు

మాకుశ్రుతిస్మృతి విహితములైన షోడశకర్మలును యజ్ఞయాగాది క్రతువులును విహితములైయున్నను బ్రాహ్మణులు మాచే వాటిని చేయించుటలేదు. అని ఆగ్రహము కలవారై, ఆ వైశ్యులు బ్రాహ్మణులకు లంచమిచ్చి వారిని మోసగించి తమ నశముచేసికొని కొలదికాలమునుండియు వేదోక్తకర్మలను చేయ నారంభించిరి. వీరిలో లక్ష్మీనరసింహము అనువాడు గతసంవత్సరమున అగ్న్యాధానముకూడ చేసినాడని మాకు తెలియవచ్చినది.” అని పైవాక్యములకు అర్థమైయున్నది. వైశ్యులచే అవతారపురుషులని కొనియాడబడుచుండిన బ్రహ్మశ్రీ ఆత్మూరి లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులవారు తనకు వేదాధికారము లేనిదే కొందరు బ్రాహ్మణులకు లంచమిచ్చి వారిని మోసగించి అగ్న్యాధానము చేసినట్లు శృంగగిరి పీఠాధిపతులు స్పష్టముగ వ్రాసియుండగ ఈ చయనులవారు 4-11-1932 తేదిగల కరపత్రములో తన యనుచరద్వయము చేత ఏమివ్రాయించిరి? రాగద్వేష రహితులగు శ్రీ శృంగగిరి స్వాములవారు వైశ్యుల నెంతమాత్రము దూషించియుండలేదు, అని చయనులవారు తెల్పిరి. లక్ష్మీచరసింహ సోమయాజులవంటి వారు బ్రాహ్మణులకు లంచమిచ్చి మోసగించి అగ్న్యాధానము జరిపియున్నారని వ్రాయుట దూషణము ఎంతమాత్రము కాదనియేగదా చయనులవారి యభిప్రాయము. ఇట్టి వాక్యమును పొరపాటున ఏవైశ్యుడైనను ఒక బ్రాహ్మణ పండితునికూర్చి పలికియుండినచో ఇప్పుడు వైశ్యులకు శాంతమును బోధించుచున్న బ్రాహ్మణోత్తములందరును ఒక

పెట్టునలేచి వైశ్యులభరతం పట్టించక యుందురా? లక్ష్మీనరసింహంగారోనర్చిన అగ్న్యధానమునకు నానాప్రాంతములనుండి 194 నూట తొంబది నలుగురు బ్రాహ్మణ పండితులు హాజరైరి. వీరు తమ సంతకములతో లక్ష్మీనరసింహంగారోనర్చిన అగ్న్యధానమునకు సమ్మతిపత్రముకూడ సమర్పించి యుండిరి. ఇంతమంది ఘనపండితులకు లంచమిచ్చి మోసగించి యుండిరని తెలిపిన వాక్యములయందు సత్యమేమైన కలదా? ఒకవేళ వైశ్యులపైగల ఈర్ష్యానూయాదులచే వారట్లు పలికి యుండినను ఆలంచమును పుచ్చుకొన్నట్లు చెప్పబడినవారు బ్రాహ్మణులేగదా. లంచమిచ్చుట ఎంతసేరమో లంచమును పుచ్చుకొనుటయు అంతకంటె అధిక సేరమేకదా! అధిక సేరమొనర్చిన బ్రాహ్మణులను వదలిపెట్టి వైశ్యులు మెత్తనివాళ్లుగదాయని వారిపై దూషణవాక్యములను వ్రాయించి వైగా అయ్యవి నిర్దోషములని వాదించుటయూ?

మల్లాది చయనులవారు ఆ సేతుహిమాచల ప్రసిద్ధ పండితులట! వారిపై యవిశ్వాసమును దెల్పుట చాలా హానికరమని మన చీదెళ్ళ సోదరుడును, తవ్వారెనయుడును ఆగ్రహముచే చిత్తులగుచున్నారు. పండితుడనగా ఎవరు! ఎట్టి లక్షణములు గలవారికి పండితుడని పేరు! భాష్యాలను ఏకరువబెట్టువారు పండితులు ఏంతమాత్రము కాజాలరు.

శ్లో॥ విద్యావినయ సంపన్నే బ్రాహ్మణే గవిహస్తిని
శుని చైవ శ్వపాకేచ, పండితా స్సమదర్శినః॥

అనగ, విద్యా వినయములుగల బ్రాహ్మణునియందును, గోవునందును, ఏనుగునందును, కుక్కయందును, కుక్కను వండుకొని దిను చండాలునియందును సమభావమెవరికి గలదో, వారు పండితులనబడుదురు అని భగవద్గీత బోధించుచున్నది. చయనులవారియం దీ సమభావమును కనిపెట్టియేనా, మన చీదెళ్ళ సోదరుడు వారికి, ఆ సేతు హిమాచల ప్రసిద్ధపండితుడని బిరుదము నొసంగినది? చయనులవారి పండిత్యము, వారి యనుచరులకు మాత్రమే రుచించుచున్నది. లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులవారిని అన్యమతస్థులు సహితము కొనియాడుచున్నారు. లక్ష్మీనరసింహముగారు మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయమునందు బి. ఏ. బి. యల్., పట్టములను ఉత్తమతరగతిని బడసియుండిరి. వీరుగవర్నమెంటువారి తరపున పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరుగనుండి ఖ్యాతివహించిరి. బందరు, అమలాపురము, రాజమహేంద్రవరము, గుత్తి, విజయనగరము, శ్రీకాకొళం నందియాల, చిత్తూరు, మున్నగు పట్టణములలో వీరు డిప్రూట్ల మునసఫ్ హోదాను చలాయించి యుండిరి. వేదమును సాంగముగ, నధ్యయనమొనర్చిరి. విజయనగరం, మైసూరు సంస్థానాధిపతుల ప్రత్యేకాభిమానమును జూరగొనిరి. వీరు ఆంగ్ల, అమెరికా విద్యానిపుణుల మున్ననలకు పాత్రులైరి. 1878 సం॥లో అలహాబాదు, (ప్రయాగ) పట్టణమునందలి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్డరుఆఫ్ గుడ్ టెంప్లార్సు, అనగ నానాదేశ సుప్రసిద్ధ మతప్రచారక సంఘమువారు వీరికి “డి. జి. డబ్ల్యు. పి. టి.” అను బిరుదము నిచ్చియుండిరి. అనగ డివైన్ గ్రాండ్

వర్గీ కమాండింగ్ లెఫ్టనెంట్ అని పూర్తిచేయబడిన యున్నది. దీనికి తెనుగు అనువాదమేమి! అధ్యాత్మిక నైతికధర్మ ఘన ప్రచార యోధాగ్రేసరుడు అని దీనియర్థము. వీరు కృష్ణ యజుర్వేదమునకు జ్ఞానపరముగ అర్థమునువాసిరి. బంధువులలో వేదపీఠమును స్థాపించి, వేదవృక్షము నొకదానిని నిర్మించిరి. శతకృతువులలో చేరిన అగ్నిష్టోమ మహాయాగమును, అహింసా పరముగ బృందావనపురమున అతివైభవముగ జరిపిరి. భగవద్గీతా గూఢార్థదిపికమున్నగు వేదవేదాంత గ్రంథముల నూతనముగ రచించిరి. స్వాతంత్ర్యభాగమునంతను సులభముగ గ్రాహ్యముగ నటలు, ప్రత్యేకముగ విభజించి ప్రచురించిరి. వీరు సంస్కృత, ఆంధ్ర, ఆంగ్ల, జర్మన్ భాషలయందు అసమాన ప్రజ్ఞాధురంధరులు. మాక్సిముల్లర్ మున్నగు జర్మన్ వేదశాస్త్ర పరిశోధకులచే, వీరు గౌరవపత్రములను బడసి యుండిరి. 1900 సం॥లో ఉద్యోగమును చాలించి, గవర్నమెంటువారివలన ఉపకారవేతనమును గైకొని, 1901 సం॥న వేదార్థ ప్రకాశికాయను సంస్కృత మాసపత్రికను నడుపుచు తుదకు జ్యేష్ఠబహుళ ఏకాదశిమహాపర్వడి పుణ్యకాలమున వీరు తమభౌతికదేహమును చాలించి విష్ణుసాయుజ్యమునొందిరి.

ఇట్టి పుణ్యపురుషుడు బ్రాహ్మణులకు లంచమిచ్చి అగ్ర్యధానము చేసిరట. ఈమాటయందు దోషమేమియు లేదట. ఇది దూషణవాక్యము కాదట. చయనులవారి లాలన మాటలకును బుజ్జగింపు పలుకులకును మనచీడభ్యసాదకుడు వ్యామోహముజెంది మనవైశ్యసంఘమువారిపై తిరుగుబాటా

నర్పించుట దుస్సహపాతవగుచున్నది. లోగడ విరూపాక్ష పీఠమువారు శ్రీలక్ష్మీనరసింహ సోమయాజులవారిని నిందించి నందుకు మద్రాసు హైకోర్టులోకేసుతుది తీర్పుకాబడి స్వాములవానికి రు200 జరిమానా విధింపబడియుండెను. జరిమానా చెల్లింపనిచోరమాసములు కారాగృహశిక్ష తీర్మానింపబడెను.

వైశ్యులకు శాస్త్రోక్తకర్మలునశించినవట. అందుచే మీరు సంకరులైరట, బ్రాహ్మణులలో యిప్పుడెందరు శాస్త్రోక్త కర్మలాచరించుచున్నారు? కర్మలను బొత్తుగా నెగబెట్టిన బ్రాహ్మణులనుగూర్చి ధర్మవ్యవస్థచేయజాలనివారు వైశ్యులనుగూర్చి మాత్రము గ్రంథములను ఏల వ్రాయవలసి వచ్చెను?

అధర్మప్రవర్తకులనుగూర్చి ధర్మవ్యవస్థను చేయజాలని పండితోత్తములు, వైశ్యులకు గోత్రసూత్రములు లుప్తమైన వనియు పరిశుద్ధ యోనిబీజముల కుద్భవించిన వైశ్యులు లేరనియు వీరికి ప్రాయశ్చిత్తములుకూడ పనికిరావనియు మున్నగు దూషణవాక్యములు వైశ్యులవిషయమై ఘంటాపథముగ వాడుచుండుటయేగాక ఈదూషణవాక్యములను చూచియు వినియు ఏపరిశుద్ధవైశ్యుడైనను రోషపడేయెడల ఆవైశ్యునికి అర్థము తెలియక ఆగడము చేయుచున్నాడనియు తామే సర్వజ్ఞులమనియు విజ్ఞునిగనుచుండిన పండితమన్యుల మాటలను విశ్వసించుచున్న వైశ్యులు పరమ పవిత్రులైన మామిడి పెంకటాద్యులవారియొక్కయు ఆత్మారి లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజుల

గార్లయొక్కయు జన్మకారణమైన వైశ్యజాతికి కళంకము కలుగ జేయుచున్నారనుటలో అతిశయోక్తి యేమియు లేదు.

వైశ్యులకు వేదాధికారము లేదనియు, సంకరులైనారనియు, క్రమవిచారణలేకుండ తీర్మానించియున్న అనేక రాక్షసాధములతో ధర్మయుద్ధముచేసి తమ, ధన, ప్రాణములను ధారవోసి వైశ్యులకు ద్విజత్వమును స్థిరపరచి దిగ్విజయమును సంపాదించి యిచ్చిన బ్రహ్మశ్రీ మామిడి వెంకటా ర్యులవారి యొక్కయు ఆత్మారి లక్ష్మీనరసింహ సోమయాజుల వారియొక్కయు ఋణమును దీర్చుకొని కృతార్థులమగుట యెట్లని మనము పరితపింపవలసియుండగ అట్టి ఋణమునంతను గంగలో కలిపి పైగా వైశ్యులకు గోత్రసూత్రాలు నశించి చాలాతరములు గడచిపోయినవి, గనుక ప్రాయశ్చిత్తములను చేసికొయ్యెందుట కూడ వ్యర్థపు పట్టుదల యనియు బాలక్రీడ వంటిదనియు, వ్రాసిన వ్రాతలను సమర్థించుచు ప్రేకిమాత్రము వైశ్యులు దేవభాగ్యహీన పోషకులు అని స్వీయాభిప్రాయ పురస్కరంబులగు ఇచ్చకపు మాటలను వెదజల్లుచున్న వేద విక్రయ దారుల వలలో మనముచిక్కి సంఘమును నిరసించుట పాడియా? పామునకు పాలుపోసి పోషించుట యెట్లో ఇట్టి అవిశ్వాస పాతుల బోధలకు చెవియొగ్గుటయునట్లే మహాత్మాగాంధీని దూషించుటకు వెఱవనివారు, పండిత మూలవ్యాస నిందించుటకు లజ్జింపనివారు, తమ వర్ణమే పవిత్రమైనదనియు తక్కిన వర్ణములవారు కర్మభివృత్తులై పతితులై రనియు పుక్కిటపురాణ శాస్త్రాధారములను చీటికి మాటికిని

చూప ప్రయత్నించువారు తక్కిన వర్ణములవారి శ్రేయస్సును వాంఛించెదరనుట కల్ల. పైగా తక్కినవర్ణములవారు తమ స్వతంత్రశక్తి సామర్థ్యములచే తమ సంఘములను బాగుపరుచుకొనుట మూలముగ దేశాభివృద్ధికి పాటుపడుచుండు ప్రయత్నములకు ఏమి అడ్డుదగులును తమయధికారమును నిలువ బెట్టుకొనుటకును స్వార్థమును పోషించుకొనుటకును పెనుగులాడుచున్నారు.

ఇతరుల కండ్లలోని నలుసులను ఏరువారు తమకండ్లలోని దూలములను ఏలవీకవేయరాదు?

“వైశ్యవేదోక్త క్రియావిచార వ్యవస్థా”యను గ్రంథము యొక్క పవిత్రతను గూర్చి చయనులవారు ఎంత బల్లగుద్ది వాదించినను వారి మాటలకు మోసపడి విశ్వసించు వైశ్యులు ఒకరిద్దరేమైనా చయనులు వారికి ఈతరములో దొరకవచ్చు నేమో కాని రాబోవు వైశ్యసంతతివారు మాత్రము వారి యెడల సంపూర్ణగా అవిశ్వాసమును వెలిబుచ్చకమానరు. విద్యాలోపము వలననే వైశ్యులు అన్యులకు దాసాను దాసులై ఆత్మగౌరవమును పోగొట్టుకొనుట తటస్థించుచున్నది. కాన వైశ్యులు వెంటనే తమబిడ్డలకు విద్యాదానమొనర్చి స్వార్థ పరులయొక్క దాస్యమునుండి విముక్తులై ఆత్మస్వాతంత్ర్య సుఖమును బడయుదురుగాక! యతోధర్మస్తతోజయః

ఇట్లు విన్నవించు,

బెజవాడ, }
9-11-32. }

విజయవాడ వైశ్యమహాసభ,
వై ది క శా ఖ.

నెం 4 రు కరపత్రము.

మల్లాది చయనులు—వేదవిక్రయము.

[సో. కొం. శర్మగారి సవాలు.]

ఆంధ్రదేశ సనాతన వర్ణాశ్రమ ధర్మ సభాపక్షమున
9-2-1933 తేదీన శ్రీ హేమాద్రి కొండలరాయశర్మగారు
నా ఖండనమునకు, ముండనమును తయారుచేసి ప్రకటించిరి.
అందులో వారిట్లు తెలిపియుండిరి.

“వేదవిక్రయము” (భృతకాధ్యయనము)

“అనగా మొదట కరారుచేసికొనుట. అదికూడదు.
శిష్టులైనవారు అట్లుచేయరు” అని శ్రీ శర్మగారు ఎలుగెత్తి
చాటిరి. ఈ సందర్భమున, ధర్మశాస్త్రబద్ధమనియు, శిష్టాగ్ర
గణ్యమనియు, మన చీడెళ్ళి సోదరుడు తవ్యా తనయుల
ద్వారా 4—11—32 తేదీన ప్రకటించుకొనియున్న శ్రీ
మల్లాది రామకృష్ణ చయనుల వారియొక్క ఈ క్రింది ప్రవ
ర్తనము ఎంతవరకు శాస్త్రబద్ధమై యున్నదో ప్రాజ్ఞులు తెలుప
వలసియున్నారు.

గుంటూరుజిల్లా వేటపాలెం గ్రామమున, ప్రసిద్ధిబడసిన
“సారస్వత నికేతనము” అనునొక గ్రంథాలయముకలదు. ఈ
గ్రంథాలయం మేనేజరుగారు తమ గ్రంథాలయమునందు శ్రీ
రామకృష్ణ చయనులవారిచేత, గీతాధ్యయనము ఉపనిషద్ధర్మ
బోధమునుగూర్చి కాలక్షేపమును జరిపింపగోరి శ్రీ చయనుల
వారి పేర జాబును వ్రాసియుండిరి. ఇందు కీ క్రింది విధముగ

శ్రీ చయనులవారు జవాబును వ్రాయుచు, తమకును, తమ
శిష్యునకును, రానుపోను ఖర్చులుభరించి రు 25-0-0 ఇరువది
అయిదు రూపాయలకు తక్కువలేకుండా తమకు పాఠోపేక
మును చెల్లించినగాని, తాముకాలక్షేపమును జరుపుటకు
సమ్మతించము అని తెలిపియుండిరి. ఈజాబును ఆమూల్యగ్ర
ముగ నీదిగువ నుల్లేఖించుచున్నాను.

(ప్రొప్పుకార్డు)

డి 16—9—32

బెజవాడ.

మహారాజశ్రీ వేటపాలెం సారస్వతనికేతనం,
మానేజరు గారికి.

మల్లాది రామకృష్ణ విద్యవ్యయనులుగారి శిష్యుడు
అంబడిపూడి విశ్వనాథ సిద్ధాంతి వ్రాయుమనవి:—

తమ సంఘముతరపున మహారాజశ్రీ శ్రీనివాసరావు
గారు యీ నెల 28వ తేదీన శ్రీ చయనులగారిని ఉపన్య
సించుటకు రమ్మనమని వ్రాసియుండిరి. వారు స్వయముగ
ప్రచారమునకు బయలుదేరిన సమయమునందు తప్ప ఇతర
సమయములలో వారిని ఉపన్యాసమునకు పిలిచినప్పుడు
వారికి ఒక విద్యార్థితో సహా రానుపోను ఖర్చులకు యిచ్చి
రు 25—0—0 యిరువైలయిదు రూపాయలకు తక్కువ
లేకుండా సత్కరించుట జరుగుచున్నది. తమ సంఘమువారును
అటులనే జరుపుటకు యేర్పాటు చేసికొనిన యెడల వారి

రాకను అపేక్షించి వెంటనే పుత్రం వ్రాయవలసినది. లేని, యెడల వారు రావీలుండదు. యీసంగతి తమకు తెలియదని విశదపర్చుకున్నాను.

అం. విశ్వనాథ సిదాంతి
(అనియున్నది.)

అడ్రసు:—అంబడిపూడి విశ్వనాథసిద్ధాంతి,
బెజవాడ, గోపువారిసత్రం.

.....
ఆర్యులారా!

తమ మతమును తాము బ్రచారము చేయుటకై కూడ డబ్బు నడుగువారు లోకమున నుండురా? పాపము చయనుల వారు యీవిషయమై కటాక్షించినందుకు మహోపకార మొనర్చినట్లెంచవచ్చును. కాని తక్కిన సమయములలో రు 25 లు వంతున ముందుగా బేరము పైసలు అయితేగాని కాలు కదల్పరట-ఇట్లు జరుపుట శ్రీ కొండలరాయ శర్మ గారు తమ ముండనములో తెలిపిన ప్రకారము,

వేదవిక్రయము (భృతకాధ్యయనము)

అగునా? కాదా? ఈధర్మశంకనుగూర్చి న్యాయవాదు లును ధర్మశాస్త్రవేత్తలును ధర్మవ్యవస్థాపకులును 16 వ ఆర్య వైశ్య మహాసభవారును ఇతర మిత్రులును తమ తమ యథా ప్రాయములను ప్రకటింప ప్రార్థితులు. మరియు,

(1) శ్రీ కాశీబ్రాహ్మణ పండిత మహాసమ్మేళనమువారును,

(2) శ్రీ భారత వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్య సంఘ మహాసభ వారును,

(3) గురువాయూరు వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘ విశేషాధి వేశన మహాసభవారును,

(4) మద్రాసు వైదిక మహాసభవారును,
జాతిచండాలురను గూర్చి విశేషముగ బాధపడు చున్నార గాని, కర్మచండాలురను గూర్చి చర్య తీసికొనినచో ధర్మము అడుగంటక యుండునుగదా.

బెజవాడ,
20—3—33 }

ఇట్లువిన్నవించు,
ఆలపాటి సుబ్బారావు గుప్త..

యథార్థ కథనము

— శిష్యుల ప్రార్థన —

(మల్లాది రామకృష్ణ విద్వచ్చయనలు.)

కొన్ని దినముల క్రిందట నాంధ్రపత్రిక లోనను, 19-జూను త్రిలింగలోనను శ్రీ జగద్గురు శృంగగిరి పుష్పగిరి పీఠాధ్యక్షులును, శ్రీ పుష్పగిరి సంస్థాన పండితుడగు నగు నేనును, వైశ్యులకుఁ బ్రతికూలురుగా నుండుచున్నట్లు భావించి వారు కొన్ని తీర్మానములు చేసుకొనినట్లు ప్రకటింపఁబడి యున్నది. నిజము తెలియఁజేయుట యుక్తముగాన నే నీవిషయమును ప్రకటించుచున్నాఁడను.

దాదాపు 40 సంవత్సరముల క్రింద డిప్టీస్ట్రు ముససబు ఉద్యోగమందుండిన శ్రీయుత ఆత్మకూరి లక్ష్మీనరసింహము శ్రేష్ఠికారను నొక వైశ్యుం డనేక పురుషాంతరములనుండి తమ వంశముం దాచరణములో లేని వైదిక ధర్మములను బలుకు బడినిబట్టి కొందరు బ్రాహ్మణుల సహాయముతో నాచరించెను. ఇట్లు చేయుట శాస్త్రీయమో కాదా యని దేశముందు ధార్మికులలో వివాదము కలిగెను. కొందఱు శిష్యులు ధర్మసంశయ గ్రస్తులై మాకీవిషయమై శాస్త్రీయముగు నిర్ణయమును దయ చేయుడని శ్రీ జగద్గురు శృంగగిరి పీఠాధ్యక్ష శ్రీ సచ్చిదానంద శివాభినవ సృసింహభారతీ స్వాములవారికి విజ్ఞాపనములనుపిరి. శ్రీ స్వాములవారు జగత్ప్రసిద్ధులగు మహాపండితులు శమ దమాది సంపన్నులు.

శిష్యుల ప్రార్థన ననుసరించి, ప్రతిశిష్యునకుఁ బ్రతీక వ్రాయుట శ్రమయనియెంచి వారు 'వైశ్యవేదోక్తక్రియావిచార వ్యవస్థ' యని యొక గ్రంథము రచియించి ప్రకటించిరి. వైశ్యులకు ధర్మశాస్త్రములందు వేదోక్తక్రియాధికారము కలదు. అయిన నెన్నియో తరములనుండి యీదేశముందలి వైశ్యులకు వైదికకర్మానుష్ఠానము నిలిచిపోయినట్లు వారి కన్యకాపురాణము మొదలగు వానివలనను, ఆచారమువలనను స్పష్టమగు చున్నది. వీరి ప్రాకృత గోత్రములు స్మృతులలో గను పించవు. ఎవరిది యేగోత్రమో యేసూత్రమో యేవేదమో యను విషయములను నిర్ణయింప వీలుకనుపించదు. ఆపస్తంబ ధర్మసూత్రానుసారము తరమున కొక్కొక సంవత్సరము ప్రాయశ్చిత్త మాచరింపఁజేసి యట్లుపై సుఖసాయనాదులు చేయుచుటకైనను నూఱుతరములకు మించునట్లు గనుపించు చున్నది. ఈ ప్రాయశ్చిత్తములకుఁ బ్రతినిధిని శాస్త్రకారులు చెప్పియుండలేదు.

మనకుఁగోచింపట్లు చేసినచో నశాస్త్రీయము నిష్ఫలము నగును. కనుకఁ దమ పితృ పితామహ ప్రపితామహుల యాచారము నవలంబించి పౌరాణి సంస్కారములతోఁ దృప్తి నొందుచుఁ దమకు విహితములగు ధర్మముల నాచరించుటయే యిప్పుటి వైశ్యులకు శ్రేయస్కరమని యనేక ప్రమాణప్రద ర్థన పూర్వకముగా నాగ్రంథమున నిరూపింపఁబడినది. వారి కవ్వరియందును ద్వేషమునకుఁ గారణము లేదు. ది ధర్మ విగ్ధయమునకై ప్రాయఃబడినదిగాని ద్వేషమూలకము కాదు.

శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి పీఠాధ్యక్షులును దమ్మూఁ బ్రశ్నించినశిష్యులకేళ్ల యాజ్ఞయిచ్చియుందురు. ఇట్లువారికి శాస్త్రీయమని తోచిన యంశమును నిష్పక్షపాతముగ బోధించుట ధర్మాచార్యులకు విధియైయున్నది.

—♦ ఇంక నా సంగతి ♦—

ఇంచుమించు 7 సంవత్సరముల క్రింద శ్రీపుష్పగిరి పీఠాధ్యక్షులు గుంటూరు పట్టణము సంచారముచేయు సందర్భమున శ్రీవారికి భిక్షులంజేసిన శీఘ్రముల లింగమల్లు రామచంద్రయ్యగారు దొడ్డా వెంకటరత్నముగారు మొదలగు వైశ్యులు శ్రీ శృంగగిరివారు ప్రకటించిన గ్రంథమునకు సన్నద్ధము చెప్పాడని యనేక పర్యాయములు మాగ్రామమగు సమరావతికి మోటారును బంపి కోరగా రెండుపర్యాయములు పీలులేక పోయినను మూడవపర్యాయము వారికోరిక విఫలముచేయుట భావ్యము కాదని వచ్చి యారు దినములు గుంటూరు అగ్రహారము శివాలయమున బహుపండితుల సమక్షమున దాదాపు వేయిజనులుగల సభలో సర్థము చెప్పితిని. దీనిలో బ్రమాదమున్నచో సవరింపుడని పండితులఁ గోరితిని. వారందఱు నేను జెప్పిన యర్థమే యాగ్రంథమునఁ గలదని యంగీకరించిరి. కోరినవారికి వారు తెచ్చిన గ్రంథమున కర్థముచెప్పట పండితుల కృత్యము. దీనియందు ద్వేష మేమియు లేదు. శ్రీ శృంగగిరి స్వాములవారి నిర్ణయ మిప్పుడు వైదిక క్రియలనే యాచరించవలెనని యెంచెడి వైశ్యుల యభిప్రాయములకు విరుద్ధములై యుండును. దానికి మనమేమి చేయఁగలము? వారు శాస్త్రీను

సారముగాఁ జెప్పిరి. ఇష్టమైనచో వినవచ్చును. లేదా మానవచ్చును. గురుధిక్కారము గాని బ్రహ్మద్వేషముగాని యెన్నటికిని శ్రేయోదాయకములు కావు.

తూత్రబలము తగ్గిననాటినుండి ధనసహాయముచే దేవభాసములను అన్నసత్రములను అనేక బ్రాహ్మణ కుటుంబములనుబోషించుచుఁ దమ వంశపరంపరాప్రాప్తపౌరాణిక సంస్థారముల నందుచు బ్రాహ్మణులచే గ్రతువులఁజేయించి తన్ములమున సుకృత మార్జించుచుండెడి వైశ్యులయందు శ్రీపీఠాధ్యక్షులకును, నాకును సంపూర్ణాదరము కలదు. అట్టి వైశ్యుల సంతతికిఁ జెందినవారైకూడ శాస్త్రనియమముల నుల్లంఘించి తమకుఁ దోచినట్లు వర్తించుటయు గురుభక్తిని బ్రాహ్మణభక్తిని గోలుపోవుటయు బెజవాడ ఆర్యవైశ్యమహాసభయందు జై తీర్థానముల నంగీకరించిన సభ్యులకు శ్రేయోదాయకము కాదనిమాత్రము వారి హితమునకై బోధించుచున్న వాడను. కొందఱిట్టివార లున్నను బెజవాడలోనేమి దేశమందంతట నేమి గురుదేవతాబ్రాహ్మణభక్తులగుచు నవీనులు సూచించు పెడత్రోవలకు సమ్మతించక శ్రుతి శ్మృతిశిష్టాచార నిరతులగు వైశ్యులు 100 కి 95 మందికిఁ దక్కువలేకుండఁ గలరనియే మాకు నమ్మకము.

ఇట్టి నవయువకులకును వారి యిష్టదేవతయే సద్బుద్ధి నొసంగుగాత,

బెజవాడ,
21-7-33. }

ఇట్లు ధార్మికజన విధేయుడు,
మల్లాది రామకృష్ణవిద్యచ్ఛయనులు,

నెం 6 రు - క ర ప త్ర ము.

మల్లాది రామకృష్ణ చయనులవారికి

(బ హి ర ం గ లే ఖ.)

“యథార్థకథనము” అనుదానికి జవాబు.

అయ్యా!

శృంగగిరి పీఠాధిపతులు వ్రాసిన గ్రంథమునందు వారు వైశ్యుల నెంతమాత్రము దూషించియుండలేదనియు, ఆ గ్రంథమును పురస్కరించుకొని మీరు వ్యవహరించియుండలేదనియు, మీరు శ్రీయుత అద్వైతబల్లి పెంకటప్పయ్యశ్రేష్ఠిగారి తో చెప్పినట్లు వారు వెల్లడించుచున్నారు. ఇయ్యది ఎంతవరకు సత్యమో పీఠాధిపతులు వ్రాసిన గ్రంథములోని దూషణ వాక్యములను వీనినిసమర్థించుచు మీరు వ్రాసిన వాక్యములను యీక్రింద సంగ్రహముగ తెలుపుచున్నాము.

పీఠాధిపతులు వ్రాసిన గ్రంథములోని వాక్యములు.

1. వైశ్యులు కలియుగమునందు పూర్తిగా నశించినారు.
2. ఇట్లు నశించిపోగా నిలిచియున్న వైశ్యులు సంకరజాతివారు.
3. వైశ్యులు గాయత్రీ భిక్షులు.
4. వీరికి ఋషిగోత్రసూత్రములు నశించినవి.
5. వీరు పురాణోక్తకర్మలను చేయుచుండుటచే అతిసీచ వృత్తిలో నున్నారు.
6. వీరిని తిరిగి సంఘములో కలుపుకొనుటకు ప్రాయశ్చిత్తములుకూడ లేవు.

7. ఇటీవల కొందరు వైశ్యులు బ్రాహ్మణులకు లంచముల నిచ్చి వారిని మోసపుచ్చి వారిచే నూతనముగ వేదోక్త కర్మలను చేయించు కొనుచున్నారు.

8. వీరిలో ఆత్మూరి లక్ష్మీనరసింహం అనువాడు అగ్నిధానముకూడ చేసినాడు.

ఈప్రకారము పీఠాధిపతులు వ్రాసిన వాక్యములందు దోషమేమియు లేదనియు, యివి శాస్త్రసమ్మతములై యున్నవనియు, యిందుకు విరుద్ధముగ వైశ్యులు మాట్లాడినచో గురుధిక్కారము, బ్రహ్మద్వేషము సంభవించి చెడిపోయెదరనియు, మీరు వ్రాసిన యీక్రింది కరపత్ర వాక్యములను గమనింపుడు.

మల్లాది చయనులవారి సమర్థింపు వాక్యములు.

(16—9—29 చయనులవారి కరపత్రము.)

1. శృంగగిరి స్వాములవారు వైశ్యులు వర్ణసంకరులనిగాని, మరి యేవిధముగాగాని దూషించియుండలేదు.

(21—7—33 తేది చయనులవారి కరపత్రము.)

2. శృంగగిరి పీఠాధిపతుల గ్రంథము ప్రమాణ ప్రదర్శన పూర్వకముగా నిరూపింప బడినది.

3. ఇది ధర్మనిర్ణయమునే చేయుచున్నదిగాని ద్వేషమూలకముగాదు.

4. ఈగ్రంథము శాస్త్రీయాంశములను నిష్పక్షపాతముగా బోధించుచున్నది.

నెం 5 రు - క ర పత్రము.

మల్లాది రామకృష్ణ చయనుల వారికి రిజిష్టర్లు నోటీసు.

అందుపైన జరిగిన చర్య;—

స్వస్తిశీ) శ్రీముఖనామసం॥ భాద్రపద బ 30 మంగళ
వారము ది 19—9—33 సాయంత్రం 6 గంటలకు బృందా
వననగరవైశ్యమహాజనులు శ్రీలక్ష్మీనృసింహస్వామియాజివైశ్య
సమాజ భవనమున మ॥రా॥ శ్రీ వెలుమూరి సూర్యనారాయణ
బి. ఏ. బి. యల్ గారి అధ్యక్షతకింద సమావేశమై కావించిన
తీర్మానము:—

“విజయవాడ వైశ్యమహాసభవారు మల్లాది రామకృష్ణ
చయనులవారికిచ్చిన ది3—9—33 గల రిజిష్టర్లు నోటీసును
ఆ నోటీసు ముట్టినట్లు చయనులవారి సంతకముగల 7-9-33
తేదీ పోస్టు రసీదును, యీసభలో చదవడమైనది. వైశ్యులు
సంకరులైనారనియు, వీరిని తిరిగిసంఘములో కలుపుకొను
టకు పోయిశ్చిత్తములు కూడ లేవనియు, శృంగగిరి శంకరా
చార్యులవారు వాసిన వైశ్యదూషణ గ్రంథము యధార్థ
మును బోధించు ప్రమాణ గ్రంథమనియు, దీనిని ప్రతిఘ
టించు వైశ్యులు బ్రహ్మదేవులై శ్రీయస్సును గోల్పోయెద
రనియు మల్లాది రామకృష్ణ చయనులవారు ప్రకటించిన
“యధార్థకథనము” అను కరపత్రములోని అంశములు ఎట్లు
యధార్థములైనవియో ఋజువు చేయుటకు చయనులవారికి

గడువీయబడినను, వారు ఋజువు చేయజాలక మిన్నకుండిరి.
చయనులవారు లిఖిత వాగ్దానముగ ప్రచారము గావించు
చున్న జాతిద్వేష, జాతిప్రతిష్టాభంగకర వాక్యముల యదార్థ
మును ఋజువుచేయజాలకపోయినందున చయనులవారి దురు
ద్దేశ్యము (Wrongful intention) తెల్లమగుచున్నదని యీ
సభవారు అభిప్రాయపడుచు యీవిషయమును 16వ ఆర్య
వైశ్యమహాసభవారి దృష్టికిని తక్కిన పురములలోని వైశ్య
సంఘములవారి దృష్టికిని తేగలందులకై యీసభవారు యీ
సభాధ్యక్షునకు యిందుమూలముగ నధికారమిచ్చుచున్నారు”

—రి జి స్ట రు నో టీ సు— బె జ వా డ

—0— 3—9—33”

శ్రీ మల్లాది రామకృష్ణచయనులవారికి—

విజయవాడ వైశ్యమహాసభ కార్యదర్శి కోట నాగ
భూషణంగుప్త యిందుమూలముగ తెలియజేయడ మేమనగా-

అయ్యా, శ్రీశృంగగిరి స్వాములవారు వైశ్యవర్ణమును
అవమాన పరచవలెనని దురుద్దేశ్యముతోవ్రాసి ప్రకటించిన
వైశ్యవేదోక్తిక్రియావిచారవ్యవస్థ అను దూషణగ్రంథములోని
శ్రీస్వాములవారి నిర్ణయములు శాస్త్రానుసారముగ నున్న
వనియు, ప్రమాణ ప్రదర్శనపూర్వకముగ నివృత్తిపాతముగ
తెలుపబడిన వనియు, మున్నగు సంగతులతో మీరు
21—7—33 తేదీన “యధార్థకథనము” అను నొక కరపత్ర
మును వ్రాసిప్రకటించి యున్నారు. శృంగగిరి స్వాములవారు

వైశ్యులను గూర్చి వ్రాసిన దూషణవాక్యములను, ఆనిర్ణయముల నామోదించుచు మీరు వ్రాసి ప్రకటించిన యదార్థకథనములోని వాక్యములను సంగ్రహముగ తెలుపుచు మేము యిటీవల బహిరంగలేఖ నొకదానిని అచ్చొత్తించి ప్రకటించి యున్నాము. ఆ బహిరంగలేఖ కొందరు పెద్దల సమక్షమున మీకు అందచేయబడియుండెను. అట్టి అచ్చుప్రతి నొకదానిని తిరిగి యిందులో అంటించి రిజస్టరీపోస్టుల ద్వారా మీకు పంపడమైనది.

1. వైశ్యులు సంకరులైనారు.
2. వీరిని సంఘములో కలుపుకొనుటకు ప్రాయశ్చిత్తములు కూడలేవు.
3. బ్రాహ్మణులకు లంచములనిచ్చి వారిచే వైశ్యులు నూతనముగ వేదోక్తకర్మలను చేయించుకొనుచున్నారు.
4. ఇట్లుండ ధనాదులచే బ్రాహ్మణులను వంచనచేసిన వారిలో ఆశ్చర్యం లక్ష్మీనరసింహ నామకుడు అగ్నిధానము కూడ చేసినాడు.

అని మీరు ఆమోదించి ప్రచురించిన యీ సంగతులు యదార్థములని ఋజువుచేయ వలసిన బాధ్యత మీయందు నిలచియున్నది. మీరు యీ విషయములను ఋజువుచేసెదరా? ఆ ప్రకారము ఋజువుచేయజాలనియెడల పీఠాధిపతులు వ్రాసిన గ్రంథము అప్రమాణగ్రంథమని మీరు వ్రాసి ప్రకటించెదరా?

ఈ లేఖ మీకు అందిన నాలుగు దినములలో ప్రత్యుత్తరమియ్యగోరుచున్నాను.

కోట నాగభూషణం గుప్త
విజయవాడ వైశ్యమహాజనసభ కార్యదర్శి,

Acknowledgment

నెం 426 గల రిజస్టర్డ్ నోటీసు ముట్టినది.
మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి చయనులు వ్రాలు (అని ఉన్నది)

7—9—33

గవర్నరుపేట,

బెజవాడ.

పైన దెల్పిన రిజస్టర్డ్ నోటీసుకు చయనులవారు ప్రత్యుత్తరమియలేదు.

బందరు. } వెలుమూరి సూర్యనారాయణ బి. ఏ. బి యల్.
21-933 } సభాధ్యక్షులు.

వైశ్యవిద్యా భానూదయము.

ద్వితీయముద్రణమునకు ధనసహాయము చేసిన వాతలు.

1	శ్రీయుత తడవర్తి నాగపోతురావుగారు;	బందరు	25-0-0
2	,, కంఠేటి రామకృష్ణయ్యగారు		15-0-0
3	,, ఉదత్తు వెంకటేశ్వర్లుగారు		15-0-0
4	,, కొల్లిపర వెంకటసుబ్బారావుగారు		10-0-0
5	,, మాజేటి గంగయ్యగారు		10-0-0
6	,, చిట్టూరి నారాయణమూర్తిగారు		10-0-0
7	,, మాజేటి నాగభూషణంగారు		10-0-0
8	,, జంగాల వేంకటేశ్వరరావుగారు		5-0-0
9	,, మోటమర్తి లక్ష్మీనారాయణగారు		5-0-0
10	,, గజ్జల సత్యనారాయణమూర్తిగారు		5-0-0
11	,, కాళేపల్లి శేషయ్యగారు		5-0-0
12	,, కొప్పర్తి ఘంటయ్యగారు		5-0-0
13	,, శ్రీలక్ష్మీస్వపింహ సోమయాజి	}	30-0-0
	వైశ్యసమాజమువారు		
	మొత్తం		150-0-0

హంకార గ్రంథమాలా ప్రచురణములు

— గ్రంథములు —

1. హాసితత్వము
2. అద్భుత కథాసంకలనము
3. కథామృత గాంధీ
4. వైకృతవ్యాధి మానవము

హంకార నిలయము,
ఇల్లూరి, తెలంగాణ.

ఓంకార గ్రంథమాలా ప్రచురణములు.

1. ఖాదీతత్వము.
2. ఖద్దరు ప్రచారచరిత్ర.
3. ప్రహ్లాద గాంధీ.
4. వైశ్యవిద్యాభాసూదయము.

ఓంకార నిలయము,

ఇంద్రకీలాద్రి, బెజవాడ.

END OF
TITLE